

HUMAN

wystawa międzynarodowa | міжнародна виставка | international exhibition

Baltycka Galeria Sztuki
Współczesnej w Słupsku

Instytucja Kultury Samorządu
Województwa Pomorskiego

HUMAN

„Human – wystawa sztuki o bólu i nadziei”

polski

Komunikaty wytworzone poprzez sztukę zawierają w sobie teorię i praktykę potrzebne do konfrontacji z wymiarem ludzkiej egzystencji. Wyjaśniają, jak konstytuują się nowe rzeczywistości.

Poprzez artystyczne artykulacje każdy człowiek, szczególnie pozbawiony dobrostanu, konfrontuje się z podstawowymi współzależnościami i dopiero wtedy możliwe staje się ujawnienie zjawiska sprawstwa z najbardziej podstawowym wymiarem ludzkiej egzystencji.

Wystawa „Human” ukraińskich i polskich artystów i artystek to Świadek rzeczywistości wojny, a człowiek stał się Świadkiem. Wystawa ta jest jedną z największych takich wystaw w Polsce.

Impakt wydarzeń z 2022 roku wywarł silną potrzebę artystów i artystek skonstruowania przekazu i przemyśleń nad wojną w swojej ojczyźnie i poczucia głębokiej zadanej rany przeciwko swojemu narodowi.

Wystawa przedstawia wojnę zarówno z perspektywy osobistej, jak i publicznej. Artyści zastanawiają się nad tym, co konflikt oznacza dla nich i ich społeczności, jednocześnie angażując się w publiczne narracje o wojnie, oporze narodu, propagandzie agresorów i świadomości zagranicznych widzów. Poglądy artystów, artystek na to, co osobiste i publiczne, są powiązane z ich poczuciem żalu i straty, ale także z ich poczuciem odporności i postrzeganiem przyszłości Ukrainy i determinacji Ukraińców.

Wojna w Ukrainie dotyczy dzisiejszego świata. To dramatyczna sytuacja, która spowodowała ogromne cierpienie ludzkie i humanitarny kryzys. Wielu filozofów i myślicieli próbuje znaleźć odpowiedzi na pytanie o to, skąd bierze się taka przemoc i jak możemy pomóc w zakończeniu tej tragedii. Ta wystawa przypomina nam o sile sztuki, która może dawać nadzieję na lepszą przyszłość. Wystawa różnych mediów, to jedyna taka forma sztuki, która pozwala spojrzeć na świat w inny, głębszy sposób. Jest to jednak forma sztuki nie tylko dla estety, ale także dla tych, którzy szukają odpowiedzi na pytania o współczesne problemy społeczne.

Porównując dzieła o moralności ojca nowożytnego postrzegania metafizyki moralności, Immanuela Kanta, wyraźnie staje się zjawisko, że moralność wydaje się coraz bardziej erodować, a demoralizacja staje się powszechna w XXI wieku. Wielu ludzi doświadcza utraty i walki, a wojna w sztuce współczesnej wyraża owo zjawisko w sposób pokojowy, niedestrukcyjny.

Niestety, filozofia wojny jest tematem, który od zawsze przykuwał uwagę ludzi na całym świecie. Od starożytności po współczesność, ludzie stoją w obliczu konfliktów zbrojnych, które pozostawiają za sobą jedynie zniszczenie i tragedię. W tym wpisie dowiedzą się Państwo więcej na temat filozofii wojny, jej wpływu na społeczeństwo i przyszłość naszego świata. Przygotuj się Państwo na trudne pytania i smutne prawdy o naszej kondycji ludzkiej.

Zjawisko wojny i pokoju wywierały zasadniczy wpływ na losy świata od czasu powstania człowieka na Ziemi. Rozważania o wojnie, nierozdzielnie związane z naturą i kulturą, mają charakter prakseologiczny. XXI wiek i przeogromny dostęp do informacji cechuje się już globalnym wpływem wojen na świat.

Platon mówił o wojnie jako „środku” prowadzącym do pokoju. Podobne przekonania uwiecznił Arystoteles w swoich rozważaniach, że w szerokim kontekście „teorii państwa”, ustrojów politycznych, wewnętrznego bezpieczeństwa prowadzącego do sprawiedliwości - wojna jest

„środkiem” zabezpieczającym pokój. Wojny zawsze jednak uważało się za ostateczny proces przywrócenia ład moralnego.

Pytanie, które stawiamy: co teraz? Dalsze zagrożenia dla rządów Władimira Putina? Więcej oznak wojny w Ukrainie rozlewającej się przez granicę? Rosnąca niestabilność nuklearna świata?

Wojna w Ukrainie jest wojną zdecydowanie sprzeczną z prawem narodów i naruszającą interesy całej ludzkości. To nie jest wojna, o której rozważał Platon czy Arystoteles.

Rosnący handel bronią, jej przemyt, militaryzacja kosmosu, nowe metody terroryzmu, cechują obecne czasy i wprawiają człowieka w poczucie bezradności. Tym bardziej głos artysty/artystki, jego/jej przekaz i komunikat pełnią jedno z najważniejszych zadań: nagłaśnianie światu realiów tragedii, przynoszenie nadziei potrzebującym.

Jednym z niezwykłych i niemalże zawsze występujących zjawisk podczas wojny jest fakt, o którym pisze holenderski myśliciel Hugo Grotius w rozprawie „Trzy księgi o prawie wojny i pokoju”, że wrodzoną i naturalną cechą człowieka jest skłonność do ZRZESZANIA SIĘ I BRONNIENIE SŁABSZYCH JEDNOSTEK PRZED GWAŁTEM WOJNY.

Na świecie jest ponad 70 milionów przemieszczonych jednostek ludzkich szukających schronienia przed wojnami. Połowa tej liczby – to dzieci.

Wyczekując końca wojny, będziemy tam, relacjonując każdą minutę tej tragedii, jej konsekwencje, tak jak od pierwszego dnia. Artyści i artystki ponoszą osobiste ryzyko, aby stworzyć realizację i wystawy, którymi obwieszczają człowiekowi indywidualnemu i „społecznemu” życie w kraju znajdującym się obok naszej ojczyzny – Polski, która gości wystawę „Human”.

Wiemy, że kluczowe jest, abyśmy pozostali do końca. Ty też chcesz coś zmienić i nas wesprzeć?

Zawsze jednak pozostaje trudne pytanie o to, jaki będzie pejzaż powojennej, umęczonej, zniszczonej Ukrainy...? Pomoc państw „wolnych” jest wielka. Empatia, pomoże w odbudowie kraju i człowieka.

O nadziei i szczęściu również powstaną wystawy sztuki, czego życzymy jak najszybciej siostrom i braciom. Dobrej woli nie brakuje ludziom.

Katarzyna Kujawska-Murphy, 2023

«Human – мистецька виставка про біль і сподівання»

український

Послання, створені за допомогою мистецтва, містять теорію та практику, необхідні для конфронтації з виміром людського існування. Вони пояснюють, як формуються нові реалії.

За допомогою мистецьких артикуляцій кожна людина, особливо позбавлена добробуту, стикається з базовими координатами й лише тоді з'являється можливість розгледіти явище агентності та конфронтацію з найбазовішим виміром людського існування. Виставка українських і польських митців та мисткинь «Human» є Свідомством реалії війни, де людина стає Свідком. Ця виставка є одним із найбільших таких заходів у Польщі.

Вплив подій 2022 року зродив у митців та мисткинь сильну потребу формувати меседжі та рефлексувати про війну на Батьківщині й відчуття глибокої рани, завданої їхньому народові.

Виставка показує війну як з особистої, так і з суспільної точки зору. Митці й мисткині розмірковують про те, що означає конфлікт для них самих та для їхніх громад, водночас вони приєднуються до публічних наративів про війну, опір народу, пропаганду агресорів та обізнаність іноземних глядачів. Погляди митців й мисткинь на те, що є особистим чи суспільним, пов'язані з їхнім почуттям скорботи та втрати, але водночас із почуттям стійкості, а також зі сприйняттям майбутнього України та рішучості українців.

Війна в Україні хвилює сьогоднішній світ. Це драматична ситуація, яка спричинила величезні людські страждання та гуманітарну кризу. Багато філософів і мислителів намагаються знайти відповіді на запитання, звідки береться таке насильство і як ми можемо допомогти покласти край цій трагедії. Ця виставка нагадує нам про силу мистецтва, яке може дати надію на краще майбутнє. Виставка різних медіа – це єдиний вид мистецтва, який дозволяє по-іншому, глибше поглянути на світ. Проте це мистецтво не лише для естетів, а й для тих, хто шукає відповіді на запитання про сучасні суспільні проблеми.

З аналізу текстів про мораль батька сучасного сприйняття філософії моралі, Іммануїла Канта, стає зрозуміло, що мораль, вочевидь, дедалі більше розмивається, а деморалізація у XXI столітті стає звичайним явищем. Багато людей отримує досвід втрати та боротьби, а війна в сучасному мистецтві виражає це явище мирним, неруйнівним чином.

На жаль, філософія війни – це тема, яка завжди привертала увагу людей у всьому світі. З давніх часів і до сьогодні люди стикалися зі збройними конфліктами, які залишали за собою лише руйнування та трагедії. У цій публікації ви дізнаєтеся більше про філософію війни, її вплив на суспільство та майбутнє нашого світу. Приготуйтеся до важких запитань і сумної правди про стан нас як людства.

Феномени війни та миру суттєво вплинули на долю світу з моменту появи людини на Землі. Роздуми про війну, нерозривно пов'язані з природою і культурою, мають праксеологічний характер. XXI століття та величезний доступ до інформації характеризуються глобальним впливом воєн на світ.

Платон говорив про війну як про засіб для досягнення миру. Подібні вірування були увічнені Арістотелем у його міркуваннях про те, що в широкому контексті теорії держави, політичних систем, внутрішньої безпеки, що веде до справедливості, війна є засобом забезпечення миру. Однак війни завжди вважалися остаточним процесом відновлення морального порядку.

Запитання, яке ми ставимо: що тепер? Чергові загрози правлінню Володимира Путіна? Більше ознак війни в Україні, яка переливатиметься через кордон? Зростання ядерної нестабільності у світі? Війна в Україні – це війна, яка явно суперечить праву народів і порушує інтереси всього людства. Це не та війна, про яку міркували Платон чи Арістотел.

Зростання торгівлі зброєю, її контрабанда, мілітаризація космосу та нові методи тероризму характеризують нинішній час і змушують людей почуватися безпорадними. Тим паче голоси митців і мисткинь, їхні меседжі мають виконати одне з найважливіших завдань: оприлюднити світові реалії трагедії, нести надію тим, хто її потребує.

Одним із надзвичайних явищ, які майже завжди виникають під час війни, є факт, про який писав нідерландський мислитель Гуго Гроцій у своєму трактаті «Три книги про право війни і миру»: вродженою і природною особливістю людини є схильність до ОБ'ЄДНАННЯ ТА ЗАХИСТ СЛАБШИХ ВІД БРУТАЛЬНОСТІ ВІЙНИ.

У світі понад 70 мільйонів переміщених осіб шукають прихистку від воєн Половина з них – діти.

Чекаючи на закінчення війни, ми будемо там, звітуючи про кожну хвилину цієї трагедії та про її наслідки, як ми це робимо від її першого дня. Митці й мисткині йдуть на особистий ризик, створюючи проекти та виставки, які розповідають людям та спільнотам про життя країни, що сусідє з нашою Батьківщиною – Польщею, де й проходить виставка «Human».

Ми знаємо, наскільки важливо стояти до кінця. Ви також хочете щось змінити та підтримати нас?

Проте залишається складне запитання про те, яким буде ландшафт повоєнної, виснаженої та зруйнованої України. Допомога демократичних країн є значною. Співпереживання допоможе відбудувати країну і людей.

Художні виставки про надію і щастя теж повставатимуть. Цього ми й бажаємо якнайшвидше нашим сестрам і братам. Доброї волі серед людей не бракує.

Катажина Куявська-Марфі

Human – an art exhibition on pain and hope

english

Messages developed through art encapsulate the theory and practice that are required to confront the dimensions of human existence. They explain how new realities are constituted.

With artistic expressions, every individual, especially one deprived of well-being, confronts the basic coordinates and only then does it become possible to see the phenomenon of causation and confront the most fundamental dimension of human existence.

Staged by a group of Ukrainian and Polish artists, the exhibition “Human” is a testimony to the reality of war in which man has become a witness. This exhibition is one of the largest of its kind in Poland.

The impact of the events of 2022 created a strong need for artists to construct a message and reflect on the war in their homeland and a sense of the deep wound inflicted against their nation.

The exhibition presents war from both personal and public perspectives. The artists reflect on what the conflict means for them and their communities, while also engaging with public narratives about the war, the nation's resistance, the propaganda of the aggressors and the consciousness of foreign audiences. The artists' views on the personal and the public are linked to their sense of grief and loss, but also to their sense of resilience and perceptions of the future of Ukraine and the determination of Ukrainians.

The war in Ukraine is of global concern today. It is a dramatic situation that has caused immense human suffering and a humanitarian crisis. Many philosophers and thinkers are trying to find answers to the question of where such violence comes from and how we can help to end this tragedy. This exhibition reminds us of the power of art to offer hope for a better future. An exhibition with the use of different media, it is a unique art form that allows us to look at the world in a different and deeper way. However, this is an art form not only for aesthetes, but also for those who seek answers to contemporary social issues.

Comparing the works on morality of the father of the modern perception of the metaphysics of morality Immanuel Kant, the phenomenon that morality seems to be increasingly eroding and that demoralisation is becoming commonplace in the 21st century becomes clear. Many people experience loss and struggle, and war in contemporary art expresses this phenomenon in a peaceful, non-destructive manner.

Unfortunately, the philosophy of war is a topic that has always captured the attention of people around the world. From ancient times to the present day, people are faced with armed conflicts that leave only destruction and tragedy in their wake. In this entry, you will learn more about the philosophy of war, its impact on society and the future of our world. You will prepare yourself for difficult questions and sad truths about our human condition.

War and peace have had a fundamental impact on the fate of the world since the origin of man on Earth. The consideration of war, inseparable from nature and culture, is praxeological in nature. The 21st century and the overwhelming access to information is already characterised by the global impact of wars on the world.

Plato described war as a "means" leading to peace. Similar beliefs were immortalised by Aristotle in his reflections that in the broad context of "state theory", political systems, internal security leading to justice, war is a "means" to secure peace. Wars, however, have always been regarded as the ultimate process of restoring moral order.

So, we are asking the question: what now? Further threats to Vladimir Putin's rule? More signs of war in Ukraine spilling across the border? Growing nuclear instability in the world? The war in Ukraine is a war that is definitely against the law of nations and against the interests of all humanity. It is not a war contemplated by Plato or Aristotle.

The present age is characterised by the burgeoning trade in weapons, their smuggling, the militarisation of space and new methods of terrorism, which make people feel helpless. This is all the more reason why the voice of the artist, his/her message and communication have one of the most important tasks to fulfil: to publicise to the world the reality of the tragedy, to bring hope to those in need.

One of the unusual and almost universally occurring phenomena in war is the fact, as the Dutch thinker Hugo Grotius wrote in his treatise 'Three Books on the Law of War and Peace', that it is an innate and natural characteristic of human beings to be inclined to RESTORE AND DEFEND WEAKER UNITS BEFORE THE VIOLENCE OF WAR.

There are more than 70 million displaced people all over the world seeking refuge from wars. Half of this number are children.

As we await the end of the war, we will be there, reporting every minute of this disaster, its consequences, just as we have since day one. Artists take personal risks in order to create works and

exhibitions with which they report to the individual and "communal" human being about life in a country next to our homeland, Poland, which is hosting the exhibition "Human".

We know that it is crucial that we remain until the end. Would you like to make a difference and support us too?

But there is always the difficult question of what will be the landscape of a post-war, tormented, devastated Ukraine....? Help from 'free' countries is great. Empathy, will help to rebuild the country and the people.

Art exhibitions will also be created about hope and happiness, which we wish for our sisters and brothers as soon as possible.

Goodwill is not in short supply among people.

Katarzyna Kujawska-Murphy

Edyta Wolska | Едита Вольська
Oksana Karповets | Оксана Карповець

Teksty kuratorskie | Тексти кураторські | Curatorial texts

Edyta Wolska

Едита Вольська

polski

Żyjemy w świecie, w którym nasze społeczeństwo zostało obarczone niepewnością jutra i poczuciem fragmentaryzacji duchowej, zaś nasze więzi przynależności zostały wystawione na ciężką próbę. W obliczu toczącej się w Ukrainie wojny, kultura powinna pełnić ważną funkcję, aby tym mocniej konstituować poczucie naszej tożsamości w demokratycznym świecie. Sztuka także posiada wagę nie do przecenienia, ponieważ niczym barometr odzwierciedla niestabilność świata oraz proces powstawania, rozpadu i ponownego zawiązywania wartości.

Wystawa „Human” ma służyć zintegrowaniu wysiłków artystów na rzecz świata, który daje nam minimum pewności jutra i wzajemnej solidarności. Przebiegające globalnie kryzysy, a w szczególności rosyjska agresja na Ukrainę, dowodzą, że człowiek może z dnia na dzień stracić bliskich, a społeczne otoczenie zachwiać się w posadach.

Żyjemy w czasach, w których prowadzonych jest ponad dwadzieścia konfliktów zbrojnych na całym świecie. Jednak opinią publiczną najbardziej wstrząsnęły zbrodnie ludobójstwa w Buczy i innych miastach ukraińskich. Dla człowieka żyjącego w świecie po Auschwitz i Buczy straciły moc wszystkie fundamentalne narracje. Być może świat i człowieka należy wymyślić od nowa. „Human” jest projektem, który ma być nowym głosem i nową narracją w jeszcze starym świecie.

Wkrótce po wybuchu wojny i agresji Rosji na Ukrainę do Bałtyckiej Galerii Sztuki Współczesnej zostały zaproszone artystki - uchodźczynie wraz ze swoimi dziećmi, które przez pół roku znalazły gościnę w naszej instytucji. Podczas ich pobytu – w trakcie licznych spotkań, warsztatów oraz rozmów narodziła się wstępna koncepcja wystawy „Human”, która wyniknęła z naturalnej potrzeby odniesienia się do tematyki wojny w Ukrainie, bezpośrednio dotkniętych nią artystek oraz ich bliskich. Autorkami koncepcji projektu są Oksana Karpovets z Ukrainy i Edyta Wolska – dyrektorka Bałtyckiej Galerii Sztuki Współczesnej w Słupsku. Koncepcja projektu wykracza poza doraźne okoliczności i zakłada prezentację dzieł, które obrazują humanistyczne pęknięcia, jakie dotknęły świat oraz kulturę dużo wcześniej przed agresją Rosji na Ukrainę. Współczesny człowiek żyje z bagażem ciężkich doświadczeń i jako targana wiatrami historii jednostka, która musi scalić świat na nowo. Dlatego celem wystawy jest próba opisanego i opowiedzenia świata od nowa.

Edyta Wolska

український

Ми живемо у світі, де суспільство обтяжене невпевненістю в майбутньому і відчуттям духовної фрагментації, де відносини приналежності піддаються серйозним випробуванням. В контексті війни, що триває в Україні, культура має важливу роль, оскільки вона здатна сформувати відчуття нашої ідентичності в демократичному світі. Мистецтво також має безцінне значення, оскільки воно, як барометр, відображає нестабільність світу та процес творення, розпаду і оновлення цінностей.

Виставка «Human» має на меті об'єднати зусилля художників у світі, який пропонує мінімум солідарності та впевненості у завтрашньому дні. Глобальні кризи і, зокрема, російська агресія проти України доводить, що людина може раптово втратити близьких, а соціальне середовище - свою рівновагу, відчуття безпеки та надійності.

Сьогодні на планеті триває понад двадцять збройних конфліктів. Однак злочини геноциду в Бучі та інших містах України сколихнули громадську думку найбільше. Здається, що для

людини, яка живе у світі після Освенцима і Бучі, всі фундаментальні наративи втратили свою силу. Мабуть, світ і людину варто вигадувати та створювати заново. «Human» - це проєкт, який має стати новим голосом і новою розповіддю у старому світі. Невдовзі після початку війни росії проти України до Балтійської галереї сучасного мистецтва були запрошені українські художниці-біженки з дітьми, які на півроку знайшли гостинність у нашій інституції. Під час численних зустрічей, майстер класів та бесід з ними народилася початкова концепція виставки «Human». Вона постала з природної потреби звернутися до теми війни в Україні з залученням художників і художниць, яких ця війна безпосередньо торкнулася. Авторами концепції проєкту є Оксана Карповець з України та Едита Вольська, директорка Балтійської галереї сучасного мистецтва в Слупську.

Проєкт передбачає презентацію робіт, які зображують гуманістичний розкол, що вплинуло на світ і культуру завдог до агресії росії проти України. Сучасна людина живе з багажем важких переживань і як особистість, яку кидає вітер історії, має заново "зібрати свій світ". Тому метою виставки є спроба описати та розповісти про світ заново.

Едита Вольська

english

We live in a world in which our society has been burdened by the uncertainty of tomorrow and a sense of spiritual fragmentation, and our bonds of belonging have been put to the test. In view of the ongoing war in Ukraine, culture has an important function to play in order to constitute all the more firmly our sense of identity in a democratic world. Art, too, carries a weight that cannot be overestimated; like a barometer, it reflects the instability of the world and the process of the emergence, disintegration and re-establishment of values.

The exhibition 'Human' aims to integrate the artists' efforts for a world that gives us a minimum of certainty about tomorrow and mutual solidarity. The ongoing global crises, and in particular the Russian aggression against Ukraine, prove that a person can lose loved ones overnight and the social environment can be shaken to its foundations.

We live in a time when more than two dozen armed conflicts are being waged around the world. However, public opinion has been most shaken by the crimes of genocide in Bucza and other Ukrainian towns. For a people living in a post-Auschwitz and Bucza world, all fundamental narratives have lost their validity. Perhaps the world and man need to be reinvented. „Human” is a project that aims to be a new voice and a new narrative in a still old world.

Shortly after the outbreak of war and Russia's aggression against Ukraine, female refugee artists and their children were invited to the Baltic Gallery of Contemporary Art and were hosted by our institution for six months. During their stay, in the course of numerous meetings, workshops and conversations, the initial concept of the exhibition „Human” was born, which arose from a natural need to address the subject of the war in Ukraine, the artists directly affected by it and their relatives. The creators of the concept are Oksana Karpovets from Ukraine and Edyta Wolska, director of the Baltic Gallery of Contemporary Art in Slupsk. The concept of the project goes beyond the immediate circumstances and involves the presentation of works that illustrate the humanistic rupture that affected the world and culture well before Russia's aggression against Ukraine. Modern man lives with the baggage of heavy experiences and as an individual, torn by the winds of history, who must reassemble the world. Therefore, the aim of the exhibition is to attempt to describe and re-tell the world.

Edyta Wolska

Oksana Karpovets

Оксана Карповець

polski

Блędне коло katastrof, wywoływanych i powtarzanych przez człowieka od tysięcy lat, doprowadziło nas do zastoju i podważyło naszą wiarę w ludzkość i przyszłość. Czy cywilizacyjny rozwój humanizmu rzeczywiście nastąpił? Czy też prymitywne ludzkie instynkty dominacji, kontroli i posiadania nie zostaną okiełznane nawet w obliczu zagłady ludzkości i Ziemi? Prace prezentowane na wystawie odzwierciedlają powszechne poczucie rychłego samounicestwienia rasy ludzkiej w wyniku nieodwracalnych skutków degradacji środowiska, zagrożenia nuklearnego i wojny na Ukrainie, która w istocie rzeczy wywiera szeroki wpływ na funkcjonowanie całego świata. A jednak autorzy prezentowanych na wystawie prac nie pozostają biernymi obserwatorami. Artyści analizują punkty styeczne pamięci historycznej i społeczno-politycznych realiów teraźniejszości, jednocześnie odrzucając jednostkową melancholię na rzecz wielowymiarowych form krytyki, oporu i obojętności. Wystawa, jako całość, pozbawiona jest utopijnych iluzji, oprawionych w antropocentryczną, nowoczesną logikę, a zamiast tego opiera się na dystopijnej perspektywie i uznaniu, że koegzystencja pozostaje w konflikcie z naturą. To, w jaki sposób wykorzystamy tę konfliktową istotę współzycia, aby rozwiązać środowiskowe i humanitarne kryzysy, z którymi mamy dziś do czynienia, w dużej mierze zadecyduje o przyszłości, w jakiej przyjdzie nam żyć.

Oksana Karpovets

український

Замкнуте коло катастроф, спричинених людиною протягом тисячоліть, завело її у глухий кут і підірвало віру в майбутнє. Чи справді відбувся цивілізаційний розвиток гуманізму? Чи примітивні інстинкти панування та контролю не будуть приборкані навіть перед обличчям знищення людства і самої Землі? Твори, представлені на цій виставці, передають відчуття близькості потенційного самознищення через незворотні наслідки деградації довкілля, ядерну загрозу та війну в Україні, яка зачіпає увесь світ. Але позиція представлених у ній митців не є пасивним спостереженням. Вони аналізують перетини історичної пам'яті та соціально-політичних реалій сьогодення і відмовляються від сингулярної меланхолії на користь багатограних форм критики, опору та небайдужості. Виставка в цілому позбавлена утопічних ілюзій, обрамлених антропоцентричною, модерною логікою віри в прогрес та ідеальне майбутнє. Натомість вона ґрунтується на антиутопічній перспективі та визнанні того, що сама природа співіснування є конфліктною. Те, як ми використовуємо цю конфліктну сутність співжиття для вирішення екологічних та гуманітарних криз сьогодні, значною мірою визначає майбутнє, в якому ми живемо.

Оксана Карповець

english

The vicious circle of catastrophes, provoked and repeated by humans for thousands of years, has brought us to a standstill and undermined our faith in humanity and the future. Has the civilisational development of humanism really taken place? Or will primitive human instincts of domination, control and possession not be tamed even in the face of the de-

struction of mankind and the Earth itself? The works in this exhibition reflect today's general sense of the proximity of the potential self-destruction of humanity due to the irreversible consequences of environmental degradation, the nuclear threat and the war in Ukraine, which affects the whole world. However, the position of the artists represented in the exhibition is not passive and merely observational. They analyse the intersections of historical memory and the socio-political realities of the present and refuse singular melancholy in favour of multifaceted forms of criticism, resistance and indifference. The exhibition as a whole is devoid of utopian illusions framed by anthropocentric, modern logic, and is instead based on a dystopian perspective and the recognition that the very nature of coexistence is inherently conflictual. How we use this conflictual essence of cohabitation to address the environmental and humanitarian crises we face today will largely determine the future we live in.

Oksana Karpovets

Tereza Barabash

Тереза Барабаш

polski

Dziesięć stron z modlitewnika mojej prababci

Objekt (papierowe strony, tkanina),
7 × 28 cm, 2021

Modlitewnik został wydany w 1923 roku w Żółkwi w drukarni Wasyliana. Był to osobisty kieszonkowy modlitewnik prababki artystki, Ewy Radomskiej. Ewa zawsze nosiła go przy sobie, a po jej śmierci stał się pamiątką po niej dla jej rodziny. Jednak czas wpłynął na samą książkę i rozpadła się ze starości. Artystka chciała przedłużyć pamięć o prababci i ze stron modlitewnika utkała mini-objekty „okrycia”, którymi obdarowuje swoich przyjaciół i bliskich. Symbole miłości i troski, które nie umierają z czasem i są przekazywane z pokolenia na pokolenie, te przedmioty nawiązują do twierdz, które wspierają wiarę w ludzkość.

український

Десять сторінок з молитовника моєї прабабці

Об'єкт (паперові сторінки, тканина),
7 × 28 см, 2021

Молитовник виданий в 1923 році в Жовкві в друкарні «Васильян». Він був особистим кишеньковим молитовником прабабусі художниці Єви Радомської, котра завжди носила його з собою. Та після її смерті він став пам'яткою про неї для родини. Однак час вплинув на саму книгу і вона розпалася від старості. Художниця захотіла продовжити цю пам'ять про прабабусю і зі сторінок цього молитовника виткала міні-об'єкти «покрівці», які дарує близьким людям. Ці об'єкти є символами любові та турботи, які не вмирають з часом, передаються з покоління в покоління та залишаються чи не останньою твердинею віри в людство.

english

Ten Pages From My Great-grandmother's Prayer Book

Object (paper pages, fabric),
7 × 28 cm, 2021

The prayer book was published in 1923 in Zhovkva at the Vasylian printing house. It was the personal pocket prayer book of the artist's great-grandmother, Eva Radomska. Eva always carried it with her and after her death it became a memento of her to her family. However, time affected the book itself and it fell apart from old age. The artist wanted to prolong the memory of her great-grandmother, and from the pages of this prayer book she wove mini-objects of "coverings" that she gives to her friends and loved ones. Symbols of love and care that do not die with time and are passed on from generation to generation, these objects allude to the strongholds that support faith in humanity.

Yuriy Bolsa

Юрій Болса

polski

Instrukcja

Instalacja (metal), wymiary zmienne, 2022

Początek życia człowieka to niezapisana karta, którą wypełnia się za pomocą wychowania przez rodziców. To na tej stronie należy zapisać, jak żyć, jak odnosić się do świata, jak coś osiągnąć. Ale życie wpisuje też na tę kartę swoje własne słowa, które mogą przyćmić wszystko, co wcześniej zostało tam zapisane i przekreślić narysowaną życiową instrukcję. Dzieci, dorastające w czasie wojny, będą zupełnie inne. Dla nich bez troski okres dzieciństwa został nagle wyparty przez dorosłe spojrzenie na życie, bardziej pesymistyczne, ze zrozumieniem konsekwencji działań innych ludzi i zasad egzystencji. Lekki papierowy samolot to coś, co dziecko składa w szkole na tylnym biurku, aby zabawić siebie i innych, wystrzeliwując go w klasę. Wiele podobnych samolotów, ale wykonanych z żelaza i dlatego zbyt ciężkich, by wystartować, to requiem dla przerwanej dzieciństwa i dziecięcej wiary w dobry świat.

український

Інструкція

Інсталяція (метал), розміри змінні, 2022

Початок життя людини — це чиста сторінка, яка заповнюється за допомогою батьківського виховання. Саме на цій сторінці треба записати, як жити, як ставитися до світу, як чогось досягти. Але життя також вписує на цю сторінку свої слова, які можуть затьмарити все, що там вже написано, і перекреслити накреслену життєву інструкцію. Діти, які ростуть під час війни, будуть зовсім іншими. Для них безтурботний період дитинства різко змінився дорослим поглядом на життя, більш песимістичним, з розумінням наслідків чужих вчинків і правил існування.

english

Instruction

Installation (metal), dimensions variable, 2022

The beginning of a person's life is a blank page that is filled in with the help of parental upbringing. It is on this page that one should write down how to live, how to relate to the world, how to achieve something. But life also inscribes its own words on this page, which can overshadow everything that is already written there and cross out the drawn life instruction. Children growing up during the war will be completely different. For them, the carefree period of childhood has been abruptly replaced by an adult view of life, more pessimistic, with an understanding of the consequences of other people's actions and the rules of existence. A lightweight paper aeroplane is something a child makes at school on the back desk to amuse themselves and others by launching it into the classroom. Many similar aeroplanes, but made of iron and therefore too heavy to take off, are a requiem for an aborted childhood and a child's faith in a good world.

Yuriy Bolsa

Юрій Болса

Yuriy Bolsa

Юрій Болса

polski

Bez tytułu

*Seria rysunków (akryl, ołówek),
format A4, 2022*

Seria wystawianych prac powstała w pierwszych tygodniach pełnej inwazji wojsk rosyjskich na Ukrainę. Artysta starał się uchwycić nowe emocje, których ani on, ani większość żyjących obecnie Ukraińców nie doświadczyła wcześniej. Było to dla niego rodzajem terapii – malowanie pomogło mu się uspokoić i nie wpadać w panikę. „Pierwszego dnia inwazji poszedłem do pracowni malować, włączyłem muzykę death metalową i poddałem się emocjom, tworząc te prace. Następnie ukraińskie wojsko zajęło budynek, w którym wynajmowałem pracownię, więc musiałem przenieść się do swojego mieszkania i tam kontynuować malowanie. To pomogło, ponieważ po pewnym czasie uspokoiłem się i zdałem sobie sprawę, że nie maluję już tych wszystkich silnych emocji, ale tylko obrazy o tematyce wojennej. Kiedy to zrozumiałem, zarzuciłem malarstwo na bardzo długi czas”.

український

Без назви

*Серія малюнків (акрил, олівець),
розмір А4, 2022*

Ця серія робіт була створена в перші тижні повномасштабного вторгнення російських військ в Україну. Художник намагався зафіксувати нові емоції, які ні він, ні більшість українців, що живуть сьогодні, не відчували раніше. Для нього це була терапія, адже живопис допомагав заспокоїтися і не панікувати. «У перший же день повномасштабного вторгнення я пішов до своєї майстерні малювати, увімкнув музику в стилі хеві-метал і віддався своїм емоціям, створюючи ці роботи. Потім українські військові зайняли будівлю, де я орендував студію, тому мені довелося переїхати до своєї квартири та

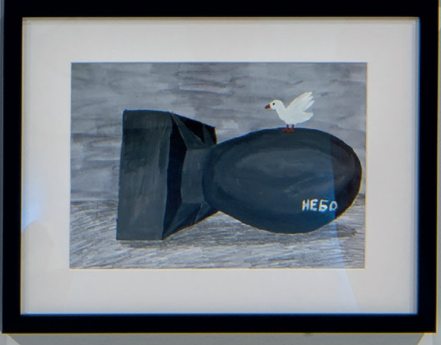
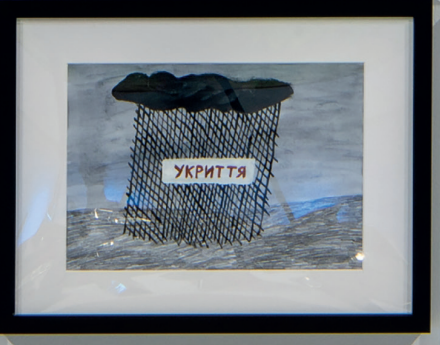
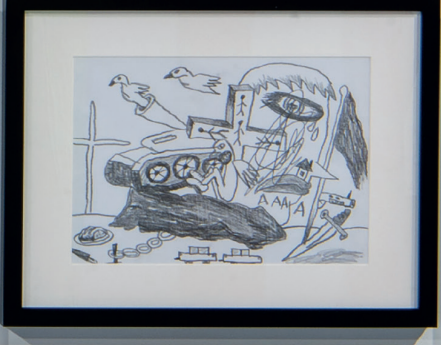
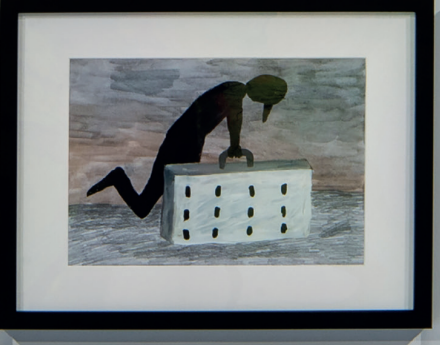
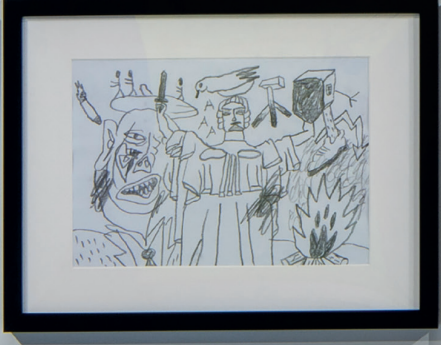
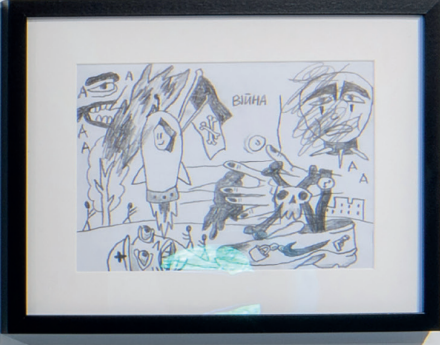
english

Untitled

*Series of drawings (acrylic, pencil),
size A4, 2022*

This series of works was created in the first weeks of the full-scale invasion of Ukraine by Russian troops. The artist was trying to capture new emotions that neither he nor most Ukrainians living today had experienced before. It was therapy for him, as painting helped him to calm down and not panic. “On the very first day of the full-scale invasion, I went to my studio to paint, turned on death metal music, and gave in to my emotions while creating these works. Then the Ukrainian military occupied the building where I rented my studio, so I had to move to my apartment and continue painting there. This therapy helped, because after a while I calmed down and realised that I was no longer painting all these strong emotions, but just war-themed pictures. After I understood that, I stopped painting for a very long time”.

Grzegorz Bożek

Гжегож Божек

polski

Wschód-Zachód. Wychylenia od poziomu równowagi

tempera na desce, ok. 71 x 85 cm, 2023

Obraz przedstawia wahadło (matematyczne) (fizyczne).

Wahadło proste (matematyczne) wyidealizowane ciało o masie punktowej, zawieszona na cienkiej, nieważkiej, nierozciągliwej nici. Kiedy ciało wytrącimy z równowagi, to zaczyna się ono wahać w płaszczyźnie poziomej pod wpływem siły ciężkości. Jest to ruch okresowy.

„Podobne wahadło zauważyłem swojego czasu u nauczycielki fizyki, która przyjechała z Ukrainy. Kulka z chromowanej stali zawieszona na nitce. Za pomocą wahadła nauczycielka tłumaczyła uczniom temat ruchu drgającego. Poprosiłem Olę, aby zaprezentowała mi jak działa takie wahadło.

Nic z tego nie rozumiałem. Nauka ma coś z chłodnego oblicza. Zacząłem zastanawiać się czy można takie działanie z fizyki powiązać z problemem egzystencjalnym (a może i duchowym). Olga spojrzała na mnie badawczo i ze zdziwieniem tak, jakby z drugiej strony i ona mnie nie rozumiała.

Innym razem rozpisala problem ruchu drgającego na tablicy, rysując wytrącenie wahadła z pola równowagi. Położenie równowagi można nazwać również polem zerowym. Wahadło nabiera energii potencjalnej. Energia potencjalna zamienia się w energię kinetyczną. Drgania, wahania, wychylenia, odchylenia. Opór powietrza sprawia, że drgania wygasają. Doświadczenie z użyciem wahadła wykonane przez nauczycielkę Olę, zobaczyłem jako obraz człowieka w tym ruchu drgającym, wychylanym od poziomu równowagi. Tak jakby człowiek, ludzie, grupy ludzi, społeczności były wprawiane w taki ruch, wychyłane z poziomu równowagi.

Siłami z zewnątrz. Niezrozumiałymi, może trudnymi do pojęcia rozumem.

W prawo, w lewo. Wschód, zachód. Raz w jedną, raz w drugą. Obraz ruchu kuli wahadła rozłożony w czasie. W ikonicznej perspektywie odwróconej. Kuli malejącej w stronę widza. Kuli rosnącej, kiedy się oddala. Kuli wychylającej się. Jakby miała wybić szybę, dzielącą przestrzeń za sobą a osobą, która na obraz patrzy.”

український

Схід-Захід. Відхилення від рівня рівноваги

темпера на дошці, приблизно 71 x 85 см, 2023

На картині зображено маятник (математичний) (фізичний).

Простий (математичний) маятник — це ідеальне тіло з точковою масою, підвішене на тонкій невагомій нерозтяжній нитці. Коли маятник виводиться з рівноваги, починається коливання в горизонтальній площині під дією сили тяжіння. Це є періодичний рух.

«Подібний маятник я помітив свого часу у вчительки фізики, яка приїхала з України. Це була хромована сталева кулька, підвішена на нитці. Вчителька використовувала маятник, щоб пояснити учням тему коливального руху. Я попросив Ольгу показати мені, як працює такий маятник. Я нічого з того не зрозумів. Наука має холодне обличчя. Я почав замислюватися, чи може такий фізичний процес бути пов'язаний з екзистенційною (і, можливо, духовною) проблемою. Ольга дивилася на мене допитливо і здивовано, начебто вона не розуміла мене. Наступного разу вона розписала для мене процес коливального руху на дошці. Положення рівноваги також можна назвати

нульовим положенням. Вона намалювала маятник, який був виведений з положення рівноваги. Такий маятник набуває потенційної енергії. Коли він рухається, потенційна енергія перетворюється на кінетичну. Відхилення, коливання, повернення, відхилення. Супротив повітря сповільнює і гасить коливання.

У досліді, який провела вчителька Ольга, я побачив маятник, що розгойдується в коливальному русі, як образ людей, людських груп, спільнот, що приводяться в такий самий коливальний рух, розгойдуються, відхиляються від рівня рівноваги. Розгойдуються вони силами ззовні — такими, які важко осягнути розумом. Праворуч ліворуч. Із заходу на схід. Раз в одну, раз в іншу сторону. Я бачив людей в стані маятничкової кульки, її хиткого руху, у її зворотній перспективі. Куля, що зменшується при наближенні до глядача. Куля, що збільшується по мірі віддалення від нього. Куля, що розгойдується, так ніби вона ось-ось розіб'є скло, що розділяє простір між нею та тим, хто дивиться на картину».

english

East-West. Deflections from Equilibrium

tempera on board, app. 71 x 85 cm, 2023

The image shows a (mathematical) (physical) pendulum.

A simple (mathematical) pendulum is an idealised body with a point mass suspended from a thin, weightless, inextensible thread. When a body is thrown out of equilibrium it begins to swing horizontally under the influence of gravity. This is a periodic motion.

“I noticed a similar pendulum the other day. It belonged to a physics teacher who had come from the Ukraine. A ball of chrome-plated steel hung on a thread. Using the pendulum, the teacher explained the concept of oscillating motion to her students. I asked Olga to show me how such a pendulum works. I didn't under-

stand any of this, as science generally leaves me cold. And yet, I began to wonder if it was possible to link such a physical action to an existential (or perhaps spiritual) problem. Olga looked at me quizzically, as if now it was her who didn't understand me.

On another occasion, she worked out the problem of oscillatory motion for me on the blackboard. The equilibrium position can also be called the zero field. It draws the pendulum out of the equilibrium field. The pendulum acquires potential energy. Potential energy turns into kinetic energy. Vibration, oscillation, swing, deflection. Air resistance causes the oscillation to die out. I saw the experiment done by Olga, the teacher, as an image of a pendulum in this oscillating movement, swinging from the equilibrium level. As if man, people, groups of people, communities were being set into such motion, swung out of equilibrium, by external forces. Incomprehensible, perhaps hard to grasp with reason. To the right, to the left. East, west. Now to one side, now to the other. I saw that experiment as an image of a pendulum ball, its movement spread out over time; in iconic inverted perspective. The sphere diminishing in size, as it moves towards the viewer; and then growing back again as it moves away. The sphere swinging out, as if it were about to break the glass dividing the space behind it and the person looking at the image.”

Grzegorz Bożek Гжегож Божек

Grzegorz Bożek

Гжегож Божек

polski

Niewypał

grafit, tempera na sklejce,
ok. 32 x 42 cm, 2023

Pracę zrobiłem w ostatnich tygodniach, na podstawie znalezionej niewypału – bomby lotniczej, którą zrzucano w czasie wojny, podczas niemieckiej pacyfikacji w czterdziestym trzecim, w mojej okolicy na Lubelszczyźnie. Znalazłem ją po latach, w lesie nieopodal cmentarza. Obraz przedstawia, jeden do jeden, rękę trzymającą taką bombę lotniczą. Po latach, biorąc ten niewypał do ręki, zobaczyłem w nim obraz, w czasach, gdy bomby znowu spadają ludziom na domy.

український

Боеприпас, який не розірвався

графіт, темпера на дошці,
приблизно 32 x 42 см, 2023

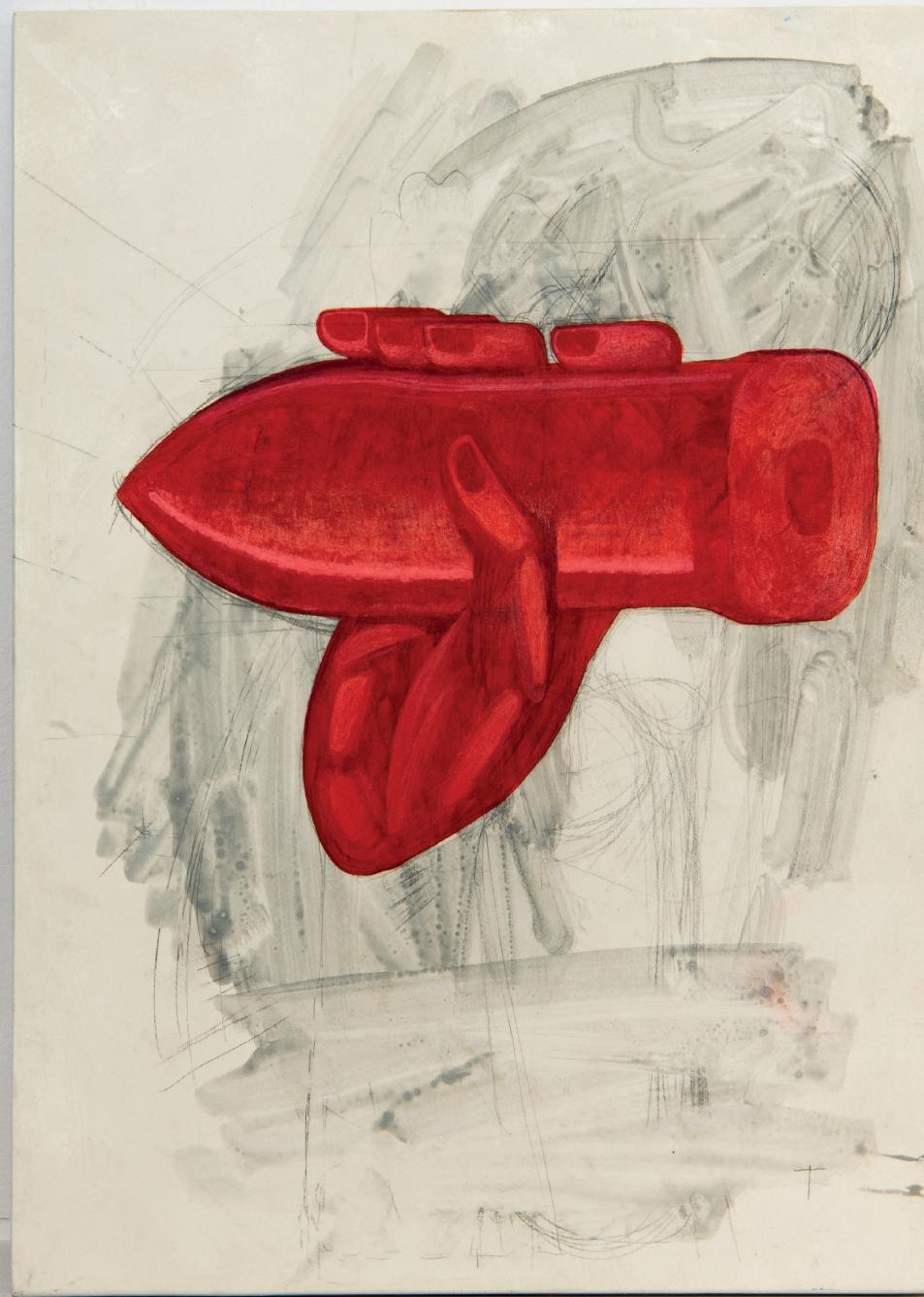
Я виконав роботу протягом останніх тижнів на основі знайденого нерозірваного боеприпасу – авіабомби, яка була скинута під час війни, протягом німецької пacyфікації в 1943 році, на мою околицю на Люблінщині. Я знайшов її через багато років, у лісі біля кладовища. На зображенні один до одного показана рука, яка тримає таку авіабомбу. Через роки, взявши в руки цей боеприпас, я побачив у ній картину, у часи, коли бомби знову падають на людські будинки.

english

Unexploded ordnance

graphite, tempera on board,
app. 32 x 42 cm, 2023

I created this work in recent weeks, based on an unexploded bomb I found – an aerial bomb that was dropped during the WWII german pacification of 1943, in my neighbourhood in the Lublin region. I found it years later, in the woods near the cemetery. The painting shows, one to one, a hand holding such an aerial bomb. Years later, I took this unexploded bomb in my hand, and I saw an image in it, at a time when bombs were again falling on people's homes.

Piotr Desperak

Пйотр Десперак

polski

Cykl Zona

Kombinezony ochronne wyraźnie zaznaczyły swoją obecność na mapie ludzkiej percepcji od roku 2020, kiedy rozpoczęła się pandemia koronawirusa. Prewencyjne ubrania były tworzone sto lat temu w związku z użyciem broni chemicznej i biologicznej. Regularnie używane są w przypadku skażenia biologicznego i podczas ryzyka epidemicznego, jak miało to miejsce w Afryce podczas epidemii Eboli. Kombinezony charakteryzuje intensywna, ostrzegawcza, często fluorescencyjna barwa, podkreślająca nienaturalność powłoki. Dziwaczność i arbitralność obrazów „pancerzy” narzuconych na ludzkie ciało skłoniły mnie do stworzenia cyklu prac malarskich. Zrealizowane obrazy akcentują napięcie wizualne przedmiotu obserwacji, poza swoim krytycznym charakterem są też wyrazem atrakcyjności wizualnej zjawiska. Paradoks wynika z różnicy pomiędzy wymową prac akcentujących widmo zbliżającej się katastrofy ekologicznej a użytą paletą barwną, która przywołuje na myśl rośliny owadożerne, wabiące swoje ofiary intensywną kolorystyką. Niektóre z obrazów z cyklu „Zona” namalowałem przy użyciu środków technologicznych powodujących ich stałe morfowanie. Obrazy niejako malują się w czasie, pozbywając się pigmentu farby, dążą do bieli. użytą technikę łączę ze zjawiskiem skażenia biologicznego. Rzeczywistość zdeterminowana przez postęp technologiczny, jednocześnie naznaczona często nieobliczalnymi działaniami człowieka wymusza regularne tworzenie nowych „pancerzy” zabezpieczających człowieka przed kolejnymi zagrożeniami. W obliczu realnego niebezpieczeństwa eskalacji militarnej z użyciem broni chemicznej, obrazy przedstawiające ludzi w kombinezonach ochronnych stały się bliższe rzeczywistości. Rosnąca świadomość zbliżającej się ekologicznej katastrofy epoki antropocenu sprawia, że coraz bardziej słyszalne zdają się głosy kontestujące porządek oparty na niczym niepohamowanej eksploatacji planety.

український

Серія Зона

З 2020 року, коли почалася пандемія коронавірусу, захисні костюми чітко позначили свою присутність на мапі людського сприйняття. Захисний одяг був створений століття тому у відповідь на застосування хімічної та біологічної зброї. Його регулярно використовують у разі біологічного зараження та коли є ризик епідемії, як це було в Африці під час лихоманки Ебола. Для цих костюмів характерний інтенсивний, застережливий, часто флуоресцентний колір, що підкреслює неприродність матеріалу, з якого вони виготовлені. Химерність і свавільність вигляду «обладунків», одягнених на тіло людини, наштовхнули мене на створення серії картин. Ці картини підкреслюють візуальну напругу об'єкта спостереження і, окрім свого критичного характеру, виражають візуальну привабливість явища. Парадокс виникає через різницю між змістом творів, які увиразнюють привид екологічної катастрофи, що наближається, і використаною колірною палітрою, що нагадує комахоїдних рослин, які приваблюють своїх жертв інтенсивним забарвленням. Частину картин із серії «Зона» я написав із застосуванням технологічних засобів, які спричиняють постійну трансформацію творів. Картини ніби малюють самі себе — вони прагнуть до близьки, позбуваючись протягом певного часу від пігменту фарби. Я асоціюю використану техніку з явищем біологічного забруднення. Реальність, зумовлена технологічним прогресом і водночас позначена часто непередбачуваною діяльністю людини, змушує регулярно створювати нові «обладунки» для захисту людей від подальших загроз. Перед обличчям реальної загрози військової ескаляції із використанням хімічної зброї зображення людей у захисних костюмах стали ближчими до реальності. Зростаюче усвідомлення майбутньої екологічної катастрофи в епоху антропоцену робить все більш чутними голоси, які кидають виклик порядку, заснованому на нестримній експлуатації планети.

english

Cycle Zona

Protective suits have clearly made their presence felt on the map of human perception since 2020, when the coronavirus pandemic began. Protective suits were developed a century ago in connection with the use of chemical and biological weapons. They are regularly used in the event of biological contamination and during epidemic risks, as happened in Africa during the Ebola epidemic. The suits are characterised by an intense, alarming, often fluorescent colour, emphasising the abnormality of the shell. The bizarre and arbitrary nature of the images of “body armour” imposed on the human body prompted me to create a cycle of painting works. The completed paintings accentuate the visual tension of the object of observation; in addition to their critical nature, they convey the visual attractiveness of the phenomenon. The paradox arises from the difference between the meaning of the works, which accentuate the spectre of an impending ecological disaster, and the colour palette used,

which is reminiscent of insectivorous plants that lure their prey with intense colours. I created some of the paintings in the cycle “Zona” using technological means that make them constantly morph. The works, as it were, paint themselves in time, getting rid of the paint pigment, striving towards whiteness. I link the technique used to the phenomenon of biological contamination. A reality determined by technological progress, while marked by often incalculable human actions, forces the regular creation of new “armour” to protect humans from further threats. In the face of the real danger of military escalation with chemical weapons, images depicting people in protective suits have become closer to reality. The growing awareness of the impending ecological catastrophe of the Anthropocene era is approaching, making voices that contest an order based on the unrestrained exploitation of the planet increasingly audible.

Piotr Desperak

Пйотр Десперак

Alevtina Kakhidze

Алевтина Кахідзе

polski

Z pamiętnika

Seria rysunków (akwarela, pióro, ołówek), format A3, 2022

Artystka wiele uwagi poświęca światu roślin. Bada zachowanie roślin, zróżnicowanych w zależności od pochodzenia. „Istnieją pewne nierodzące rośliny, które dominują nad rodzimymi gatunkami, a naukowcy nazywają je inwazyjnymi. Ale rośliny nie zabijają się nawzajem natychmiast, ani nie uciekają, gdy są w niebezpieczeństwie. Dlatego wydają mi się niezrozumiałymi stworzeniami w kontekście trwającej historii ludzkich wojen”. Podczas pełnowymiarowej inwazji, która rozpoczęła się 24 lutego 2022 r., kiedy rosyjskie czołgi zbliżyły się na odległość pięciu kilometrów od wioski artystki, Kakhidze napisała wiadomość do świata na drzwiach swojej pracowni: „Podążaj za przykładem roślin: są pacyfistami, na ile to możliwe na naszej planecie”. Mieszkanie w piwnicy podczas pierwszych miesięcy inwazji i obserwowanie mało zdecydowanych reakcji krajów Europy Zachodniej na rosyjską agresję i zagrożenie nuklearne skłoniło ją do stworzenia serii antyimperialnych i antywojennych rysunków „Z pamiętnika”. Niektóre rysunki z tej serii są prezentowane tutaj wraz z filmem Inwazje kręconym kamerą 360°. „Pomysł na wykorzystanie tego rodzaju kamery powstał w odpowiedzi na obserwację, że w czasie wojny Ukraina wygląda inaczej w każdym centymetrze rzeczywistości: ruiny po prawej, dzieci bawiące się po lewej...”. Jest to film o wojnie rosyjsko-ukraińskiej, która rozpoczęła się w 2014 roku, a także o inwazjach roślin.

український

З щоденника

Серія малюнків (акварель, ручка, олівець), розмір A3, 2022

Значна частина робіт художниці зосереджена на рослинному світі. Вона вивчає по-

ведінку рослин, яка відрізняється залежно від їхнього походження. «Є певні немісцеві рослини, які домінують над місцевими видами, і вчені називають їх інвазивними. Але рослини не вбивають одна одну миттєво, не тікають, коли їм загрожує небезпека. Саме тому вони здаються мені незрозумілими істотами в контексті тривалої історії людських війн». Під час повномасштабного вторгнення, яке почалося 24 лютого 2022 року, коли російські танки підійшли на відстань п'яти кілометрів до села художниці, Кахідзе написала на дверях своєї майстерні послання до світу: «Беріть приклад з рослин: вони пацифісти, наскільки це можливо на нашій планеті». Проживання у підвалі в перші місяці вторгнення і спостереження за слабкою реакцією західноєвропейських країн на російську агресію та ядерну загрозу спонукали її створити серію антиімперіалістичних та антивоєнних малюнків «Зі щоденника». Малюнки із цієї серії в рамках цієї виставки представлені разом із фільмом 360° «Invasions». «Бажання знімати на камеру 360° виникло з розуміння того, що у воєнний час Україна має інакший вигляд в кожному сантиметрі реальності: праворуч — руїни, ліворуч — діти граються...» Це фільм про російсько-українську війну, яка розпочалася у 2014 році, а також про інвазії рослин.

english

From the Diary

Series of drawing (watercolour, pen, pencil), size A3, 2022

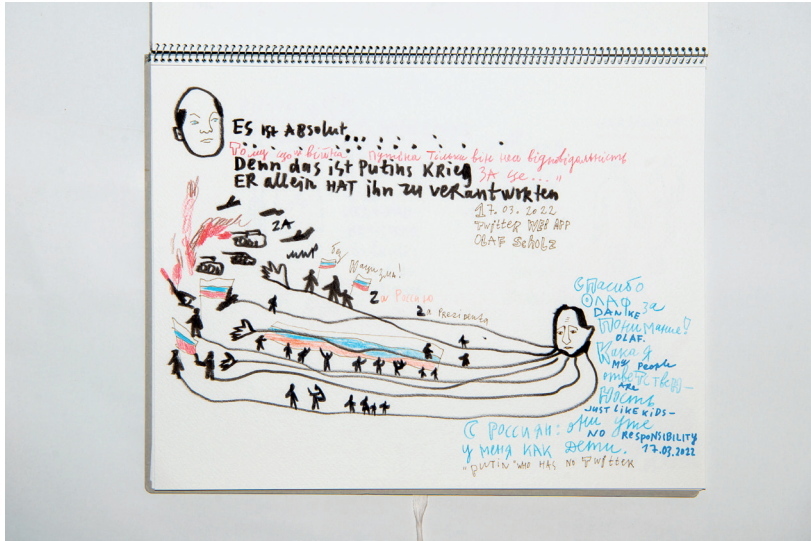
Much of the artist's attention is focused on the plant world. She studies the behaviour of plants, which differs according to their origin. "There are certain non-native plants that dominate native species and scientists call them invasive. But plants do not kill each other instantly, nor do they flee when in danger. That is why they seem to me to be incom-

prehensible creatures in the context of the on-going history of human warfare". During the full-scale invasion that began on 24 February 2022, when Russian tanks came within five kilometres of the artist's village, Kakhidze wrote a message to the world on the door of her workshop: "Follow the example of plants: they are pacifists, as far as possible on our planet". Living in her basement during the first months of the invasion and witnessing the weak reaction of Western European countries to the Russian aggression and nuclear threat, led her to create a series of anti-imperial and anti-war drawings "From the Diary". Some drawings of this series are presented here with the 360° film Invasions. "The desire to shoot with a 360° camera came from the understanding that in wartime Ukraine looks different in every centimetre of reality: ruins on the right, children playing on the left..." This is a film about the Russian-Ukrainian war, which began in 2014, and it is also about plant invasions.

Alevtina Kakhidze

Алевтина Кахидзе

Alevtina Kakhidze

Алевтина Кахїдзе

polski

Inwazje

Film 360° (kolor, dźwięk), 2022

We współpracy z Piotrem Armianowskim, Ołeksandrem Królikowskim, Anatolem Stepanenką, Texty.org.ua (niezależne media Anatolija Bondarenki i Romana Kulczyńskiego), Ołeksijem Kowalenką, Mychajło Żurba, Ljuba Jakymczuk, Witalijem Czernieckim, Dzwinką Matijas

український

Invasions

Фільм 360° (колір, звук), 2022

У співпраці з Петром Армянєвським, Олександром Кроліковським, Анатолем Степаненком, Texty.org.ua (незалежні медіа Анатолія Бондаренка та Романа Кульчинського), Олексієм Коваленком, Михайлом Журбою, Любою Якимчук, Віталієм Чернецьким, Дзвінкою Матіяш

english

Invasions

Film 360° (colour, sound), 2022

In collaboration with Piotr Armianovski, Alexander Krolikowski, Anatol Stepanenko, Texty.org.ua (an independent media by Anatoliy Bondarenko and Roman Kulchynsky), Olexii Kovalenko, Mykhailo Zhurba, Lyuba Yakimchuk, Vitaly Chernetsky, Dzvinka Matiyash

Przepraszam +: Ola Kozioł & Suavas Lewy

Пшепрашам +: Ола Козьол і Суавас Леві

polski

Manifest U.L.A.

czterokanałowa instalacja dźwiękowa, 2023

Praca będąca symbolem utopijnej wizji dążenia do wspólnotowego zjednoczenia gatunku ludzkiego, któremu przyświecają idee równościowe, kierującego się głównie empatią i współodczuwaniem, żyjącego w poszanowaniu matki ziemi, jej zasobów naturalnych oraz jej wszystkich mieszkańców.

Czy w wyniszczającej, a zarazem kuszącej kulturze nadmiaru, eksploatacji, dominacji i społecznej atomizacji takie głosy mają jeszcze sens? Zadajmy to pytanie szczerze samemu sobie. Na ile sam/a mogę sobie pozwolić na pozabawienie się przywilejów, udogodnień, wygód i władzy. To od tego zaczyna się budowa U.L.A. Jak pisał ekonomista Ernst Friedrich Schumacher: „Rozważania o przyszłości mają sens tylko wtedy, gdy prowadzą do działania teraz”.

український

Маніфест У.Л.А.

чотириканальна звукова інсталяція, 2023

Твір є символом утопічного прагнення об'єднати людський рід навколо ідей рівності, створити суспільство, що головним чином керується емпатією та співчуттям, поважає Матер-Землю, її природні ресурси та всіх її мешканців. У руйнівній і водночас спокусливій культурі надмірностей, експлуатації, панування та соціальної атомізації, чи такі голоси все ще мають сенс? Давайте чесно задамо собі це питання. До якої міри я можу дозволити позбавити себе привілеїв, комфорту, вигоди і влади? Саме тут починається будівництво U.L.A. Як писав економіст Ернст Фрідріх Шумахер: «Міркування про майбутнє мають сенс лише тоді, коли вони ведуть до дій зараз».

english

The manifesto U.L.A.

four-channel sound installation, 2023

A work that is a symbol of a utopian vision of a communal reunification of the human race, motivated mainly by ideas of equality, empathy and compassion, respect for mother earth, her natural resources and all her inhabitants. In a devastating yet tempting culture of excess, exploitation, domination and social atomisation, do such voices still make sense? Let us ask ourselves this question honestly.

To what extent can I afford to deprive myself of privileges, comforts, conveniences and power. This is where the construction of the U.L.A. begins. As the economist Ernst Friedrich Schumacher wrote: "Reflections on the future only make sense if they lead to action now."

polski

Przepraszam + : Ola Kozioł & Suavas Lewy

Manifest U.L.A.

Nie wiemy nic, możemy tylko powiedzieć co uważamy za ważne
Żeby widzieć trzeba wyjść poza wyobraźnię
Wydychaj nos, przeczyść uszy, przetrzyj oczy
O niewyobrażalna!

Cud i wszystko! Planeta Ziemia
U.L.A. – United Lands Association

Nie	Nie
Obcość	Obojętność
Bez	Bez
Zysku	Przemysłu
Dla	Dla
Wspólnoty	Ziemi
Przeciw	Przeciw
Historii	Rywalizacji
Otwartość	Otwartość
Umysłu	Uszu
Ku	Ku
Kulturze	Sztuce
Miarą	Miarą
Oddech	Krok

Wzrasta miłość, jakaś tendencja ku dobru

Maleje strach i lęk

Upodobanie w życiu

Bez biednych i bogatych

homo unitatis

homo amica

Ego > Eog > Oge > Oeg > Goe > Geo

Planeta przeobraziła się w pojedynczą osobę.

Пшепрашам +: Ола Козьол і Суавас Леві Маніфест U.L.A.

Ми нічого не знаємо, ми можемо сказати лише те, що
вважаємо важливим

Щоб побачити, треба вийти за межі уяви
Висякатися, прочистити вуха, протерти очі.

О, неймовірно!

Диво і все таке! Планета Земля

U.L.A. - United Lands Association - Асоціація Об'єднаних
Земель

Ні	Ні
Відчуження	Байдужість
Без	Без
Прибутку	Промисловості
Для	Для
Спільноти Землі	
Проти	Проти
Історії	Суперництва
Відкритість	Відкритість
Розуму	Вух
Назустріч	Назустріч
Культурі	Мистецтву
Виміряне	Вимірний
Дихання	Темп

Зростає любов, схильність до добра

Зменшується страх і тривога

Любов до життя

Без бідних і багатих

homo unitatis

homo amica

Его > Еог > Оге > Оег > Гое > Гео

Планета перетворилася на одну о

Przepraszam + : Ola Kozioł & Suavas Lewy The manifesto U.L.A.

We know nothing, all we can say is what we think is important
To see, you have to step outside your imagination

Blow your nose, clean your ears, rub your eyes

Oh, unimaginable!

A miracle and everything! Planet Earth

U.L.A. - United Lands Association

No	No
Alienation	Indifference
Without	Without
Profit	Industry
For	For
Community	Earth
Against	Against
History	Rivalry
Open	Open
Minds	Ears
Towards	Towards
Culture	Art
Measured	Measured
Breath	Pace

A surge of love, a tendency towards greater good

Diminishing fear and anxiety

A liking for life

Without rich or poor

homo unitatis

homo amica

Ego>Eog>Oge>Oeg>Goe>Geo

The planet has transformed into a single person.

Myro Klochko i Anatoliy Tatarenko

Миро Клочко і Анатолій Татаренко

polski

Cisza i spokój

Wideo (kolor, dźwięk), 12'11", 2022

Po inwazji wojsk rosyjskich na Ukrainę 24 lutego 2022 r. znany lwowski dramaturg Andriy Bondarenko napisał sztukę o życiu przetrwanym przez wojnę. Autor skupia się na życiu swojej rodziny. Cisza i spokój, które znał od dzieciństwa, zamieniają się w rewolucję, wojnę i historyczną traumę. Dziś, jako dorosły człowiek, Andriy staje w obliczu tych samych zagrożeń, których doświadczyły poprzednie pokolenia jego rodziny. Jego myśli zostały zebrane w jednoaktówce napisanej w odpowiedzi na rozgrywające się wydarzenia. Filmowej wersji sztuki Bondarenki w reżyserii Kloczki i Tatarenki towarzyszą fotografie z życia autora, przedstawiające osoby, które uczestniczyły w tych wydarzeniach, a także mieszkańców Ukrainy w ogóle. W rezultacie powstał akt artystycznej ekspresji, pamięci i przede wszystkim oporu.

український

Мир і спокій

Відео (колір, звук), 12'11", 2022

Після вторгнення російських військ в Україну 24 лютого 2022 року відомий львівський драматург Андрій Бондаренко написав п'єсу, в котрій розповідає про життя, обірване війною. Він зосереджується на житті своєї родини. Мир та спокій, які автор знав із дитинства, змінюються революціями, війнами, історичними травмами. І тепер, у дорослому віці, Андрій стикається із загрозою, свідком якої були попередні покоління його родини. Саме ці думки втілилися в одноактній п'єсі, написаній у відповідь на події, що розгорталися. Для супроводу цієї екранізованої версії п'єси художники використали фотографії з життя Бондаренка, уявляючи людей, які його населяли, і народ України в цілому. Результатом став акт мистецького вираження, пам'яті та, зрештою, спротиву.

english

Peace and Tranquillity

Video (colour, sound), 12'11", 2022

After Russian troops invaded Ukraine on 24 February 2022, renowned Lviv playwright Andriy Bondarenko wrote a play about a life cut short by war. He focuses on the life of his family. The peace and tranquillity the author has known since his childhood are replaced by revolution, war and historical trauma. And now, as an adult, Andriy is confronted with the same threats that previous generations of his family have experienced. These thoughts are embodied in a one-act play written in response to the unfolding events. Directors Klochko and Tatarenko accompany this video version of Bondarenko's play with photographs from his life, imagining the people who were part of it and the people of Ukraine in general. The result is an act of artistic expression, remembrance and, ultimately, resistance.

tam, gdzie rosyjskie czołgi wdzierają się teraz do Kijowa z Białorusi.

TOSHIBA

Paweł Korbus

Павел Корбус

polski

Archanioł
Wideo, 2022

Praca powstała w maju 2022 r na wystawę realizowaną w Muzeum Narodowym we Wrocławiu do projektu „W głębi obrazu” Jadwigi Sawickiej i Łukasza Huculaka. Wpatrywałem się długo w kolekcję rzeźby barokowej, szukałem dla siebie motywu do przetworzenia, czegoś nieoczywistego. Moja uwaga zawiesiła się na drewnianej rzeźbie Archanioła Michała – autor Anton Jörg, Rzeźba Śląska nr kat. 274. Na wertikalach odkłada się cień, patrzę okiem kamery, obraz zwalnia i sprzęga się częstotliwością światła lamp muzealnych, obraz drży. Każdy krok na trzeszczącym parkiecie muzeum to w nagraniu przytłumiony dźwięk przypominający odległe odgłosy wojny. Co jest w głębi obrazu? W głębi obrazu jest czas, ten widzialny, współczesny i ten wyobrażony, każdy, dobry i zły. Zastanawiałem się nad światem, który zmieniał się przez ostatnich 300 lat, w głębi za rzeźbą Archanioła, przechodziły wojny, zmieniały się granice, spadały bomby na kościoły w Kłodzku, po czym znów wstawał dzień. W swoim kształcie cień jest jeszcze bardziej dramatyczny niż sama rzeźba, pionowe rytmy żaluzji porządkują obraz - smok, gryf, zło, Archanioł z odłamanymi palcami, z mięśniami brzucha przetrzawionymi przez robaki, pajęczyny zwisające z twarzy. Nie zobaczysz tego, jeśli się nie wpatrzysz, jeśli nie spędzisz tam czasu i nie zapyta Cię osoba opiekująca się ekspozycją: dlaczego tak długo tu jesteś, dlaczego filmujesz? Archanioł stał tak z włócznią wymierzoną w smoka, a świat się zmieniał, on stał i walczył ze złem. Jest czas przed Buczą i po Buczy, piszę to i łyżę mi się cisną do oczu.

український

Архангел
Відео, 2022

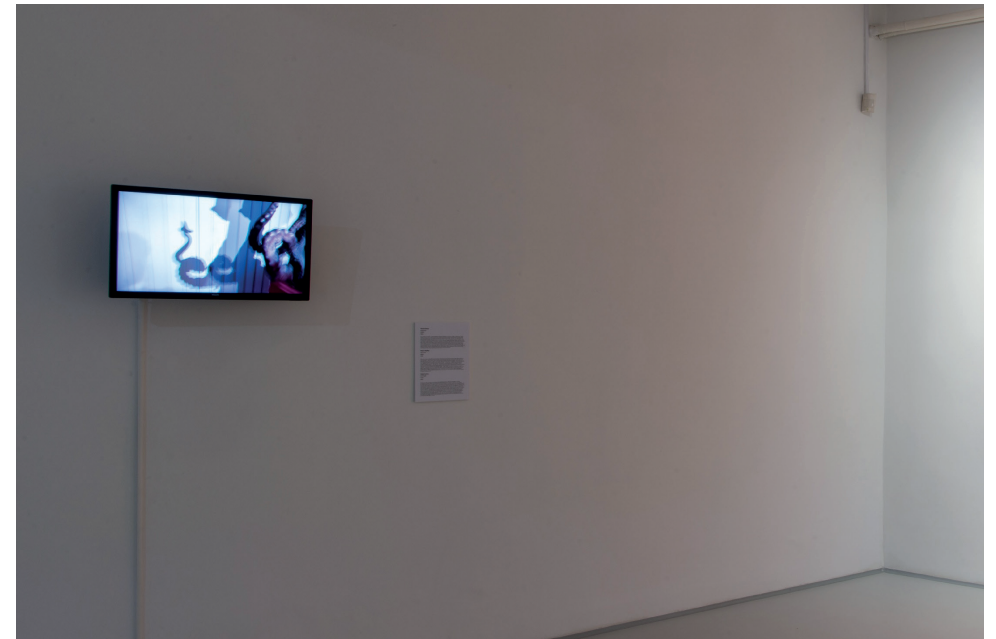
Робота була створена в травні 2022 року для виставки в Національному музеї у Wrocławі в рамках проекту Ядвіги Савіцької та Лукаша Гуцуляка «У глибині образу». Я довго розглядав колекцію барокової скульптури, шукав мотив для своєї роботи, щось незвичайне. Мою увагу привернула дерев'яна скульптура Архангела Михаїла авторства Антона Йорга, «Скульптура Сілезії», кат. № 274. На вертикалі падає тень, я дивлюся у вічко камери, зображення сповільнюється і, в поєднанні з частотою світла музейних ламп, зображення тремтить. Кожен крок на скрипучій підлозі музею – це глухий звук, що нагадує далекі звуки війни. Що знаходиться всередині картини? У глибині картини – час, видимий, сучасний й уявний, кожен з яких є добрим і поганим. Я думав про світ, який змінився за останні 300 років. Глибоко за скульптурою Архангела відбувалися війни, змінювалися кордони, падали бомби на костел в Кłodзьку, а потім знову наставав день. За своєю формою тень навіть більш драматична, ніж сама скульптура – вертикальні ритми-жалюзі впорядковують образ – дракон, грифон, зло, Архангел зі зламаними пальцями, м'язи живота, поїдені хробаками, павутиння, що звисає з його обличчя. Ви цього не побачите, якщо не поглянете уважно, якщо не проведете там час і людина, яка відповідає за експозицію, не запитає вас: чому ви тут так довго, навіщо ви фотографуєте? Архангел стояв там зі списом, націленим на дракона, поки світ змінювався, він стояв і боровся зі злом. Є час до Бучі і після Бучі, я пишу це зі сльозами на очах.

english

Archangel
Video, 2022

The work was created in May 2022 for an exhibition held at the National Museum in Wrocław for the project “In the depth of the painting” by Jadwiga Sawicka and Łukasz Huculak. I stared for a long time at the collection of Baroque sculpture, looking for a motif for myself to work on, something unobvious. My attention was fixed on the wooden sculpture of the Archangel Michael – by Anton Jörg, Silesian Sculpture cat. no.274. A shadow is cast on the verticals, I look through the eye of the camera, the image slows down and couples with the frequency of the light of the museum lamps, the image trembles. Each step on the creaking floor of the museum is, in the recording, a muffled sound reminiscent of the distant rumble of war. What is in the depths of the image? In the depths of the image is time, the visible, the contemporary and the imaginary, everyone, good and bad. I wondered about the world, that has changed

over the last 300 years, in the depths behind the sculpture of the Archangel, wars passed, borders changed, bombs fell on the church in Kłodzko, and then the day would rise again. In its shape, the shadow is even more dramatic than the sculpture itself, the vertical rhythms of the louvres ordering the image – the dragon, the griffin, the evil, the Archangel with his fingers broken off, his abdominal muscles digested by worms, the cobwebs hanging from his face. You won't see it if you don't gaze, if you don't spend time there and the person looking after the exhibition: why have you been here so long, why are you filming? The archangel stood like this with a spear aimed at a dragon, while the world was changing, he stood and fought evil. There's a time before Bucza and after Bucza, I'm writing this and tears well up in my eyes.

Paweł Korbus

Павел Корбус

polski

Błysk*Wideo, 2021*

Praca wideo „Błysk” powstała w grudniu 2021. Przygotowywałem indywidualną wystawę w Galerii Piękno Panie w Lublinie, wystawa miała nosić nazwę „Wzburzone morze, błysk i przestwór, albo kilka prostych kształtów”. Poszukiwałem kształtu człowieka. Uchwyciłem kamerą własny cień – ułamek sekundy – zapętlilem obraz. Dźwięk zapętlił się wraz z obrazem, dał wrażenie mechanicznego, nieludzkiego odgłosu. A to błyszczący grudniowe wschodzące słońce odbite w owiewce komina sąsiedniej kamienicy. Kiedy? O poranku w najkrótszy w roku dzień. Powstał multimedialny obraz malarski – cień człowieka, coś żarzącego się, coś gorącego i jednocześnie ciemność i ten męczący dźwięk.

український

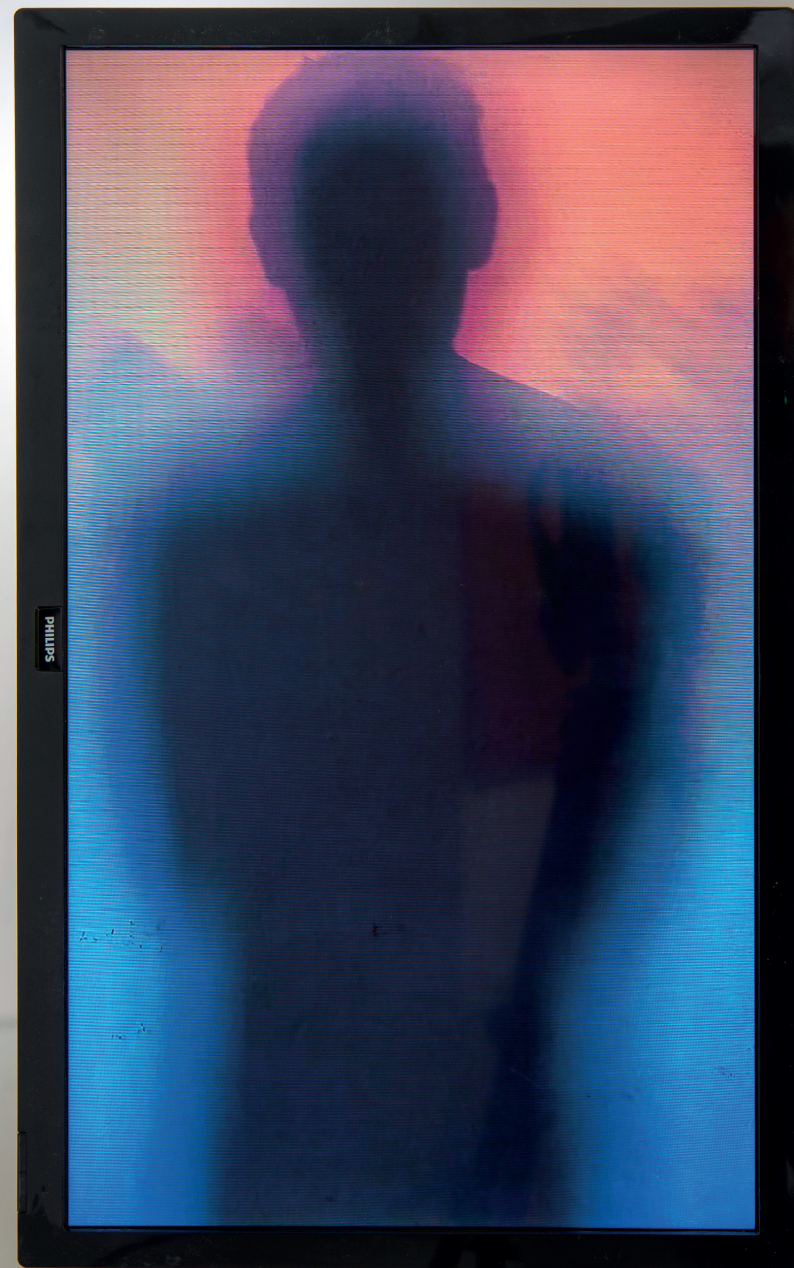
Спалах*Відео, 2021*

Відеоробота «Błysk» була створена у грудні 2021 року. Я готував індивідуальну виставку в Галереї Краси в Любліні, яка мала називатися «Бурхливе море, спалах, простір або декілька простих форм». Я шукав людську форму. Тому я зафіксував власну тінь за допомогою камери – долю секунди – і зациквив зображення. Звук зациклювався разом із зображенням, створюючи враження механічного, нелюдського звуку. Сяйво грудневого сонця, що сходить і відбивається в металевому ковпаку димаря сусіднього будинку. Коли: ранок найкоротшого дня в році. Створений мультимедійний живописний образ – тінь людини, щось палаюче, щось гаряче і водночас темрява, і цей болісний звук.

english

Flash*Video, 2021*

The video work “Flash” was created in December 2021. I was preparing a solo exhibition at Galeria Piękno Panie in Lublin, the exhibition was to be called “The agitated sea, a flash and a skyline, or a few simple shapes”. I was looking for the shape of a human being. I captured my own shadow with the camera – a split second – I looped the image. The sound looped with the image, gave the impression of a mechanical, inhuman sound. And that glint of the December rising sun reflected in the chimney fairing of the of the neighbouring building. When? On the morning of the shortest day of the year. A multimedia painting was created – the shadow of a man, something glowing, something hot and at the same time darkness and that agonising sound.

Paweł Korbus

Павел Корбус

polski

Post-optimistic contemplation one step closer
Wideo, 2021

„Post-optimistic contemplation” to hasło łączące serię prac wideo, wideoperformance, performance i instalacji. Pierwszy raz termin użyty został w czasie rezydencji artystycznej w Centrum Niezależnej Kultury Zahrada w Słowacji. Stamtąd też pochodzi prezentowana praca wideo powstała we współpracy z tancerzem baletowym z Opery Narodowej w Bańskiej Bystrzycy Tomášem Laci. Skodyfikowane i określone tradycją baletowe formy choreograficzne zestawione zostały z ulegającą entropii architekturą, witalność tancerza składa się z energią opuszczonego miejsca. Stworzony termin „post-optimistic” reprezentuje epokę, w której zaczynamy zdawać się sobie sprawę, że nic nie może być takie jak dawniej, a jednak nie jest jasne, co będzie dalej. W grę wchodzi pozytywna (?) oczekiwania. Nigdy nieukończony stadion sportowy w mieście Zwolen, stanowi doskonały przykład ilustrujący „postoptimistyczny” paradoks. „Pomnik” ze szkieletową konstrukcją i betonowymi filarami pozostaje opuszczony od 2004 roku i mimo początkowych inwestycji nigdy nie zostanie ukończony. Nadal jest własnością Politechniki w Zwoleniu, chociaż były próby oddania jej pod zarządek samorządowego regionu bańskobystrzyckiego i kontynuowania prac budowlanych. Wielkie plany, wzrost i rozwój odeszły w niepamięć pozostał beton i sceneria do artystycznych kontemplacji. Praca pierwotnie pokazywana była z dźwiękiem, młody śpiewak operowy, śpiewał miłosną improwizację, nie wiem jak jest lepiej, może później dołączę drugą wersję? Może teraz trzeba to oglądać w ciszy?

український

Post-optimistic contemplation one step closer
Відео, 2021

«Post-optimistic contemplation» — це слоган який поєднує серію відео робіт, відео виставок, перформансів і інсталяції. Термін був вперше використаний під час мистецької резиденції в Заградському центрі незалежної культури в Словаччині. Тут також представлена відеоробота, що була створена у співпраці з танцівником балету Національної опери в Банській Бистриці Томашем Лаці. Кодифіковані та традиційно визначені балетні хореографічні форми були зіставлені з ентропійною архітектурою — життєва сила танцюриста поєднується з енергією покинутого місця. Придуманий термін «постоптимізація» означає епоху, коли ми починаємо усвідомлювати, що ніщо не може бути таким, як раніше, і все ж незрозуміло, що буде далі. У гру вступають позитивні (?) очікування. Так і недобудований спортивний стадіон у місті Зволень є чудовим прикладом, що ілюструє «пост-оптимістичний» парадокс. «Пам'ятник» із скелетною конструкцією та бетонними стовпами стоїть покинутим із 2004 року і, незважаючи на початкові інвестиції, ніколи не буде добудований. Він досі належить Технічному університету в Зволені, хоча були спроби передати його під управління Бансько-Бистрицького самоврядного регіону та продовжити будівельні роботи. Великі плани, ріст і розвиток відійшли в забуття, залишився тільки бетон і декорація для мистецького споглядання. Твір спочатку був показаний з озвученням — молодий оперний співак співав любовну імпровізацію. Не знаю як краще, можливо пізніше додам другу озвучену версію? Ф зараз можливо варто дивитися його в тиші?

english

Post-optimistic contemplation one step closer
Video, 2021

“Post-optimistic contemplation” is the slogan that unites a series of video works, videoperformance, performance and installation. The term was first used during artist residency at the Zahrada Centre for Independent Culture in Slovakia. This is also where the presented video work comes from, created in collaboration with a ballet dancer from the National Opera in Banská Bystrica, Tomáš Laci. Codified and traditionally defined ballet choreographic forms are juxtaposed with entropic architecture, the dancer's vitality is combined with the energy of an abandoned place. The term 'post-optimism', which has been coined, represents an epoch in which we are beginning to realise that nothing can be the same as before, and yet it is not clear what will happen next. Positive (?) expectations. The never-completed sports stadium in the town of Zwolen, is an excellent example illustrating the 'post-optimist' paradox. The 'monument' with its skeletal structure and concrete pillars has remained abandoned since 2004 and, despite initial investment, will never be completed. It is still owned by the Technical University in Zwolen, even though there have been attempts to place it under the management of the local government of Banská Bystrica and to continue the construction work. Grand plans, growth and development are gone, what remains is concrete and scenery for artistic contemplation. The work was originally shown with sound, a young opera singer, singing a love improvisation. I don't know how it's better, maybe I'll include a second version later? Maybe it needs to be viewed in silence now?

Paweł Korbus

Павел Корбус

Dmytro Krasnyi

Дмитро Красний

polski

O końcu świata

Seria grafik, media mieszane, 13,5 x 20,5 cm
i 10,5 x 14,5 cm, 2022-2023

Przekonanie o zbliżającym się końcu świata nie jest niczym nowym; każda epoka miała własną wizję zbliżającej się apokalipsy. Ludzie próbują oswoić strach przed śmiercią poprzez kreatywność i opowieści o końcu. Dmytro Krasnyi przedstawia ten temat w szczególny sposób. W końcu czy koniec świata może być bajką? Widzowie stykający się z pracami artysty mogą odczuwać niepokój, napięcie i poczucie nietrwałości otaczającego ich świata. Krzyże, jaskrawe kolory, niezwykle zwierzęta, postacie przywodzące na myśl przerażające bajki dla dzieci, ludzie, którzy są tylko zarysami, jakby przeniesieni w inne miejsce, samotne sylwetki, paradoksalnie małe na tle rozległych, pustych krajobrazów – to nie jest ani zwykłe życie, ani koniec świata, to coś pomiędzy – to bajka o śmierci. Opowieści o końcu świata są zarówno przerażające, jak i fascynujące. Być może jednak magiczne myślenie o końcu historii jest konieczne. Zaakceptowanie nietrwałości życia w bajkowy sposób jest sposobem na przetrwanie w zawieszaniu między obojętnością a rozpaczą.

Autorka tekstu: Alicja Węclawiak

український

Про кінець світу

Серія графік, змішана техніка, 13,5 x 20,5 cm
i 10,5 x 14,5 cm, 2022-2023

Переконання, що світ наближається до кінця, не є чимось новим; кожна епоха мала своє бачення апокаліпсису, що насувається. Люди намагаються приборкати власний страх смерті через творчість та історії про кінець. Дмитро Красний розкриває цю тему особливим чином. Бо чи може кінець світу бути казкою? При контакті з роботами художника можна відчuti тривогу, напругу, враження крижкості навколишнього світу. Хрести, яс-

краві кольори, незвичайні тварини, персонажі що нагадують про страшні казки дитинства, люди, від яких залишилися лише обриси, ніби перенесені в інше місце, самотні силуети, парадоксально малі на тлі величезних, порожніх пейзажів – це не звичайне життя, і не кінець світу, це щось поміж – казка про смерть. Казки про кінець світу – це казки, які лякають і зачаровують водночас. Однак, можливо, магичне мислення про кінець історії необхідне. Прийняття мінливості життя в казковий спосіб – це спосіб вижити, перебуваючи в підвішеному стані між байдужістю та відчаєм.

Авторка тексту: Alicja Węclawiak

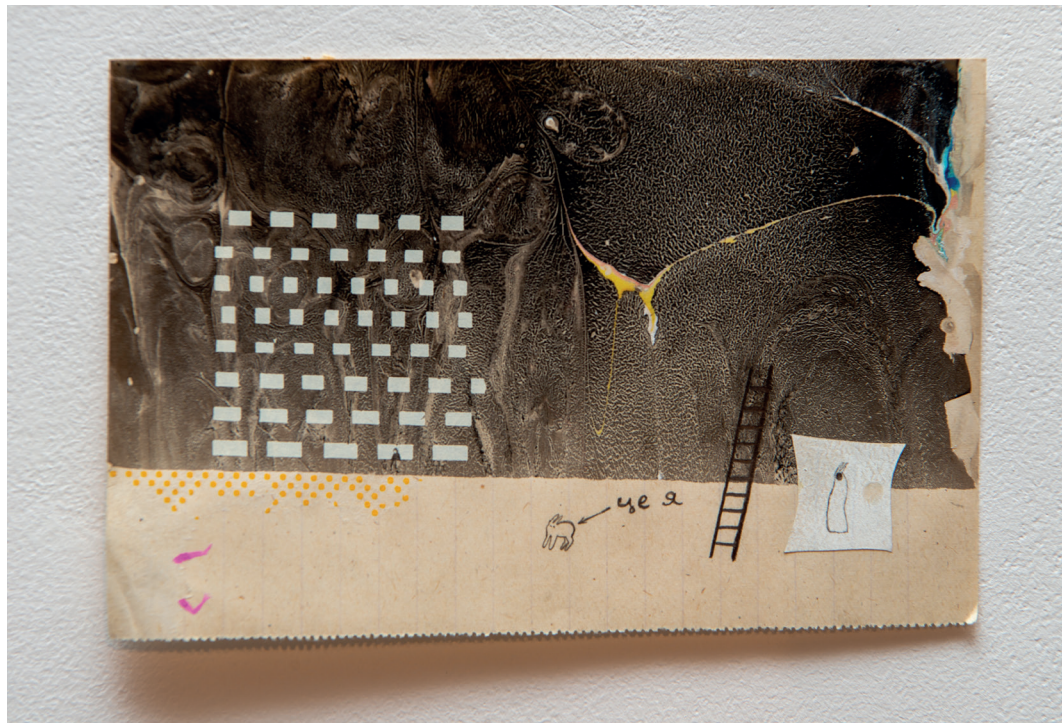
english

About The End of The World

Series of graphics, mixed media, 13.5 x 20.5 cm
and 10.5 x 14.5 cm, 2022-2023

The belief that the world is coming to an end is nothing new; every era has had its own vision of the impending apocalypse. People try to tame their own fear of death through creativity and through stories about the end. Dmytro Krasnyi presents this theme in a special way. After all, can the end of the world be a fairy tale? When viewers come into contact with the artist's works, they may feel anxiety, tension and a sense of the fragility of the world around them. Crosses, bright colours, unusual animals, figures reminiscent of frightening children's stories, people who are only outlines, as if transferred to another place, lonely silhouettes, paradoxically small against the background of vast, empty landscapes—this is neither ordinary life nor the end of the world, it is something in between—a fairy tale about death. Tales of the end of the world are both terrifying and fascinating. However, perhaps magical thinking about the end of history is necessary. Accepting the impermanence of life in a fairy-tale way is a way to survive being in limbo between indifference and despair.

Author of the text: Alicja Węclawiak

Dmytro Krasnyi Дмитро Красний

Zdzisław Pacholski

Здзіслав Пахольський

polski **A Moment Before Sadness**
fotografia na barycie,
70 x 100 cm, 2021

український **За мить до смутку**
фотографія на бариті,
70 x 100 см, 2021

english **A Moment Before Sadness**
photograph on barite,
70 x 100 cm, 2021

polski **Nasłuch wnętrza**
fotografia na barycie,
70 x 100 cm, 1985

український **Внутрішнє прослуховування**
фотографія на бариті,
70 x 100 см, 1985

english **Listening to the Inside**
photograph on barite,
70 x 100 cm, 1985

Zdzisław Pacholski

Здзіслав Пахольський

polski

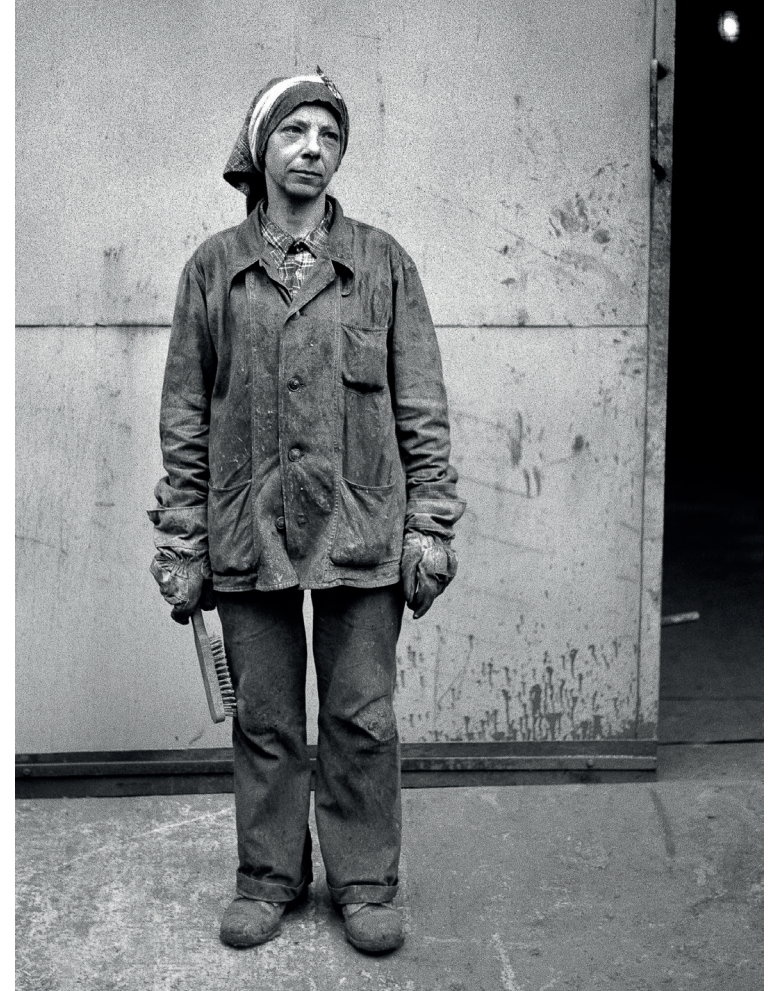
King Size
fotografia na barycie,
70 x 100 cm, 1984

український

King Size
фотографія на бариті,
70 x 100 см, 1984

english

King Size
photograph on barite,
70 x 100 cm, 1984

polski

Malarka z fabryki maszyn rolniczych
fotografia na barycie,
70 x 100 cm, 1977/2020

український

**Маляр із заводу
сільськогосподарських машин**
фотографія на бариті,
70 x 100 см, 1977/2020

english

Painter from Agricultural Machinery Mill
photograph on barite,
70 x 100 cm, 1977/2020

Sergiy Petlyuk

Сергій Петлюк

polski

Stand by

instalacja (kamienny blok, czarna tkanina), wymiary zmienne, 2014

Definicja czasownika frazowego „stand by” w słowniku oksfordzkim:

- 1) Być obecnym, gdy dzieje się coś złego, ale nie robić nic, by to powstrzymać.
- 2) Wspierać lub pozostać lojalnym wobec (kogoś), zazwyczaj w potrzebie.
- 3) Być gotowym (pod ręką), aby zająć się czymś lub pomóc w czymś.

Gigantyczna proca z kamiennym blokiem u nasady wycelowana jest w widza, wywołując poczucie fizycznego dyskomfortu, napięcia i niepokoju. Czarny kolor tkaniny, z której jest wykonana, odzwierciedla niewymowny smutek, kamień jest ciężarem, którego nie można unieść, a napięcie tkaniny jest stanem, z którego nie ma ucieczki. Właśnie w takim stanie znajdują się Ukraińcy w wyniku zakrojonej na szeroką skalę inwazji Rosji na Ukrainę. Instalacja ta powstała jednak na długo przed tymi wydarzeniami. Po raz pierwszy została wystawiona krótko po krwawej strzelaninie z protestującymi na Majdanie podczas ostatniej ukraińskiej rewolucji (2013-14) i była odpowiedzią na długotrwały kryzys polityczny w kraju, upadek zaufania do władzy i pragnienie zmian. Rozpacz, wewnętrzna pustka, ale jednocześnie niejasna wiara, wywołana niemal niezauważalną wówczas transformacją społeczeństwa obywatelskiego.

український

Stand by

інсталяція (кам'яна брила, чорна тканина), розміри змінні, 2014

Оксфордський словник визначає фразове дієслово «stand by» як:

- 1) Бути присутнім, коли відбувається щось погане, але не робити нічого, щоб це зупинити.

2) Підтримувати або зберігати вірність (комусь), зазвичай у скрутний час.

3) Бути готовим (під рукою) впоратися з чимось або допомогти з чимось.

Гігантська рогатка з кам'яною брилою в основі спрямована на глядача, викликаючи відчуття фізичного дискомфорту, напруги та тривоги. Чорний колір тканини, з якої вона виготовлена, відображає невимовну скорботу, камінь — тягар, який неможливо підняти, а натяг тканини — стан, з якого неможливо вирватися. Саме в такому стані опинилися українці внаслідок повномасштабного вторгнення Росії в Україну. Втім, ця інсталяція була створена задовго до цих подій. Вперше вона була показана невдовзі після кривавого розстрілу протестувальників на Майдані під час останньої української революції (2013-14 рр.) і стала відповіддю на тривалу політичну кризу в країні, крах довіри до влади та прагнення до змін. Відчай, внутрішня порожнеча, але водночас невиразна віра, викликана тодішньою майже непомітною трансформацією громадянського суспільства.

english

Stand by

installation (stone block, black fabric), dimensions variable, 2014

Oxford Dictionary definition of “stand by” phrasal verb:

- 1) To be present when something bad happens, but not to do anything to stop it.
- 2) To support or remain loyal to (someone), usually in a time of need.
- 3) To be ready (on hand) to deal with or help with something.

A giant slingshot with a block of stone at its base is pointed at the viewer, evoking a sense of physical discomfort, tension and anxiety. The black colour of the fabric from which it is

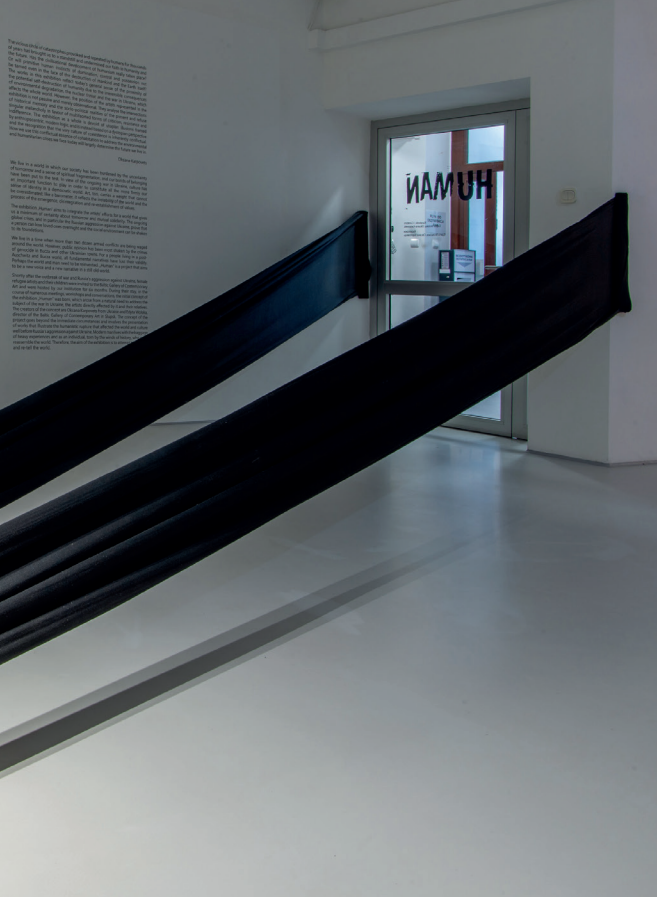
made reflects an indescribable sorrow, a stone is a burden that cannot be lifted, and the tension of the fabric is a state from which it is impossible to escape. This is precisely the state in which Ukrainians find themselves as a result of Russia's full-scale invasion of Ukraine. However, this installation was created long before these events. It was first exhibited

shortly after the bloody shooting of protesters in Maidan during the last Ukrainian revolution (2013-14), and was a response to the country's long-standing political crisis, the collapse of trust in authority and the desire for change. Despair, an inner emptiness, but at the same time a vague faith, triggered by the then almost imperceptible transformation of civil society.

Sergiy Petlyuk Сергій Петлюк

Велика частина мистецтва Сергія Петлюка є результатом його власного досвіду, який він передає своїм учням. Він вважає, що мистецтво – це не тільки про творчість, але й про життя. Він вважає, що мистецтво – це не тільки про форму, але й про зміст. Він вважає, що мистецтво – це не тільки про техніку, але й про емоції. Він вважає, що мистецтво – це не тільки про те, що ми бачимо, але й про те, що ми відчуваємо. Він вважає, що мистецтво – це не тільки про те, що ми робимо, але й про те, що ми є.

Andriy Rachinskiy & Daniil Revkovskiy

Андрій Рачинський і Данііл Ревковський

polski

Grzechotanie, walenie, kłótnie i bulgotanie

Wideo (kolor, dźwięk), 9'27", 2021

Wideo „Brzęk, stukot, spór i bulgot” jest częścią projektu „Zapora z odpadów wydobywczych”. Film pokazuje dwie postacie zmierzające w kierunku zapory, a następnie wspinające się na nią. Materiał składa się z czterech ironizujących części:

1. Brzęk scytyjską miotłą.
2. Stukot młotkiem w rury, wykonywany przez dyrektora Kryworizstalu, podczas ukrywania się w schronie przeciwbombowym.
3. Spór, jako odzwierciedlenie wszystkich sporów i nieporozumień naszych czasów, między krajami i pojedynczymi osobami.
4. Bulgot stacji poboru wody pitnej (2093).

Projekt „Zapora z odpadów wydobywczych” przybiera formę Muzeum Ludzkiej Cywilizacji, osadzonego w przyszłości, po wyginięciu ludzkości. Muzeum to poświęcone jest przyszłej archeologii zapory w Krzywym Rogu na Ukrainie. Zapora z odpadów wydobywczych to system specjalnych obiektów służących do składowania odpadów radioaktywnych, toksycznych i innych niepodlegających recyklingowi odpadów pochodzących z przetwarzania minerałów. Praca dotyczy odpowiedzialności za zasoby naturalne oraz chimeryczne formy, jakie mogą powstać w wyniku działalności człowieka na Ziemi.

український

Брязкання, стукіт, суперечка та булькання

Відео (колір, звук), 9'27", 2021

Відео «Брязкання, стукіт, суперечка та булькання» є частиною проекту «Хвостосховище». У відео зображені два герої, які прямують до Хвостосховища та сходять на нього. Відео складається з чотирьох частин, які пародіюють інші частини проекту:

1. Брязкання Скіфського навшра.

2. Стукіт по трубах директора «Криворіжсталі», який сидів у бомбосховищі.
3. Суперечка як відображення всіх суперечок і непорозумін нашого часу – між країнами й окремими людьми.
4. Булькання станції для видобутку питної води (2093).

Проект «Хвостосховище» представлено у формі Музею людської цивілізації, дія якого відбувається в майбутньому після вимирання людства. Цей музей присвячений майбутній археології хвостосховища у Кривому Розі, Україна. Хвостосховище – це система спеціальних споруд для зберігання радіоактивних, токсичних та інших відходів збагачення корисних копалин, що не підлягають переробці. Робота зачіпає питання відповідальності людини за природні ресурси та химерні форми, яких може набувати відбиток людської діяльності на Землі.

english

Clanking, Hammering, Dispute and Gurgling

Video (colour, sound), 9'27", 2021

The video “Clanking, Hammering, Dispute and Gurgling” is part of the “Tailings Dam” project. The video shows the two characters walking to and climbing the tailings dam. The video consists of four parts that parody other parts of the project:

1. Clanking with a Scythian broomstick.
2. Hammering on the pipes of the director of Kryvorizhstal, who was hiding in a bomb shelter.
3. Dispute, as a reflection of all the disputes and misunderstandings of our time, between countries and individuals.
4. Gurgling of a drinking water intake station (2093).

The “Tailings Dam” project takes the form of a Museum of Human Civilisation, set in the

future after humanity has become extinct. This museum is dedicated to the future archaeology of a tailings dam in Kryvyi Rih, Ukraine. A tailings dam is a system of special facilities for storing radioactive, toxic and other non-recyclable waste from mineral processing. The work touches on the issue of human responsibility for natural resources and the chimeric forms that the imprint of human activity on the Earth can take.

Andriy Rachinskiy & Daniil Revkovskiy

Андрій Рачинський і Данііл Ревковський

Vasyl Savchenko

Василь Савченко

polski

Pojedynek_01, Pojedynek_02 z serii *Stragglers*

Seria obrazów (plótno lniane, węgiel, werniks),
210 × 170 cm, 2023

Artysta odwołuje się do fizjologii ludzkiego ciała jako odzwierciedlenia uczuć, doświadczeń i historii, przyszłości i terażniejszości. Jego prace analizują pojęcie walki i wojownika oraz to, jak ten stan wpływa na stronę psychiczną i fizyczną człowieka. Wydaje się pytać: Dlaczego oni walczą? Kto walczy i przeciwko komu? Jaki jest sens tego konfliktu? Na jakim etapie dołączamy do teatru ścierających się stron? Kto ma rację? Kto wygra i kiedy? „Jako autor pozostawiam te pytania otwarte. Kiedy analizuję i obserwuję to, co dzieje się w dzisiejszym świecie, rozumiem, że człowiek jest organizmem, który może walczyć bez powodu. Czy nadal pozostajemy ludźmi?”

український

Поєдинок_01, Поєдинок_02 З серії *Борці*

Серія живопису (ляне полотно, вугілля, лак),
210 × 170 см, 2023

Художник звертається до фізіології людського тіла як відображення почуттів, досвіду та історії, майбутнього і сьогодення. Його роботи відсилають до поняття боротьби, що втілена в образі борця, а також до того, як цей стан впливає на психічне та фізичне тіло людини. Він ніби питає: Чому вони воюють? Хто воює і проти кого? Яка мета цього конфлікту? На якому етапі ми долучаємося до театру напружених тіл? Хто має рацію? Хто і коли переможе? «Як автор, я залишаю ці питання відкритими. Аналізуючи і спостерігаючи за тим, що відбувається у світі сьогодні, я розумію, що людина — це організм, який може битися без причини. Але чи залишаємося ми при цьому людьми?»

english

The Fight_01, The Fight_02 From the *Stragglers* series

Series of paintings (linen canvas, charcoal,
varnish), 210 × 170 cm, 2023

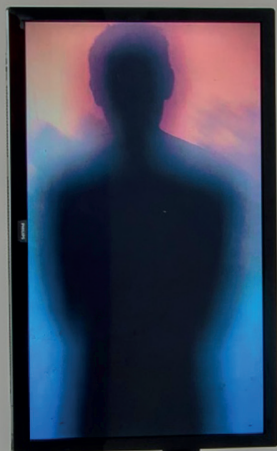
The artist refers to the physiology of the human body as a reflection of feelings, experience and history, the future and the present. His works explore the notion of struggle and the warrior, and how this state affects the mental and physical body. He seems to ask: Why are they fighting? Who is fighting and against whom? What is the point of this conflict? At what stage do we join the theatre of tense bodies? Who is right? Who will win and when? “As an author, I leave these questions open. When I analyse and observe what is happening in the world today, I understand that a human being is an organism that can fight for no reason. Do we still remain human?”

Vasyl Savchenko

Василь Савченко

Vasyl Savchenko

Василь Савченко

Vahram Mkhitarian

Ваграм Мхітарян

polski

Bezimenne krzyże
video 3'40", PL/UA, 2020

Mościska. Ukraina. Polski cmentarz. Pierwszy dzień listopada. Popołudnie. Do Bożego Narodzenia pozostają 54 dni. 84 lata temu, właśnie tu, w okolicach Lwowa od 12 do 22 września 1939 roku najpierw broniono Lwowa przed wojskami niemieckimi, a od 17 września również przed sowieckimi. Wg niektórych danych w pobliskich lasach i łąkach nadal znajdują się ciała około 1,5 tys. poległych żołnierzy Wojska Polskiego. Dziś w dzień Wszystkich Świętych na polskim cmentarzu jest trochę większe zamieszanie. Przez ten cmentarz prowadzi codzienna droga Kamili i Dawida ze szkoły do domu. Uwagę dzieci przykuwają oznaczone brzoźowymi krzyżami mogiły, których wcześniej tu nie było. Jest ich kilkadziesiąt. Kamila i Dawid próbują je policzyć, ale nie jest to takie proste, ponieważ co jakiś czas ich liczba rośnie. W Mościskach koło Lwowa w tej chwili spoczywa 139 żołnierzy odnalezionych i ekshumowanych z pobliskich pól walki dzięki wolontariuszom. Spośród poległych udało się zidentyfikować tylko kilkanaście osób, większość mogił pozostaje bezimienna.

Wystąpili: Kamila Barnus, Dawid Toc
Realizacja: Vahram Mkhitarian
Scenariusz: Aleksandra Majdzińska, Vahram Mkhitarian
Producent: Lilia Luboniewicz (Fundacja Wolność I Demokracja)
Koprodukcja: Fundacja Mlecznego Brata
Dofinansowanie: MKiDN
Podziękowania dla: Marcina Demcio
Teresy Tetrycz Dyrektorki Ogólnokształcącej Szkoły Średniej Nr 3
Im. Królowej Jadwigi w Mościskach

український

Безіменні хрести
відео 3'40", PL/UA, 2020

Мостиська. Україна. Польський цвинтар. Перший день листопада. Полудень. До Різдва залишилося 54 дні. 84 роки тому саме тут, в околицях Львова, з 12 по 22 вересня 1939 року Львів боронили вперше від німецьких військ, а з 17 вересня ще й від радянських. За деякими даними, в прилеглих лісах і на луках досі знаходяться тіла близько 1,5 тисяч людей – загиблих вояків Війська Польського. Сьогодні, у День всіх святих, на польському кладовищі трохи більша метушня. Через це кладовище пролягає щоденний маршрут Каміли та Давіда зі школи додому. Увагу дітей привертають могили, позначені березовими хрестами, яких раніше не було. Їх десятки. Каміла і Давід намагаються їх порахувати, але це не так просто, тому що їх кількість час від часу збільшується. У Мостиськах під Львовом завдяки волонтерам поховані 139 воїнів, знайдені та ексгумовані з прилеглих місць боїв. Із загиблих ідентифіковано лише десяток людей, більшість могил залишаються безіменними.

У ролях: Каміла Барнус, Давід Ток
Реалізація: Ваграм Мхітарян
Сценарій: Александра Майдзінська, Ваграм Мхітарян
Продюсер: Лілія Любоневич (Фонд «Свобода та демократія»)
Спільне виробництво: Фонд Milky Brother
Співфінансування: Міністерство культури та національної спадщини
Подяка для: Марчин Демціо
Тереза Тетрич, директор Загальної Середньої Школи №3
Ім. Королеви Ядвіги в Мостиськах

english

Nameless Crosses
video 3'40", PL/UA, 2020

Mosciska. Ukraine. Polish cemetery. First day of November. Afternoon. There are 54 days left until Christmas. 84 years ago, right here, near Lviv, from 12 to 22 September 1939, Lviv was first defended against German troops and, from 17 September, also against Soviet troops. According to some data, in the nearby forests and meadows there are the bodies of around 1,500 fallen soldiers of the Polish Army. Today, on All Saints' Day, the Polish cemetery is in a bit more turmoil. Kamila and David's daily route home from school passes through this cemetery. The children's attention is drawn to the graves marked with birch crosses, which were not there before. There are dozens of them. Kamila and David try to count them, but it is not so easy, as the num-

ber keeps growing steadily. There are currently 139 soldiers buried in Mosciska near Lviv, who were found and exhumed from nearby battlefields thanks to volunteers. Of the fallen, only a dozen or so have been identified; most of the graves remain nameless.

Performed by Kamila Barnus, Dawid Toc
Directed by Vahram Mkhitarian
Screenplay: Aleksandra Majdzińska, Vahram Mkhitarian
Producer: Lilia Luboniewicz (Freedom and Democracy Foundation)
Co-production: Milky Brother Foundation
Subsidised by: the Ministry of Culture and National Heritage
Thanks to: Marcin Demcio
Teresa Tetrycz Headmistress of the Secondary School No. 3 in Mosciski

TOSHIBA

Ewa Zarzycka

Ева Зажицька

polski

A może by tak...

Video performance, 6'38", wrzesień 2022

Praca ta powstała jesienią 2022 w Kazimierzu Dolnym, po moim pobycie w Szwajcarii latem 2022 w Muzeum Tinguely'ego w Bazylei. Kiedy po wykonaniu mojego mówionego performance, moje przyjaciółki – szwajcarskie artystki „zarzuciły mi”, że „zawsze mówię” – odpowiedziałam, że motywem mojego performance była wojna, która „jest w nas”, o której mówiłam nie wprost poprzez opowiadanie o przedmiotach. Opowiadając o tych przedmiotach prezentowałam je, a one (te przedmioty) wyprojektowały się w głowach, w wyobraźni odbiorców. I rzeczywiście, kiedy pytałam, każdy te przedmioty zapamiętał.

український

А може б так...

Відеоперформанс, 6'38", вересень 2022

Ця робота була створена восени 2022 року в Казімежі-Дольному після мого літнього перебування в музеї Жана Тенглі в Базелі, Швейцарія. Коли після виконання мого ораторського перформансу мої подруги, швейцарські мисткині, закинули мені, що я «завжди базикаю», я відповіла, що темою мого перформансу була війна, яка «всередині нас», і про яку я розповідала опосередковано, говорячи про предмети. Говорячи про предмети, я їх презентувала, а вони (ці предмети) проектувалися в головах, в уяві глядачів. І справді, коли я запитувала, то усі пам'ятали ці предмети.

english

How about...

Video performance, 6'38", September 2022

This work was created in the autumn of 2022 in Kazimierz Dolny, after my stay in Switzerland in the summer of 2022 at the Tinkele Museum in Basel. I had a talking performance there, after which my Swiss artist friends pointed out in an “accusatory” tone that “all I do is talk”. I replied that the theme of my performance was the war that “is within us”, which I spoke about indirectly by talking about objects. And by doing so, I presented these objects which in turn projected themselves in the minds of the audience. And indeed, when I asked, everyone remembered these objects..

Ewa Zarzycka
Ева Зажицька

To whom I, wanting to comfort this friend of mine, I said

Krzysztof Zajac

Кшиштоф Зайонц

polski **fotografie z cyklu Nowy Świat**
23 x 15 cm,
2014-2018

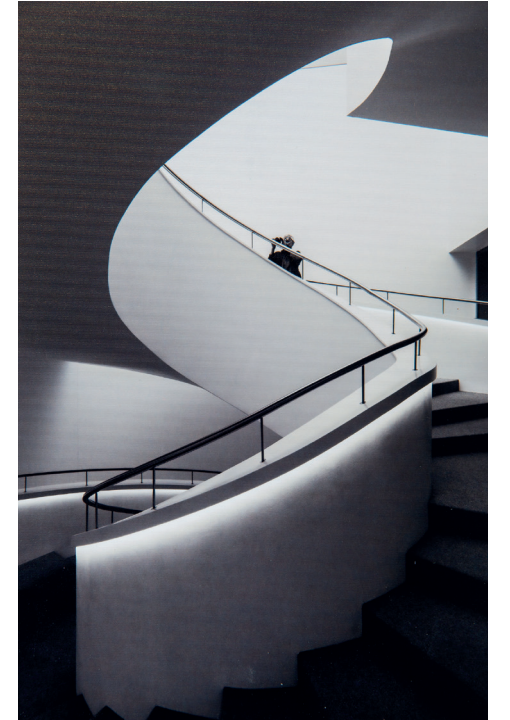
український **фотографії із серії Новий світ**
23 x 15 cm,
2014-2018

english **photographs from the cycle New World**
23 x 15 cm,
2014-2018

Krzysztof Zajac

Кшиштоф Зайонц

Tereza Barabash
Тереза Барабаш

polski

Tkanina, instalacja, sztuka audiowizualna i land art
Tereza Barabash (ur. 1984) jest ukraińską artystką, która mieszka i pracuje we Lwowie. Studiowała we Lwowskiej Narodowej Akademii Sztuk Pięknych na Wydziale Tkaniny Artystycznej. W 2010 i 2016 roku dwukrotnie otrzymała Stypendium Gaude Polonia przyznawane przez Ministerstwo Kultury Rzeczypospolitej Polskiej. Od 2010 roku jest członkinią Narodowego Związku Artystów Ukrainy. Na 15. Międzynarodowym Triennale Tkaniny Artystycznej w Łodzi (2016) otrzymała Złoty Medal i Nagrodę Fundacji Akapi za najlepszy debiut za instalację „Rain inUA”. Ostatnie wystawy obejmują: projekt indywidualny „Pod ścianą”, Centrum Aktywności Twórczej w Ustce, Bałtycka Galeria Sztuki Współczesnej, Polska (2022) oraz szereg wystaw zbiorowych, takich jak „Secondary Archive”, Manifesta Biennale 14, Prisztina, Kosowo (2022), „The Invisible Costs of War”, ARC Gallery, Chicago, USA (2022) i „Give Me Tomorrow”, Corner of Conceptica, Lizbona, Portugalia (2022).

український

Текстиль, інсталяція, аудіовізуальне мистецтво, ленд-арт
Тереза Барабаш (нар. 1984) — українська художниця, яка живе і працює у Львові. Навчалася у Львівській національній академії мистецтв на кафедрі художнього текстилю. Двічі, у 2010 і у 2016, була нагороджена стипендією Gaude Polonia Міністерства культури Республіки Польща. З 2010 року є членом Національної спілки художників України. За свою творчість отримала численні нагороди, зокрема золоту медаль та нагороду Фундації Акапі за найкращий дебют на 15-му

english

Міжнародному трієнале художнього текстилю в Лодзі (2016) за роботу «Дош inUA». Серед останніх виставок художниці: сольний проєкт «Під стіною», Центр творчої діяльності в Устці, Балтійська галерея сучасного мистецтва, Польща (2022); колективні проєкти «Secondary Archive», Manifesta Biennale 14, Приштина, Косово (2022), «The Invisible Costs of War», ARC Gallery, Чикаго, США (2022) і «Дай мені завтра», Corner of Conceptica, Лісабон, Португалія (2022).

Textile, installation, audio-visual art and land art
Tereza Barabash (b. 1984) is a Ukrainian artist who lives and works in Lviv. She studied at the Lviv National Academy of Arts, Department of Artistic Textiles. In 2010 and 2016 she was twice awarded the Gaude Polonia Scholarship by the Ministry of Culture of the Republic of Poland. Since 2010 she is a member of the National Union of Artists of Ukraine. And at the 15th International Art Textile Triennial in Lodz (2016) she was awarded the Gold Medal and the Akapi Foundation Prize for the best debut for her installation “Rain inUA”. Recent exhibitions include: solo project “Under the Wall”, Centre for Creative Activity in Ustka, Baltic Gallery of Contemporary Art, Poland (2022) and a number of group exhibitions such as “Secondary Archive”, Manifesta Biennale 14, Pristina, Kosovo (2022), “The Invisible Costs of War”, ARC Gallery, Chicago, USA (2022) and “Give Me Tomorrow”, Corner of Conceptica, Lisbon, Portugal (2022).

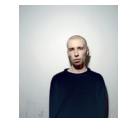
Yuriy Bolsa
Юрій Болса

polski

Malarstwo, rzeźba, instalacja, grafika
Yuriy Bolsa (ur. 1997) jest artystą samoukiem urodzonym w Czerwonogradzie w obwodzie lwowskim. Obecnie mieszka i pracuje w Kijowie. Ukończył Wyższą Szkołę Zawodową nr 11 w Czerwonogradzie, uzyskując dyplom z pisania na komputerze i projektowania. Jego praktyka artystyczna rozproszyła się od samoizolacji we własnym mieszkaniu przez sześć lat. W rezultacie autor pracuje głównie z tematami zdominowanymi przez samotność, autodestrukcję i badanie społeczeństwa przez pryzmat alienacji. Jego wystawy indywidualne obejmują: “Negatives”, Muzeum Sztuki Współczesnej, Odesa (2016), “Żyj, nie bój się”, Dymchuk Gallery, Kijów (2018), „Anti-Romance”, Ornament Art Space, Kijów (2019). Jest uczestnikiem licznych projektów zbiorowych, w tym Drugiego Biennale Młodej Sztuki w Charkowie (2019), “Between Fire and Fire. Ukrainian Art Now”, Wiedeń (2019) i 59. Biennale w Wenecji (w ramach instalacji “Piazza Ucraina”), Wenecja (2022). W 2022 r. został stypendystą programu “Ambasadorzy Kultury” Muzeum Sztuki Współczesnej w Odessie.

український

Живопис, скульптура, інсталяція, графіка
Юрій Болса (нар. 1997) — художник-самоучка, який народився в Червонограді Львівської області. Зараз живе і працює в Києві. Закінчив Вище професійне училище №11 у Червонограді за спеціальністю «комп’ютерний набір та верстка». Його мистецька практика розпочалася з самоізоляції у власній квартирі протягом шести років. Як наслідок, автор працює здебільшого з тематикою, де домінують самотність, саморуйнування та дослідження суспільства через призму відчуження. Серед його персональних виставок:

english

«Негативи», Музей сучасного мистецтва, Одеса (2016), «Живи, не бійся», Dymchuk Gallery, Київ (2018), «Антиромантика», Ornament Art Space, Київ (2019). Учасник численних колективних проєктів, зокрема Друга бієнале молодого мистецтва, Харків (2019), «Між вогнем і вогнем. Українське мистецтво зараз», Відень (2019), Венеційська бієнале (як частина інсталяції «Piazza Ucraina»), Венеція (2022), «Під іншим небом», Центр сучасного мистецтва «Замок Уяздовський», Варшава (2022). У 2022 році став стипендіатом програми «Посли культури» Музею сучасного мистецтва Одеси.

Painting, sculpture, installation, graphics
Yuriy Bolsa (b. 1997) is a self-taught artist who was born in Chervonohrad, Lviv region, and currently lives and works in Kyiv. He graduated from the Higher Professional College No. 11 in Chervonohrad with a degree in computer typing and layout. His artistic practice began with self-isolation in his own apartment for six years. As a result, the author works mostly with themes dominated by loneliness, self-destruction and the study of society through the prism of alienation. His solo exhibitions include: “Negatives”, Museum of Contemporary Art, Odesa (2016), “Live, Don’t Be Afraid”, Dymchuk Gallery, Kyiv (2018), “Anti-Romance”, Ornament Art Space, Kyiv (2019). Participant in numerous collective projects, including the Second Biennale of Young Art, Kharkiv (2019), “Between Fire and Fire. Ukrainian Art Now”, Vienna (2019) and 59th Venice Biennale (as part of the “Piazza Ucraina” installation), Venice (2022). In 2022, he became a scholarship holder of the “Ambassadors of Culture” programme of the Museum of Contemporary Art in Odessa.

Alevtina Kakhidze

Алевтина Кахідзе

polski

Performance, rysunek, instalacja, wideo
Alevtina Kakhidze urodziła się w 1973 r. w Żdanivce w obwodzie donieckim. Mieszka i pracuje we wsi Muzychi w obwodzie kijowskim. Studiowała w Narodowej Akademii Sztuk Pięknych i Architektury w Kijowie oraz w Akademii Jana van Eycka w Holandii. Jest feministyczną artystką, ogrodniczką i kuratorką, której praktyka krytykuje kulturę konsumpcyjną, imperializm i przemoc. Od 2014 roku pracuje nad serią rysunków przedstawiających życie codzienne na okupowanych terytoriach Ukrainy. Wśród jej wystaw indywidualnych: „Pokolenie kobiet i roślin”, Ambasada Ukrainy we Francji, Paryż (2022), „Wciąż maluję o miłości, roślinach i rzeczach”, Bozar, Bruksela (2017), „Studia telewizyjne/Pokoje bez drzwi”, PinchukArtCentre, Kijów (2014). Jest laureatką Nagrody Artystycznej im. Kazimierza Malewicza (2008) i brała udział w 54. Biennale w Wenecji (2011, Pawilon Marokański), 7. Biennale w Berlinie (2012) i 14. Manifesta, Prisztina, Kosowo (2022). Od 2018 r. jest ambasadorem ONZ ds. tolerancji na Ukrainie.

український

Перформанс, рисунок, інсталяція, відео
Алевтина Кахідзе народилася у 1973 році у Жданівці, Донецька область. Живе та працює у селі Музичі Київської області. Навчалася у Національній академії образотворчого мистецтва і архітектури в Києві та в Академії Яна ван Ейка в Нідерландах. Мисткиня-феміністка, садівниця та кураторка, яка у своїй практиці звертається до критики споживачької культури, імперіалізму та насильства. З 2014 року працює над серією малюнків, що зображують побутове життя на окупованих територіях України. Серед її сольних виставок: «Покоління жінок і рослин», Посольство України у Франції, Париж (2022), «Я все ще малюю про кохання, рослини та речі», Vozaг, Брюссель (2017), «Телестудії / Кімнати без дверей»,

english

Performance, drawing, installation, video
Alevtina Kakhidze was born in 1973 in Zhdanivka, Donetsk region. She lives and works in the village of Muzychi, Kyiv region. She studied at the National Academy of Fine Arts and Architecture in Kyiv and at the Jan van Eyck Academy in the Netherlands. She is a feminist artist, gardener and curator whose practice critiques consumer culture, imperialism and violence. Since 2014 she has been working on a series of drawings depicting everyday life in the occupied territories of Ukraine. Amongst her solo exhibitions: “Generation of Women and Plants”, Embassy of Ukraine in France, Paris (2022), “I Still Paint About Love, Plants and Things”, Bozar, Brussels (2017), “TV Studios / Rooms Without Doors”, PinchukArtCentre, Kyiv (2014). She is the winner of the Kazimir Malevich Art Prize (2008) and has participated in the 54th Venice Biennale (2011, Moroccan Pavilion), the 7th Berlin Biennale (2012) and the 14th Manifesta, Pristina, Kosovo (2022). Since 2018 she has been the UN Ambassador for Tolerance in Ukraine.

PinchukArtCentre, Київ (2014). Лауреатка Премії імені Казимира Малевича (2008), учасниця 54-ї Венеційської бієнале (2011, Марокканський павільйон), 7-ї Берлінської бієнале (2012) та 14-ї Маніфести, Приштина, Косово (2022). З 2018 року є Послом ООН з питань толерантності в Україні.

Myro Klochko & Anatolij Tatarenko

Миро Клочко і Анатолій Татаренко

polski

Kinematografia, teatr, wideo, fotografia
Myro Klochko (ur. 1990) jest ukraińską reżyserką filmową i scenarzystką, która ukończyła Akademię Filmową FAMU w czeskiej Pradze. Eksploruje historie „małych ludzi”, eksperymentując z gatunkiem realizmu magicznego. Jest laureatką konkursu poezji wideo organizowanego przez Book Arsenal (2021, Ukraina) i otrzymała stypendium Gaude Polonia Ministerstwa Kultury Rzeczypospolitej Polskiej. Anatolij Tatarenko (1989) to ukraiński artysta zajmujący się fotografią, teatrem, filmem i wideo. Studiował kinematografię w Charkowskiej Państwowej Akademii Kultury na Wydziale Sztuki Filmowej i Telewizyjnej. W 2016 r. był współzałożycielem organizacji fotograficznej „Periscope”, która publikuje książki i organizuje wystawy. Klochko i Tatarenko stworzyli wspólnie kilka filmów i prac wideo, w tym „Cisza i spokój”, który był pokazywany na wielu festiwalach filmowych, w tym Sheffield DocFest 2022, Marienbad Film Festival 2022, One World International Documentary Film Festival 2022, Zinebi International Documentary and Short Film Festival 2022 w Bilbao i Docudays Film Festival 2022 w Kijowie.

український

Кінематографія, театр, відео, фотографія
Миро Клочко (нар. 1990) — українська кінорежисерка та сценаристка, яка закінчила кіноакадемію FAMU у Празі, Чехія, і працює між документальним та ігровим кіно. Досліджує історії «маленьких людей», експериментуючи з жанром магічного реалізму. Переможниця конкурсу відеопоезії від Книжкового Арсеналу (2021, Україна). Була нагороджена стипендією Gaude Polonia Міністерства культури Республіки Польща. Анатолій Татаренко (нар. 1989) — український художник, який працює у сфері фотографії, театру, фільму та відео. Вивчав кінематографію в Харківській державній академії культури на факультеті кіно- і телемистецтва.

english

У 2016 році став співзасновником фотографічної організації «Перископ», яка видає книги та організовує виставки. Клочко і Татаренко створили кілька спільних фільмів та відео робіт, зокрема “Мир і спокій”, що був показаний на численних кінофестивалях, серед яких Sheffield DocFest 2022, кінофестиваль у Марієнбаді 2022, Міжнародний фестиваль документального кіно One World 2022, Міжнародний фестиваль документального та короткометражного кіно Zinebi 2022 в Більбао, кінофестиваль Docudays 2022 в Києві.

Cinematography, theater, video, photography
Myro Klochko (b. 1990) is a Ukrainian film director and screenwriter who graduated from the FAMU Film Academy in Prague, Czech Republic, and works between documentary and fiction. She explores the stories of “little people”, experimenting with the genre of magic realism. She is the winner of the video poetry competition organised by Book Arsenal (2021, Ukraine) and was awarded the Gaude Polonia scholarship by the Ministry of Culture of the Republic of Poland. Anatolij Tatarenko (1989) is a Ukrainian artist working in photography, theatre, film and video. He studied cinematography at the Kharkiv State Academy of Culture, Department of Cinema and Television Arts. In 2016, he co-founded the photography organisation “Periscope”, which publishes books and organises exhibitions. Klochko and Tatarenko have made several films and video works together, including “Peace and Tranquillity”, which was screened at numerous film festivals, including Sheffield DocFest 2022, Marienbad Film Festival 2022, One World International Documentary Film Festival 2022, Zinebi International Documentary and Short Film Festival 2022 in Bilbao, and Docudays Film Festival 2022 in Kyiv.

Dmytro Krasnyi

Дмитро Красний

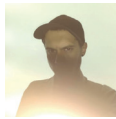
polski

Grafika, fotografia, ceramika, kolaż, ready-made
Dmytro Krasnyi urodził się w 1985 roku w Makarowie w obwodzie kijowskim. Obecnie mieszka i pracuje w Sopocie. Uzyskał wyższe wykształcenie na Narodowym Uniwersytecie Transportu w Kijowie, po czym rozpoczął studia artystyczne w Studiu Projektowania Graficznego Akademii Kijowsko-Mohylańskiej. W swojej praktyce artystycznej porusza tematy pamięci zbiorowej, rytuału i rzeczywistości magicznej. Miał wystawy indywidualne w galerii P.art.com, Centrum Kultury Francuskiej w Kijowie i Galerii Dymchuk w Kijowie. Był finalistą Konkursu Młodych Artystów MUHI w Kijowie (2017), laureatem stypendium Gaude Polonia Ministerstwa Kultury RP (2019), uczestnikiem Vienna Contemporary (2022) oraz wielu rezydencji artystycznych, m.in. w CSW Łaźnia w Gdańsku i „Port” Fundacji MEWKA w Gdańsku (2022).

український

Друк, фотографія, кераміка, колаж, ready-made

Дмитро Красний народився у 1985 р. в місті Макарів Київської області. Зараз живе та працює у Сопоті, Польща. Вищу освіту отримав в Національному транспортному університеті в Києві, по закінченню якого почав вивчати мистецтво в Студії графічного дизайну Києво-Могилянської академії. У своїй художній практиці звертається до тем колективної пам'яті, ритуалу та магичної реальності. Мав персональні виставки в галереї P.art.com, Французькому культурному центрі у Києві та Dymchuk Gallery у Києві. Був фіналістом конкурсу молодих художників МУХІ в Києві (2017), нагороджений стипендією Gaude Polonia Міністерства культури Республіки Польща (2019), взяв участь у Vienna Contemporary (2022)

english

Printmaking, photography, ceramics, collage, ready-made
Dmytro Krasnyi was born in 1985 in Makariv, Kyiv region. He currently lives and works in Sopot, Poland. He received his higher education at the National Transport University in Kyiv, after which he began to study art at the Graphic Design Studio of the Kyiv-Mohyla Academy. In his artistic practice, the artist explores the themes of collective memory, ritual and magical reality. He has had solo exhibitions at P.art.com gallery, the French Cultural Centre in Kyiv and Dymchuk Gallery in Kyiv. He was a finalist of the MUHI Young Artists Competition in Kyiv (2017), has been awarded the Gaude Polonia scholarship of the Ministry of Culture of the Republic of Poland (2019), participated in Vienna Contemporary (2022) and many artistic residencies, including at Łaźnia CCA in Gdańsk and the MEWKA Foundation's "Port" in Gdańsk (2022).

та багатьох мистецьких резиденціях, зокрема в Łaźnia CCA у Гданську та «Порт» Фонду MEWKA у Гданську.

Sergiy Petlyuk

Сергій Петлюк

polski

Wideo, instalacja, sztuka mediów
Sergiy Petlyuk (ur. 1981) jest ukraińskim artystą, który mieszka i pracuje między Lwowem a Paryżem. Studiował we Lwowskiej Narodowej Akademii Sztuk Pięknych na Wydziale Malarstwa Monumentalnego. Artysta łączy ruchome obrazy z formami rzeźbiarskimi, tworząc wciągające przestrzenie, które badają kwestie kontroli, przemocy, wojny i manipulacyjnego wpływu mediów. Wśród jego wystaw indywidualnych: „Odlamki rzeczywistości”, Cité Internationale des Arts, Paryż (2023), „The Hymn”, Rum46, Aarhus, Dania (2018) i „Empty City”, Dayton Art Institute, Ohio, USA (2012). Wystawy grupowe obejmują: „Premonition: Ukrainian Art Now”, Saatchi Gallery, Londyn (2014), „Permanent Revolution. Ukrainian Art Today”, Ludwig Museum w Budapeszcie (2018), a także 13. i 15. Biennale Sztuki Mediów WRO we Wrocławiu. Dwukrotnie otrzymał stypendium Gaude Polonia przyznawane przez polskie Ministerstwo Kultury (2009 i 2012), był dwukrotnie nominowany do nagrody PinchukArtCentre Prize oraz został ogólnym zwycięzcą i zwyciężcą w kategorii „Sztuka Nowych Mediów” konkursu „UK/raine: Młodzi artyści z Wielkiej Brytanii i Ukrainy”, Saatchi Gallery, Londyn, Wielka Brytania (2015).

український

Відео, інсталяція, медіамистецтво
Сергій Петлюк (нар. 1981) — український художник, який живе і працює між Львовом та Парижем. Навчався у Львівській національній академії мистецтв на кафедрі монументального живопису. Поєднує рухомі зображення зі скульптурними формами, створюючи імерсивні простори, через які досліджує питання контролю, насильства, війни та маніпулятивного впливу засобів масової інформації. Серед сольних виставок: «Уламки реальності», Cité Internationale des Arts, Париж (2023), «The Hymn», Rum46, Орхус, Данія (2018) та

english

Video, installation, media art
Sergiy Petlyuk (b. 1981) is a Ukrainian artist who lives and works between Lviv and Paris. He studied at the Lviv National Academy of Arts, Department of Monumental Painting. The artist combines moving images with sculptural forms to create immersive spaces that explore issues of control, violence, war and the manipulative influence of the media. Amongst his solo exhibitions: “Shards of Reality”, Cité Internationale des Arts, Paris (2023), “The Hymn”, Rum46, Aarhus, Denmark (2018), “Empty City”, Dayton Art Institute, Ohio, USA (2012). The group exhibitions include: “Premonition: Ukrainian Art Now”, Saatchi Gallery, London (2014), “Permanent Revolution. Ukrainian Art Today”, Ludwig Museum in Budapest (2018), the 13th and 15th WRO Biennial of Media Art in Wrocław. He was twice awarded the Gaude Polonia scholarship by the Polish Ministry of Culture (2009 and 2012), twice nominated for the PinchukArtCentre Prize, and was the overall winner and winner in the “New Media Art” category of the “UK/raine: Young Artists from the UK and Ukraine” competition, Saatchi Gallery, London, UK (2015).

Andriy Rachinskiy & Daniil Revkovskiy

Андрій Рачинський і Данііл Ревковський

polski

Instalacja, rekonstrukcja, wideo, archiwum
Andriy Rachinskiy (ur. 1993) i Daniil Revkovskiy (ur. 1993) to twórczy duet z Charkowa, który łączy różne formaty praktyki artystycznej i bada konteksty i krajobrazy przemysłowych regionów Ukrainy. Artyści ukończyli Charkowską Państwową Akademię Sztuki i Projektowania na kierunku projektowania graficznego. W 2010 roku stworzyli publiczną stronę w mediach społecznościach o nazwie „Memory”, której celem było zbadanie pamięci zbiorowej w przestrzeni postsowieckiej. Projekt ten stał się punktem wyjścia dla ich przyszłej współpracy, która rozpoczęła się w 2012 roku. Brali udział w wielu projektach i wystawach, w tym: „Wojna napisów”, OFF/FORMAT, Brno, Czechy (2019), „Sadza”, EFTI, Madryt, Hiszpania (2019), Drugie Narodowe Biennale Młodej Sztuki, Charków, Ukraina (2019). Kolektyw znalazł się na krótkiej liście do nagrody PinchukArtCentre Prize 2018 i otrzymał nagrodę publiczności w konkursie PinchukArtCentre Prize 2020 za projekt „Chuligani”.

український

Інсталяція, реенектмент, відео, архів
Андрій Рачинський (нар. 1993) і Данііл Ревковський (нар. 1993) — творчий дуєт з Харкова, що поєднує різні формати художньої практики та досліджує контексти і ландшафти індустріальних регіонів України. Обидва художники закінчили Харківську державну академію дизайну і мистецтв за спеціальністю «графічний дизайн». У 2010 році створили публічну сторінку в соціальних мережах під назвою «Пам'ять» з метою дослідження колективної пам'яті на пострадянському просторі. Цей проект став відправною точкою для їхньої майбутньої співпраці, яка стартувала у 2012 році. Учасники

багатьох проєктів і виставок, серед яких: «Війна написів», OFF/FORMAT, Брно, Чехія (2019), «Кіптява», EFTI, Мадрид, Іспанія (2019), друга національна Бієнале молодого мистецтва, Харків, Україна (2019). Колектив увійшов до шорт-листа Премії PinchukArtCentre 2018 та отримав приз глядацьких симпатій Премії PinchukArtCentre 2020 за проєкт «Бешкетники».

english

Installation, re-enactment, video, archive
Andriy Rachinskiy (b. 1993) and Daniil Revkovskiy (b. 1993) are a creative duo from Kharkiv, who combine different formats of artistic practice and explore the contexts and landscapes of the industrial regions of Ukraine. They graduated from Kharkiv State Academy of Art and Design, majoring in graphic design. In 2010 they created a public page on social media called “Memory” with the aim of exploring collective memory in the post-Soviet space. This project was the starting point for their future collaboration, which began in 2012. They have participated in many projects and exhibitions, including: “War of Inscriptions”, OFF/FORMAT, Brno, Czech Republic (2019), “Soot”, EFTI, Madrid, Spain (2019), Second National Biennale of Young Art, Kharkiv, Ukraine (2019). The collective was shortlisted for the PinchukArtCentre Prize 2018 and won the Public Choice Award of the PinchukArtCentre Prize 2020 for the project “Hooligans”.

Vasyl Savchenko

Василь Савченко

polski

Malarstwo, grafika, design
Vasyl Savchenko to ukraiński artysta urodzony w 1994 roku we Lwowie. Obecnie mieszka i pracuje w Gdańsku. Uzyskał tytuł magistra na Lwowskiej Narodowej Akademii Sztuk Pięknych (Wydział Malarstwa Monumentalnego) oraz Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu (Wydział Grafiki i Sztuki Mediów). Bada wpływ nowoczesnych technologii na sztukę i jej metodologię, koncentrując się na rozwoju grafiki analogowej w erze post-cyfrowej. Interesują go takie zagadnienia jak przyszłość i tożsamość w odniesieniu do pamięci ludzkiego ciała, snów i świata wewnętrznego. Jego ostatnie wystawy indywidualne obejmują: „Sen i Pamięć”, Galeria Wydziału Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, Polska (2022), „Podstawy Rzeczy”, WGS BWA, Galeria Sztuki Współczesnej, Wałbrzych, Polska (2022), „Raport z Piaskownicy”, TuBaza, Gdynia, Polska (2019). Dwukrotnie, w 2019 i 2022 roku, Ministerstwo Kultury Rzeczypospolitej Polskiej przyznało mu stypendium Gaude Polonia. Od 2018 roku prowadzi Pracownię Grafiki Post-cyfrowej na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku.

український

Живопис, графіка, дизайн
Василь Савченко — український художник, народився у 1994 році у Львові. Зараз живе і працює у Гданську. Здобув ступінь магістра у Львівській національній академії мистецтв (кафедра монументального живопису) та Академії образотворчих мистецтв ім. Євгеніюша Гепперта у Вроцлаві (факультет графіки та медіамистецтва). Вивчає вплив сучасних технологій на мистецтво та його методологію, зосереджуючись на розвитку аналогової графіки в постцифрову епоху. Його цікавлять такі питання, як майбутнє та ідентичність у зв'язку з пам'яттю людського тіла, сновидіннями та внутрішнім світом.

english

Серед його сольних виставок, «Сон і пам'ять», Галерея кафедри графіки Академії образотворчих мистецтв у Гданську, Польща (2022), «Основа речей», WGS BWA, Галерея сучасного мистецтва, Вальбжих, Польща (2022) та «Звіт з пісочниці», TuBaza, Гдиня, Польща (2019). Двічі (у 2019 і 2022) був нагороджений стипендією Gaude Polonia Міністерства культури Республіки Польща. З 2018 року керує Студією пост-цифрової графіки на факультеті графіки Академії мистецтв у Гданську.

Painting, graphics, design
Vasyl Savchenko is a Ukrainian artist born in 1994 in Lviv. He currently lives and works in Gdańsk. He received his master's degree from the Lviv National Academy of Arts (Department of Monumental Painting) and the Eugeniusz Geppert Academy of Fine Arts in Wrocław (Department of Graphic and Media Arts). The artist studies the impact of modern technologies on art and its methodology, focusing on the development of analogue graphics in the post-digital era. He is interested in issues such as the future and identity in relation to the memory of the human body, dreams and the inner world. His recent solo exhibitions include: “Dream and Memory”, Gallery of the Department of Graphics, Academy of Fine Arts in Gdańsk, Poland (2022), “Ground of Things”, WGS BWA, Contemporary Art Gallery, Wałbrzych, Poland (2022), “Report From The Sandbox”, TuBaza, Gdynia, Poland (2019). Twice, in 2019 and 2022, the Ministry of Culture of the Republic of Poland awarded him a Gaude Polonia scholarship. Since 2018, he has been running the Post-Digital Graphics Studio at the Department of Graphics of the Academy of Arts in Gdańsk.

Grzegorz Bożek

Гжегож Божек

polski

Urodzony w 1988 r. w Owczarni na Lubelszczyźnie, poeta, malarz, autor performansów mówionych oraz słuchowisk. Punktem wyjścia jego działań jest zainteresowanie ikoną, pismem i formami przekazu ustnego. W jego pracach często pojawiają się teksty poetyckie, które źródło mają głównie w zasłyszanych historiach i zwykłych rozmowach. W ten sposób odnosi się do doświadczeń przypadkowo napotkanych osób. Kluczowe dla niego jest doświadczenie peryferii i pogranicznych mikrohistorii. (źr.: Łęctwo) W latach 2009-2015 studiował na Wydziale Malarstwa w Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. Prowadził dźwiękowe zapisy z akcji kulturalnych pod nazwą „Nagrania z Terenów”. Związany z BWA Drewniana w Świdniku i galerią Łęctwo w Poznaniu. Od 2021 roku mieszka w Słupsku, pracuje w Liceum Sztuk Plastycznych im. St. I. Witkiewicza w Słupsku.

український

Народжений у 1988 р. в селі Овчарня на Люблінщині поет, художник, автор розмовних перформансів і аудіоспектаклів. Вихідним пунктом його діяльності є зацікавлення іконою, писемністю та усною творчістю. У його творах часто зустрічаються поетичні тексти, які головню базуються на почутих історіях і звичайних розмовах. Так він звертається до переживань випадково зустрітих людей. Для нього ключовим є досвід периферії та мікроісторій порубіжжя (джерело: Łęctwo).

У 2009-2015 роках навчався на факультеті живопису в Університеті мистецтв у Познані. Вів аудіозаписи культурних подій під назвою Записи з Теренів. Пов'язаний з BWA Drewniana у м. Свідник та галереєю Łęctwo у Познані. З 2021 року живе в Слупську, де працює у Ліцеї образотворчого мистецтва ім. Віткевича.

english

Born in 1988 in Owczarnia in the region of Lublin; poet, painter, author of spoken performances and radio plays. The starting point for his work is an interest in icons, writing and forms of oral transmission.

His works often include poetic texts, which are mainly derived from overheard stories and ordinary conversations. In this way, he refers to the experiences of random people he meets. Crucial to him is the experience of peripheries and borderline micro-histories. (Source: Łęctwo) From 2009 to 2015, he studied at the Faculty of Painting at the University of Arts in Poznań. He made audio recordings of cultural actions called "Field Recordings". Associated with BWA Drewniana in Świdnik and Łęctwo Gallery in Poznań. Since 2021, he has lived in Słupsk and worked at the S. I. Witkiewicz Secondary School of Visual Arts in Słupsk.

Piotr Desperak

Пйотр Десперак

polski

Urodzony w 1995 r. Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach, kierunek malarstwo. Dyplom w Pracowni Malarstwa prof. Jacka Rykały, aneks w Pracowni Interpretacji Literatury prof. Grzegorza Hańderka oraz Pracowni Rysunku prof. Macieja Linttnera, dyplom nagrodzony wyróżnieniem. Zajmuje się malarstwem figuratywnym i jego pochodnymi, za które uważa film i działania przestrzenne. Pracuje cyklami, tematy, których się podejmuje obejmują: problemy o wymiarze społecznym, wydarzenia historyczne, zaobserwowane sytuacje, mity i inspiracje literaturą. Interesuje go tworzenie swego rodzaju napięcia w formie, która zakorzeniona w rzeczywistości, intensyfikuje ją i sugeruje nową.

Wybrane osiągnięcia i wystawy:

2015 – Grand Prix i wyróżnienie, Ogólnopolskie Biennale Malarstwa i Rysunku w Bielsku-Białej
2015 – stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za osiągnięcia artystyczne
2017, 2019 – „Figurama”, międzynarodowa wystawa
2019 – „Equinox”, Brick City Gallery, Springfield, USA
2020 – wyróżnienie, IV Ogólnopolski Konkurs Malarski im. Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy
2020 – 25. Wschodni Salon Sztuki, Centrum Spotkania Kultur, Lublin

український

Народився у 1995 році. Випускник Академії образотворчого мистецтва в Катовицях, спеціальність – живопис. Отримав диплом з відзнакою у майстерні живопису професора Яцека Рикалі з додатком із майстерні інтерпретації літератури проф. Гжегожа Ганьдерака та майстерні малюнку проф. Мацея Лінтнера. Займається фігуративним живописом та його похідними, якими він вважає також відео та діяння у просторі. Працює циклами, а теми, за які він береться, включають соціальні проблеми, історичні події, спостережувані ситуації, міфи та сюжети з літератури. Митець зацікавлений у створенні певної напруги у формі, що вкорінена в реальність; він підсилює її та пропонує нову. Вибрані досягнення та виставки:
2015 – Гран-прі та почесна відзнака, Загальнопольське біенале живопису та малюнку в м. Бельсько-Бяла
2015 – стипендія Міністра культури та національної спадщини Польщі за мистецькі досягнення

2020 – I miejsce, Ogólnopolski Konkurs Fundacji Sztuki Współczesnej PALETA, Warszawa
2020 – 3. Międzynarodowe Triennale Rysunku Studentów
2021 – „Ekspresja schyłku antropocenu”, Galeria Szyb Wilson, Katowice
2021 – 15. Międzynarodowy Jesienny Salon Sztuki, BWA Ostrowiec Świętokrzyski
2022 – Galeria Wieża, Warszawa, wystawa indywidualna
2022 – „Uroboros zamyka krąg”, Miejska Galeria Sztuki w Częstochowie, wystawa indywidualna
2022 – Strabag Kunstforum Artaward International 2022
2022 – V Ogólnopolski Konkurs Malarski im. Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy
2022 – Biennale Sztuki Młodych Rybie Oko 10, BGSW Słupsk
2022 – Nagroda Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Triennale Polskiego Malarstwa Współczesnego „Jesienne Konfrontacje” 2022, BWA w Rzeszowie
2023 – 12. Międzynarodowe Biennale Miniatury, BWA Tarnów

english

Born in 1995. Graduate of the Academy of Fine Arts in Katowice. Honour's Degree in Prof. Jacek Rykała's Painting Studio, minor in Prof. Grzegorz Hańderk's Literature Interpretation Studio and Prof. Maciej Linttner's Drawing Studio.

The artist deals with figurative painting and its derivatives, which he considers film and spatial actions. He creates painting cycles, and the themes he explores include problems with a social dimension, historical events, observed

2017, 2019 – Figurama, міжнародна виставка
2019 – Equinox, Brick City Gallery, Спрингфілд, США
2020 – почесна відзнака, 4-й Загальнопольський конкурс живопису ім. Леона Вичулковського в м. Бидгощ
2020 – 25-й Східний мистецький салон, Центр зустрічі культур, Люблін
2020 – 1 місце, Національний конкурс Фундації сучасного мистецтва Paleta, Варшава
2020 – III Міжнародна тріенале студентського малюнка
2021 – Вираз кінця антропоцену, галерея Szyb Wilson, Катовиці
2021 – 15-й Міжнародний осінній мистецький салон, BWA Островець-Свентокшиський
2022 – галерея Wieża, Варшава, персональна виставка
2022 – Уроборос замикає коло, Міська галерея мистецтв у Ченстохові, персональна виставка
2022 – Strabag Kunstforum Artaward International 2022
2022 – 5-й Загальнопольський конкурс живопису ім. Леона Вичулковського в м. Бидгощ
2022 – Біенале мистецтва молоді “Rybie Oko 10”, Балтійська галерея сучасного мистецтва, Слупськ
2022 – Нагорода міністра культури та національної спадщини Польщі, Тріенале сучасного польського живопису – Осінні конфронтації 2022, BWA Жешув
2023 – XXII Міжнародна біенале мініатюри, BWA Тарнів

situations, myths and literary inspirations. He is interested in creating a kind of tension in a form that is rooted in reality, intensifies it and suggests a new one.

Selected achievements and exhibitions:
 2015 Grand Prix and honourable mention, National Biennale of Painting and Drawing in Bielsko-Biala
 2015 - Scholarship of the Minister of Culture and National Heritage for artistic achievements
 2017, 2019 - "Figurama", international exhibition
 2019 - "Equi- nox", Brick City Gallery, Springfield, USA
 2020 - Honourable mention, 4th Leon Wyczółkowski National Painting Competition in Bydgoszcz
 2020 - 25th Eastern Salon of Art, Meeting of Cultures Centre, Lublin
 2020 - 1st place, The National Contemporary Art Foundation Competition PALETA, Warsaw
 2020 - 3rd International Student Drawing Triennale
 2021 - "Expression of the End of the Anthropocene", Wilson Shaft Gallery, Katowice
 2021 - 15th International Autumn Salon of Art, BWA Ostrowiec Świętokrzyski
 2022 - Tower Gallery, Warsaw, solo exhibition
 2022 - "Uroboros closes the circle", City Gallery of Art, Częstochowa, solo exhibition
 2022 - Strabag Kunstforum Artaward International 2022
 2022 - the 5th Leon Wyczółkowski Polish National Leon Painting Competition in Bydgoszcz
 2022 - Fish Eye Biennale of Young Art 10, BGSW Słupsk
 2022 - Award of the Minister of Culture and National Heritage, Triennale of Polish Painting Contemporary Polish Painting – "Autumn Confrontations" 2022, BWA in Rzeszów
 2023 - The 12th International Biennale of Miniature Art, BWA Tarnów

PRZEPRASZAM+ / Ola Kozioł & Suavas Lewy

PRZEPRASZAM+ / Оля Козьол & Суавас Леви

poliski PRZEPRASZAM + duet zawiązany na początku 2015 w Łodzi przez Olę Kozioł i Suavasa Lewego, aktywny na wielu płaszczyznach twórczej eksploracji, takich jak performans, działania dźwiękowe, video-art, akcje społeczne, animacja kultury, muzyka, malarstwo i edukacja artystyczna.
<https://przepraszamlodz.wixsite.com/przepraszam>

Wybór wystaw:

2020:
 „Szła z Ustki, szedł z Zakopanego” – wystawa, Baszta Czarownic, BGSW Słupsk
 „Pieśń Antropocenu” – video, rezydencja artystyczna, Centrum Aktywności Twórczej, Ustka, BGSW Słupsk
 “Troska, praca i roboty” – video, Muzeum Sztuki w Łodzi
 2019:
 „już nie tu, jeszcze nie tam” – performance, Zabih Performance Festival, Lwów, Ukraina
 2018:
 #tańczymydląJózefałoho” – performance, Międzynarodowy Festiwal Sztuki Efemerycznej KONTEKSTY, Sokołowsko
 2017:
 „Geografia Serc” – wystawa, Hala Zielony Rynek, Łódź
 „Ćwiczenia z przetrwania #3” – PAB Open Festiwal, Bergen, Norwegia
 „Ćwiczenia z przetrwania#1” performance, Galeria Group Global 3000, Berlin, Niemcy
 2016:
 „Miłość” – wystawa, Galeria Manhattan, Łódź
 „18 rzek- jesień”- audio-performance, Festiwal Musica Privata, Art Inkubator, Łódź
 2015:
 „Podjąć pracę poprzedników” – kompozycja audiowizualna na chór, marimbę i fortepian, CPM ASP w Łodzi
 „Wieża, wiadomość, miłość” – audio-performance, Galeria Wieża Ciśnień, Konin
 „Niech służy nam” – audio-performance, wysta-

український

wa „Wszyscy ludzie będą siostrami”, Muzeum Sztuki w Łodzi
 „Przepraszam”- performance, Przegląd Sztuki Survival 13, Wrocław

PRZEPRASZAM + це дует, заснований на початку 2015 року в м. Лодзь Олею Козьол і Суавасом Леви, що діє у багатьох просторах творчого пошуку, таких як перформанс, звукова діяльність, відео-арт, громадські акції, культурна анімація, музика, живопис та мистецька освіта.
<https://przepraszamlodz.wixsite.com/przepraszam>
 Окремі виставки:
 2020:
 “Вона йшла з Устки, він – із Закопаного” – виставка, Відьомська вежа, Балтійська галерея сучасного мистецтва, Слупськ
 “Пісня антропоцену” – відео, мистецька резиденція, Центр творчої активності в Устці
 “Турбота, праця і роботи” – відео, Музей мистецтва у Лодзі
 2019:
 “ще не тут, вже не там” – перформанс, Zabih Performance Festival, Львів
 2018:
 “#tańczymydląJózefałoho” – перформанс, Фестиваль ефемерного мистецтва “Контексти” у с. Соколовсько
 2017:
 “Географія сердець” – виставка, павільйон “Зелений ринок”, Лодзь
 “Вправи на виживання #3” – перформанс, PAB Open festival, Берген, Норвегія
 “Вправи на виживання #1” – перформанс, галерея Group Global 3000, Берлін, Німеччина
 2016:
 “Кохання” – виставка, Галерея Manhattan, Лодзь
 “18 річок – осінь” – аудіоперформанс, фестиваль Musica Privata, Art Inkubator, Лодзь
 2015:
 “Продовжити справи попередників” – аудіовізуальна композиція для хору, маримби й фортепіано, Центр популяризації моди Академії образотворчого мистецтва в Лодзі
 “Вежа, повідомлення, кохання” – аудіоперформанс, Галерея Wieża Ciśnień, Конін
 “Хай нам служить” – аудіоперформанс, виставка “Усі люди будуть сестрами”, Музей

english

мистецтв у Лодзі
 “Перепрошую” – перформанс, мистецький огляд Survival 13, Wrocław

PRZEPRASZAM + is a duo formed in early 2015 in Łódź by Ola Kozioł and Suavas Lewy. The members of the group are active in many fields of creative exploration, such as performance, sound activities, video-art, social action, cultural animation, music, painting and art education.
<https://przepraszamlodz.wixsite.com/przepraszam>

Selection of exhibitions:

2020:
 “She walked from Ustka, he walked from Zakopane” – exhibition, The Witch Tower, BGSW Słupsk
 “Song of the Anthropocene” – video, artistic residency, Centre for Creative Activity, Ustka, BGSW Słupsk
 “Care, work and robots” – video, Museum of Art in Łódź
 2019:
 “no longer here , not there yet” – performance, Zabih Performance Festival, Lviv, Ukraine
 2018:
 “#tańczymydląJózefałoho”- performance, The International Festival of Ephemeral Art “Contexts” , Sokołowsko
 2017:
 “Geography of Hearts” – exhibition , Green Market Hall, Łódź
 “Survival Exercises #3” – PAB OPEN festival, Bergen, Norway
 “Survival Exercises#1” performance, Group Global Gallery 3000, Berlin, Germany
 2016:
 “Love” – exhibition, Manhattan Gallery, Łódź
 “18 rivers – autumn” – audio-performance, Musica Privata Festival, Art Incubator, Łódź
 2015:
 “Taking up the work of predecessors” – audio-visual composition for choir, marimba and piano, CPM ASP in Łódź
 “Tower, message, love” – audio-performance, Galeria “Wieża Ciśnień”, Konin
 “Let it serve us” – audio-performance, exhibition “All people will be sisters”, Museum of Art in Łódź
 “Excuse me” – performance, Survival 13 Art Review, Wrocław

Paweł Korbus

Павел Корбус

polski

Artysta wizualny, performer, twórca wideo i instalacji, doktorant Uniwersytetu Rzeszowskiego pod kierunkiem dr hab. Jadwigi Sawickiej, absolwent edukacji artystycznej w Instytucie Sztuk Pięknych Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Współpracował z Teatrem Chorea, Nettheatre, Earthfall Dance, Maat Project, mistrzami tańca Butoh. Członek międzynarodowych kolektywów Dystopic Symptoms PL/D/Tr oraz Antakya Performative Collective PL/TR, z którym realizował projekt *Performing (In)visible Borders* – Bejrut, Liban 2018. Współkurator interdyscyplinarnego projektu artystyczno-naukowego „Centrum światów jest tutaj” w Przemysłu 2021-2022. Stypendysta Visegrad Artist Residency Program 2016 z projektem *ID-Influence Diagram*, stypendysta Prezydenta Miasta Lublin w 2017 i 2021 roku. Lider projektów performatywno-badawczych takich jak: *Performative Journey on the Via Eurasia Cultural Route 2020-2022 Albania, Turcja Grecja, Odyseja Performera 2015-2020, Cross the Lands with Lens in the Eyes 2015, O Miłości 2014-2017, Dom/Avatar/Translokacja (2013)*. Wraz z Teatrem Chorea i Fabryką Sztuki w Łodzi współprowadził artystyczno-edukacyjny program z grupami defaworyzowanymi „Uwaga Człowiek! Napięcia miasta”. W 2021 rezydent w Centrum Niezależnej Kultury w Bańskiej Bystrzycy w Słowacji oraz Galerii BWA w Krośnie, w 2012 r. Rezydent w AGÜSAD Antakya Contemporary Art Association w Turcji. Swoje performance prezentował m.in. podczas takich wydarzeń jak: *STREIFEN Performance Art Festival Görlitz-Zgorzelec 2022, Festival of Naked Forms 2022 – Praga, BANG BANG translocal hi:stories of performance art, Bazylea ZAZ Festival 2019 – Tel Aviv/Arad, Festiwal Interakcje 2019 w Piotrkowie Trybunalskim, IX Międzynarodowy Festiwal Sztuki Efemerycznej KONTEKSTY Sokołowsko 2019, Zabih Performance Festival 2018 – Lwów, Festiwal Filmu Awangardowego LAVA 2018, Forgetting/Remembering Performance Art Meeting 2017 – Istanbul, Supermarket 2015 - Stockholm Independent Art Fair, Festiwal Bruno Schulza Drohobycz 2014 – Ukraina, Month of Performance Art Berlin 2014, Bedesten Festival*

український

2012 Antiochia – Turcja, Performance Platform Lublin 2009. Zainteresowany hybrydowymi formami performatywnymi, w których operuje technikami wizualnymi, fizyczną obecnością i dźwiękiem. Prowadzi interdyscyplinarną działalność edukacyjną, w której łączy techniki pracy z ciałem, głosem oraz techniki sztuk wizualnych.

Візуальний митець, перформер, творець відео та інсталяцій, аспірант Жешувського університету під керівництвом габ. доктор Ядвіги Савіцької, випускник художньої освіти в Інституті образотворчого мистецтва Університету Марії Кюрі-Скłodowskiej в Любліні. Співпрацював із театром Chorea, Nettheatre, Earthfall Dance, Maat Project і майстрами танцю Butoh. Учасник міжнародних колективів Dystopic Symptoms (Польща, Німеччина, Туреччина) та Antakya Performative Collective (Польща, Туреччина), з якими реалізував проєкт *Performing (In)visible Borders* – Бейрут, Ліван 2018. Співкуратор міждисциплінарного мистецько-наукового проєкту „Центр світу знаходиться тут” у Перемишлі, 2021-2022. Стипендіат Visegrad Artist Residency Program 2016 з проєктом *ID-Influence Diagram*, стипендіат мера Любліна у 2017 та 2021 роках. Керівник перформативно-дослідницьких проєктів, зокрема: *Performative Journey on the Via Eurasia Cultural Route 2020-2022 Albania, Туреччина, Греція; Odyseja Performera 2015-2020; Cross the Lands with Lens in the Eyes, 2015; O Miłości 2014-2017; Dom/Avatar/Translocation (2013)*. Разом із театром Chorea та Фабрикою мистецтва в Лодзі був одним із керівників мистецько-освітньої програми для незахищених верств населення „Увага, людина! Напруга міста”. У 2021 році – резидент Центру незалежної культури в Банській Бистриці, Словаччина та галереї BWA в Кросно, у 2012 році – резидент Асоціації сучасного мистецтва AGÜSAD в м. Антак’я, Туреччина. Свої перформанси показував, серед іншого, на: *STREIFEN Performance Art Festival, Герлиць-Згожеlecь 2022; Festival of Naked Forms 2022, Прага; BANG BANG translocal hi:stories of performance art, Базель; ZAZ Festival 2019 Тель-Авів/Арад; фестиваль Interakcje 2019 у м. Пйотркув-Трибунальський; фести-*

english

валь ефемерного мистецтва “Контексти” у с. Соколовсько 2019; *Zabih Performance Festival 2018, Львів; Фестиваль авангардного кіно LAVA 2018; Forgetting/Remembering Performance Art Meeting 2017 Стамбул; Supermarket 2015 - Stockholm Independent Art Fair; Міжнародний фестиваль Бруно Шульца, Дрогобич 2014; Month of Performance Art, Берлін 2014; Bedesten Festival 2012 Антіохія; Performance Platform Lublin 2009. Цікавиться гібридними перформативними формами, в яких використовує візуальні техніки, фізичну присутність і звук. Проводить міждисциплінарну освітню діяльність, в якій поєднує техніки роботи з тілом, голосом та техніки образотворчого мистецтва.*

Visual artist, performer, video and installation artist, a doctoral student at the University of Rzeszów under the supervision of Jadwiga Sawicka, Ph.D., a graduate of artistic education at the Institute of Fine Arts at the Maria Curie-Skłodowska University in Lublin. Collaborated with Chorea Theatre, Nettheatre, Earthfall Dance, Maat Project and Butoh dance masters. Member of the international collectives Dystopic Symptoms PL/D/Tr and Antakya Performative Collective PL/TR with which he executed the project *Performing (In)visible Borders - Beirut, Lebanon 2018*. Co-curator of the Interdisciplinary artistic-scientific project “The Centre of Worlds is Here” in Przemysł 2021-2022. Scholarship holder of the Visegrad Artist Residency Program 2016 with the project *ID-Influence Diagram*, scholarship holder of the Mayor of the City of Lublin 2017 and 2021. Leader of performance and research projects including: *Performative Journey on the Via Eurasia Cultural Routes 2020-2022 Albania, Turkey Greece, Performer’s Odyssey 2015-2020, Cross the Lands with Lens in the Eyes 2015 On Love 2014-2017, Home/Avatar/Translocation (2013) Together with the Chorea Theatre and the Art Factory in Łódź, he co-led an artistic and educational programme with disadvantaged groups “Attention Man! Tensions of the City”. In 2021, resident at the Centre for Independent Culture in Banská Bystrica, Slovakia and BWA Gallery in Krosno, 2012. Resident at AGÜSAD Antakya Contemporary Art Association in Turkey. He presented his performances including*

polski

STREIFEN Performance Art Festival Görlitz-Zgorzelec 2022, Festival of Naked Forms 2022, Prague, BANG BANG translocal hi:stories of performance art, Basel ZAZ Festival 2019 Tel Aviv/ Arad, Festival Interakcje 2019 in Piotrków Trybunalski, the 13th Festival of Ephemeral Art KONTEKSTY Sokołowsko 2019, Zabih Performance Festival 2018, Lviv, the Avant-garde Film Festival LAVA 2018, Forgetting/Remembering Performance Art Meeting 2017 Istanbul, Supermarket 2015 Stckholm Independent Art Fair, Bruno Schulz Festival Drohobych 2014 - Ukraine, Month of Performance Art Berlin 2014, Bedesten Festival 2012 Antioch, Turkey, Performance Platform Lublin 2009. The artist holds an interest in hybrid performative forms in which he operates with visual techniques, physical presence and sound. He conducts interdisciplinary educational activities in which he combines body, voice and visual art techniques.

Zdzisław Pacholski

Здзіслав Пахольський

Urodzony w 1947 w Osiekach. Artysta fotografik, od 1977 członek Związku Polskich Artystów Fotografików. Autor wydarzeń artystycznych (m.in. wystawa z cyklu „Re-wizja” 1977-79, osadzona w kręgu sztuki konceptualnej). Działacz kultury niezależnej w okresie stanu wojennego w Polsce. Brał udział w wielu wystawach w kraju i za granicą (m.in. Biennale Sztuki w São Paulo w 1989 r.). Komisarz i uczestnik wystawy „70 lat polskiej awangardy fotograficznej” pokazywanej w Niemczech w 1991. W 2008 roku otrzymał medal im. Waldemara Kućki, przyznawany wybitnym twórcom polskiej fotografii. Laureat nagrody specjalnej na Międzynarodowym Biennale Sztuki w Novo Mesto w Słowenii w 2021 roku. Autorska wystawa „PHOTOGRAPHIC CODES” w muzeum sztuki nowoczesnej mjljmo, Portugalia, 2021. Od 1997 honorowy członek niemieckiego stowarzyszenia twórczego Welbergener Kreis. Prace w zbiorach Muzeum we Wrocławiu, Koszalinie, w Związku Polskich Artystów Fotografików, muzeum sztuki nowoczesnej mjljmo w Portugalii oraz w kolekcjach prywatnych. Mieszka i pracuje w Koszalinie.

Митець-фотограф, народжений у 1947 році в с. Осекі. Від 1977 року – член Асоціації польських митців-фотографів. Автор мистецьких заходів (зокрема виставки з циклу “Ревізія” 1977-1979, що належить до кола концептуального мистецтва). Діяч незалежної культури періоду воєнного стану в Польщі. Брав участь у багатьох виставках у Польщі та за кордоном (зокрема, у Бієнале мистецтв у Сан-Паулу 1989 року). Куратор і учасник виставки “70 років польського фотографічного авангарду”, що проходила в Німеччині в 1991 р. У 2008 р. отримав медаль ім. Вальдемара Куцька, яка присуджується видатним творцям польської фотографії. Лауреат спеціальної премії на Міжнародному бієнале мистецтв у Ново Место, Словенія, у 2021 році. Авторська виставка PHOTOGRAPHIC CODES в музеї сучасного мистецтва mlijmo, Португалія, 2021. З 1997 – року почесний член німецької творчої асоціації Welberggener Kreis. Його роботи перебувають у колекціях музеїв Вроцлава та Кошаліна, в Асоціації польських митців-фотографів, музею сучасного мистецтва mlijmo в Португалії та в приватних колекціях. Живе і працює в Кошаліні.

Born in 1947 in Osieki. Artist photographer, member of the Association of Polish Artists Photographers since 1977. Author of artistic events (among others, the exhibition from the cycle “Re-vision” 1977-79, set in the circle of conceptual art). Activist of independent culture during the period of martial law in Poland. Participated in many exhibitions at home and abroad (including the São Paulo Art Biennale in 1989). Commissioner and participant of the exhibition “70 years of the Polish photographic avant-garde” shown in Germany in 1991. In 2008 he received the Waldemar Kućka medal, awarded to outstanding Polish photographers. Winner of a special award at the International Art Biennale in Novo Mesto, Slovenia in 2021. Solo exhibition “PHOTOGRAPHIC CODES” at the Museum of Modern Art mlijmo, Portugal, 2021. Honorary member of the German creative association Welberggener Kreis since 1997. Works in the collections of the Muse-

um in Wrocław, Koszalin, the Association of Polish Artists Photographers, the museum of modern art mlijmo in Portugal and in private collections. Lives and works in Koszalin.

Vahram Mkhitarian Вахрам Мхітарян

Reżyser, scenarzysta, fotograf, urodzony w Erewaniu, rocznik 1977. W 2001 r. ukończył Armeński Państwowy Uniwersytet Pedagogiczny, Wydział Kultury, specjalizacja: reżyseria filmów fabularnych. Po studiach specjalizował się głównie w realizacji reklam społecznych – PSA, jako reżyser, operator obrazu i scenarzysta (realizacja około 100 reklam społecznych i filmów jednonumitowych). Podczas studiów był współzałożycielem i wiceprezesem klubu filmowego ‘2P’, przy Filmotece Narodowej. Operator kamery w Internews Armenia, kilku stacji TV w Armenii i agencji Reuters. Do Polski pierwszy raz przyjechał w roku 2005 jako stypendysta Programu im. Lane’a Kirklanda Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności. Jest absolwentem kursu fabularnego i kursu dokumentalnego Mistrzowskiej Szkoły Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy (dziś Szkoła Wajdy). Niezależny dokument krótkometrażowy “Pieśń pasterza” oraz debiut krótkometrażowy - film fabularny “Mleczny brat” były pokazywane w programach konkursowych na prawie 70 festiwalach filmowych w Polsce i na całym świecie, gdzie zdobyły ponad 30 nagród i wyróżnień. Kilkakrotnie był stypendystą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Międzynarodowego Funduszu Wyszehradzkiego (Bratysława). Stypendysta Ministra Edukacji i Nauki dla wybitnych młodych naukowców. W 2016 roku obronił tytuł doktora sztuki na ASP w Warszawie. Od dziesięciu lat jest pracownikiem dydaktyczno-naukowym, adiunktem na Kierunku Fotografia, Wydział Rzeźby i Intermedii ASP w Gdańsku, prowadzi zajęcia na I i II stopniu z przedmiotów „Elementy realizacji filmowej” i „Realizacja obrazu filmowego”.

Режисер, сценарист, фотограф, народжений в Єревані у 1977 році. У 2001 році закінчив факультет культури Вірменського державного педагогічного університету за спеціальністю режисера художніх фільмів. Після навчання зосередився переважно на зйомках соціальної реклами – як режисер, оператор і сценарист (реалізація близько 100 соціальних роликів і однохвилинних відео). Під час навчання був співзасновником і віце-президентом кіноклубу “2P” при Національному кіноархіві. Оператор Internews Armenia, кілька вірменських телестанцій та агентства Reuters. Вперше приїхав до Польщі у 2005 році як стипендіат програми ім. Лейна Кіркланда Польсько-американської фундації свободи. Він є випускником курсу ігрового та документального кіно Школи майстерності кінорежисури Андрея Вайди (сьогодні Школа Вайди). Незалежний короткометражний документальний фільм “Пастуша пісня” та дебютний короткометражний художній фільм “Молочний брат” були показані в конкурсних програмах майже 70 кінофестивалів у Польщі та в усьому світі, де здобули понад 30 нагород та відзнак. Кількаразовий стипендіат Міністра культури та національної спадщини Польщі та Міжнародного Вишеградського фонду (Братислава). Стипендіат Міністра освіти і науки Польщі для видатних молодих учених. У 2016 році захистив дисертацію із мистецтва в Академії образотворчого мистецтва у Варшаві. Протягом десяти років він є викладачем та науковим співробітником, ад’юнктом напряму Фотографія факультету скульптури та інтермедії Академії образотворчого мистецтва в Гданську, викладає заняття на першому та другому ступенях навчання з предметів “Елементи кінорежисури” та “Реалізація кінозображення”.

Director, scriptwriter, photographer, born in Yerevan, born in 1977. In 2001 he graduated from the Armenian State Pedagogical University, Faculty of Culture, specialisation: feature film directing. After his studies, he specialised mainly

in the production of social commercials - PSA, as director, cinematographer and scriptwriter (production of about 100 social commercials and one-minute films). During his studies he was co-founder and vice-president of the film club ‘2P’, at the Filmoteka Narodowa. Camera operator for Internews Armenia, several TV stations in Armenia and Reuters. He first came to Poland in 2005 as a scholarship holder of the Lane Kirkland Programme of the Polish-American Freedom Foundation. He is a graduate of the feature and documentary course of the Andrzej Wajda Master School of Film Directing (today the Wajda School). His independent short documentary ‘The Shepherd’s Song’ and his short feature debut ‘The Milk Brother’ have been shown in competition programmes at almost 70 film festivals in Poland and around the world, where they have won over 30 awards and honourable mentions. He has received several scholarships from the Minister of Culture and National Heritage and the International Visegrad Fund (Bratislava). Scholarship holder of the Ministry of Education and Science for outstanding young scientists. In 2016, he defended his doctorate in art at the Academy of Fine Arts in Warsaw. For the last ten years he has been a lecturer and researcher, assistant professor at the Department of Photography, Faculty of Sculpture and Intermedia of the Academy of Fine Arts in Gdańsk, he teaches first and second degree classes in the subjects “Elements of film realisation” and “The making of film image”.

Ewa Zarzycka Ева Зажицька

Jest artystką z obszaru sztuki konceptualnej, uprawiającą sztukę performance, w tym szczególnie jej odmianę tzw. performance mówione, a także rysunek jako zapis autorskich tekstów, schematów, map, wykresów; tworzy obiekty, video i instalacje. Mieszka i pracuje w Lublinie i Kazimierzu Dolnym. Sztuką performance zajmuje się nieprzerwanie od lat 80. W latach 1973–1978 studiowała w Państwowej

Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych (obecnie ASP) we Wrocławiu. Od 2008 roku wykłada na Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu na Wydziale Rzeźby i Mediacji Sztuki. Prowadzi Performance oraz Pracownię Otwartą i Wykłady Gościnne. Jej prace znajdują się m.in. w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie, Galerii Wymiany Józefa Robakowskiego, Muzeum Sztuki w Łodzi, Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie, Muzeum Współczesnym we Wrocławiu, Zachęcie w Warszawie, MOCAKu w Krakowie, Fundacji Moje Archiwum Andrzeja Ciesielskiego i Lubelskim Towarzystwie Zachęty Sztuk Pięknych. Stypendystka Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Мисткиня у галузі концептуального мистецтва, котра практикує мистецтво перформансу, зокрема його особливий різновид, так званий усний перформанс, а також малювання як запис авторських текстів, схем, карт, діаграм; створює об'єкти, відео та інсталяції. Живе і працює в Любліні та Казімежі-Дольному. Мистецтвом перформансу займається безперервно з 1980-х років. У 1973-1978 роках навчалася у Державній вищій школі образотворчого мистецтва (нині Академія образотворчого мистецтва) у Вроцлаві. З 2008 року викладає в Академії образотворчого мистецтва у Вроцлаві на факультеті скульптури та медіації мистецтва. Проводить заняття з перформативного мистецтва, курує Відкриті робітні та гостьові лекції. Її твори знаходяться, зокрема, у колекціях Національного музею у Варшаві, Галереї Обміну Юзефа Робаковського, Музею мистецтв у Лодзі, Музею сучасного мистецтва у Варшаві, Музею сучасного мистецтва у Вроцлаві, музею Захента у Варшаві, Музею сучасного мистецтва MOCAK у Кракові, Фонду Моје Архівум Андрея Цесельського і Люблінського товариства заохочення красних мистецтв. Стипендіатка Міністерства культури та національної спадщини Польщі.

She is an artist from the area of conceptual art, practising performance art, including its special variety, the so-called spoken performance, as

well as drawing as a record of original texts, diagrams, maps, charts; she creates objects, videos and installations. She lives and works in Lublin and Kazimierz Dolny. She has been involved in performance art continuously since the 1980s. In 1973-1978, she studied at the State Higher School of Visual Arts (now the Academy of Fine Arts) in Wrocław. Since 2008, she has been teaching at the Academy of Fine Arts in Wrocław at the Faculty of Sculpture and Art Media. She runs Performance and Open Studio and Guest Lectures. Her works can be found, among others, in the collections of the National Museum in Warsaw, the Jozef Robakowski Exchange Gallery, the Museum of Art in Łódź, the Museum of Modern Art in Warsaw, the Contemporary Museum in Wrocław, Zachęta in Warsaw, MOCAK in Kraków, the Andrzej Ciesielski My Archive Foundation and the Zachęta Fine Arts Society in Lublin. Scholarship holder of the Ministry of Culture and National Heritage.

Krzysztof Zajac Кшиштоф Зайонц

polski

Urodzony w 1962 r. w Kielcach. Jest absolwentem Politechniki Świętokrzyskiej. Mieszka i pracuje w Kielcach. Jest autorem i współautorem wielu wystaw fotograficznych indywidualnych, zbiorowych, poplenerowych, pokonkursowych. Brał aktywny udział w Międzynarodowych Salonach Fotograficznych, organizowanych (m.in.) pod patronatem FIAP, zdobywając wiele medali, nagród, wyróżnień, dyplomów oraz listów gratulacyjnych. Pokłosem udziału w Międzynarodowych Salonach Fotograficznych (pod patronatem FIAP) było przyznanie Krzysztofowi Zajacowi (w 2014 roku) tytułu honorowego Artiste FIAP (AFIAP) oraz (w 2015 roku) tytułu Excellence FIAP (EFIAP) – tytułów nadanych przez Międzynarodową Federację Sztuki Fotograficznej FIAP, z siedzibą w Luksemburgu. Jego fotografie były prezentowane w wielu krajach Europy i świata. Laureat GRAND PRESS PHOTO (Warszawa 2015), BZ WBK Press Foto (Warszawa 2015) i WKF NATIONAL GEOGRAPHIC (Warszawa

український

2016). Laureat XV Międzynarodowego Biennale Krajobrazu „S-AVE THE E-ART” (Kielce 2012), XVI Międzynarodowego Biennale Krajobrazu „DEFINICJA PRZESTRZENI / SPACE DEFINITION” (Kielce 2014) i 5. Międzynarodowego Biennale Fotografii „DEFINICJA PRZESTRZENI / SPACE DEFINITION” (Kielce 2022). Wielokrotny laureat Interdyscyplinarnego Konkursu Plastycznego Województwa Świętokrzyskiego „PRZEDWIOŚNIE” (Kielce 2015, 2016, 2018, 2021, 2023). W roku 2015 uczestniczył w wystawie „...Afar” Warszawskiego Festiwalu Fotografii Artystycznej. Reprezentant Polski na World Photographic CUP 2016 w czterech kategoriach.

Wystawy indywidualne:

„Biało-czerwona”: Biuro Wystaw Artystycznych, Kielce 2022
 „Nowy Świat”:
 Galeria SZTUKA NA POZIOMIE, Kielce 2019
 Festiwal Konfrontacje Kultur, Piekoszów 2019
 Galeria ATELIER, Chełm 2019
 Galeria Resursa Obywatelska, Radom 2018
 Galeria Fotografii MCK, Ostrowiec Świętokrzyski 2018
 Galeria ZIELONA, Busko-Zdrój 201
 Galeria NIERZECZYWISTA, Rzeszów 2016
 Galeria FOKUS, Siedlce 2016
 Gary Bowman Art Gallery, Lwów 2016
 „Genius Loci Kielce”: Muzeum Historii Kielc, 2019
 „Geometria Czasu”: Galeria 101 Projekt, Warszawa 2017
 „Prima Aprilis”: BWA, Kielce 2016
 „Lizbona”: Centrum Geoedukacji, Kielce 2016
 „ŚwiętoKrzyżskie”: Galeria BWA/ZPAF, Kielce 2012
 „Indie”: Wojewódzki Dom Kultury, Kielce 2011

Народжений у 1962 р. в м. Кельці. Випускник Свентокшиської Політехніки. Живе і працює в Кельцях. Автор та співавтор багатьох персональних, колективних, післяпленерних та післяконкурсних фотовиставок. Брав активну участь у Міжнародних фотосалонах, зокрема організованих під патронатом Міжнародної федерації фотомистецтва (FIAP), отримавши низку медалей, нагород, відзнак, дипломів та грамот. Результатом участі в Міжнародних фотосалонах під патронатом FIAP стало присвоєння Кшиштофу Зайонцові у 2014 р. почесного звання Artiste FIAP (AFIAP) та у 2015 р. звання Excellence FIAP (EFIAP)

english

– звання, котрими нагороджує Міжнародна федерація фотомистецтва, яка базується в Люксембурзі. Його фотографії виставлялись у багатьох країнах Європи та світу. Laureat Grand Press Photo 2015 (Варшава 2015), BZ WBK Press Foto (Варшава 2015) та Великого фотоконкурсу National Geographic (Варшава 2016). Laureat XV Міжнародної бієнале пейзажу S-AVE THE E-ART-H (Кельці 2012), XVI Міжнародної бієнале пейзажу DEFINICJA PRZESTRZENI / SPACE DEFINITION (Кельці 2014) і V Міжнародної бієнале фотографії DEFINICJA PRZESTRZENI / SPACE DEFINITION (Кельці 2022). Багаторазовий лауреат міждисциплінарного мистецького конкурсу Przedwiośnie в м. Кельці (2015, 2016, 2018, 2021 та 2023 роки). У 2015 році брав участь у виставці „...Afar” Варшавського фестивалю мистецької фотографії. На World Photographic CUP 2016 представляв Польщу в чотирьох категоріях.

Персональні виставки:

“Біло-червона”: Biuro Wystaw Artystycznych, Кельці 2022
 “Новий Світ”:
 Галерея Sztuka na poziomie, Кельці 2019
 Фестиваль Konfrontacje Kultur, Пекошув 2019
 Галерея Atelier, Хелм 2019
 Галерея Resursa Obywatelska, Радом 2018
 Фотогалерея MCK, Островець-Свентокшиський 2018
 Галерея Zielona, Бусько-Здруй 2017
 Галерея Nerzeczywista, Жешув 2016
 Галерея Fokus, Седльці 2016
 Мистецька галерея Гері Боумена, Львів 2016
 “Genius Loci. Вулиці міста”: Історичний музей м. Кельці, 2019
 “Геометрія часу”: Галерея 101 Projekt, Варшава 2017
 “Prima Aprilis”: Biuro Wystaw Artystycznych, Кельці 2016
 “Лісабон”: Центр геологічної освіти, Кельці 2016
 “ŚwiętoKrzyżskie”: Галерея BWA/ZPAF, Кельці 2012
 “Індія”: Воєводський дім культури, Кельці 2011

Born in 1962 in Kielce. He is a graduate of Kielce University of Technology. He lives and works in Kielce. He is the author and co-author of many

solo, group, post plein-air and post-competition photographic exhibitions. He actively participated in the International Photo Exhibitions, organised (among others) under the auspices of FIAP, winning many medals, awards, honourable mentions, diplomas and letters of congratulation. As a result of his participation in the International Photo Salons (under the auspices of FIAP), Krzysztof Zajęc was awarded (in 2014) the title of Honorary Artiste FIAP (AFIAP) and (in 2015) the title of Excellence FIAP (EFIAP) - titles conferred by the International Federation of Photographic Art FIAP, based in Luxembourg. His photographs have been exhibited in many countries in Europe and around the world. Winner of GRAND PRESS PHOTO (Warsaw 2015), BZ WBK Press Foto (Warsaw 2015) and WKF NATIONAL GEOGRAPHIC (Warsaw 2016). Winner of the 15th International Landscape Biennale „S-AVE THE E-ART” (Kielce 2012), 16th International Landscape Biennale „DEFINITION OF SPACE / SPACE DEFINITION” (Kielce 2014) and 5th International Photography Biennale „DEFINITION OF SPACE / SPACE DEFINITION” (Kielce 2022). Multiple winner of the Interdisciplinary Art Competition of the Świętokrzyskie Voivodeship „PREVIEW” (Kielce 2015, 2016, 2018, 2021, 2023). In 2015, he participated in the exhibition „...Afar” of the Warsaw Art Photography Festival. He represented Poland at the World Photographic CUP 2016 in four categories.

Solo exhibitions:

“White and Red”: Biuro Wystaw Artystycznych, Kielce 2022
 “New World”:
 Galeria SZTUKA NA POZIOMIE, Kielce 2019
 Confrontations of Cultures Festival, Piekoszów 2019
 ATELIER Gallery, Chełm 2019
 Resursa Obywatelska Gallery, Radom 2018
 ICC Photography Gallery, Ostrowiec Świętokrzyski 2018
 ZIELONA Gallery, Busko-Zdrój 201
 Galeria NIERZECZYWISTA, Rzeszów 2016
 FOKUS Gallery, Siedlce 2016
 Gary Bowman Art Gallery, Lviv 2016
 “Genius Loci Kielce”: Museum of Kielce History, 2019
 “Geometry of Time”: 101 Project Gallery, Warsaw 2017
 „April Fool’s”: BWA, Kielce 2016

“Lisbon”: Geoeeducation Centre, Kielce 2016
 “Świętokrzyskie”: BWA/ZPAF Gallery, Kielce 2012
 “India”: Provincial House of Culture, Kielce 2011

Edyta Wolska

Едита Вольська

polaki

Artystka sztuk wizualnych, absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Zajmuje się malarstwem, fotografią, video, tworzy obiekty i instalacje. Brała udział w wystawach indywidualnych i zbiorowych w Polsce i za granicą (Niemcy, Ukraina, Japonia). Mieszka i pracuje w Słupsku i w Ustce. Od 2006 roku Dyrektorka Bałtyckiej Galerii Sztuki Współczesnej w Słupsku. Członek jury Ogólnopolskiego Biennale Sztuki Młodych „Rybie Oko” oraz kuratorka wystaw pokonkursowych Biennale Sztuki Młodych od 2006 roku. Kuratorka Festiwalu Sztuki Współczesnej Ustka Sztuki w 2009 roku oraz wystawy „Obrazy z pamięci” Stadtische Galerie Burgerhaus Schwabach (Niemcy) 2010. Kuratorka międzynarodowej wystawy „Not I” (BWA Katowice 2014, Site Specific Sicily, Włochy 2015, Culture and Art Center „Dzyga” Lwów 2015). Pomysłodawczyni i kuratorka międzynarodowego projektu naukowo-wystawienniczego Hommage á Otto Freundlich „Przestrzenie międzyprzestrzeni” BGSW Słupsk, Zbrojownia Sztuki ASP Gdańsk 2019, Aula ASP Katowice 2020. Koordynatorka między innymi: Międzynarodowego Sympozjum Realności Poetyckich 2006, Discontextuum-wizje-cienie-medytacje - międzynarodowej grupy artystów ze Stanów Zjednoczonych Ameryki 2006 r., Międzynarodowej Sesji Manifestacje 2007 r., Międzynarodowej wystawy zbiorowej „Ten bezmiar nieba” japońskich artystów z grupy A 21 International Art. Exhibition z Osaki. Koordynatorka i pomysłodawczyni wielu projektów edukacyjnych między innymi: warsztatów artystycznych „Alfabet sztuki” oraz warsztatów filmowych „Moja ulica” organizowanych przez BGSW Słupsk (2008-2010).

український

Візуальна мисткиня, випускниця Академії образотворчого мистецтва в Познані. Займається живописом, фотографією, відео, створює об'єкти та інсталяції. Брала участь в індивідуальних та колективних виставках у Польщі та за кордоном (Німеччина, Україна, Японія). Живе і працює в Слупську та Устці. З 2006 року очолює Балтійську галерею сучасного мистецтва в Слупську. Членкиня журі Польської біенале молодого мистецтва Rybie Oko та кураторка післяконкурсних виставок цієї ж біенале з 2006 року. Кураторка фестивалю сучасного мистецтва Ustka Sztuki у 2009 році. Кураторка виставки “Образи з пам'яті” (Städtische Galerie Burgerhaus у м. Швабах, Німеччина 2010). Кураторка міжнародної виставки “Не я” (Biuro Wystaw Artystycznych Katowice 2014, Site Specific Sicily, Італія 2015, Культурно-мистецький центр “Дзига”, Львів 2015). Ініціаторка і кураторка міжнародного науково-виставкового проекту “Простори міжпростір'я”, котрий є оммажем Отто Фрейндрліху (Балтійська галерея сучасного мистецтва в Слупську, Збройовня Sztuki Akademii образотворчих мистецтв у Гданську 2019, Зала Академії образотворчих мистецтв у Катовицях 2020). Координаторка, зокрема: Міжнародного симпозіуму поетичних реалій 2006, Discontextuum-visions-shadows-meditations – міжнародної групи митців зі США 2006, Міжнародної секції Manifestacje 2007, міжнародної колективної виставки “Безмежність неба” японських митців групи A 21 International Art Exhibition з Осаки. Координаторка та ініціаторка низки освітніх проектів, зокрема мистецьких майстерок “Абетка мистецтва” та кіномайстерок “Моя вулиця”, організованих Балтійською галереєю сучасного мистецтва в Слупську (2008-2010).

english

Visual artist, graduate of the Academy of Fine Arts in Poznań. She works in painting, photography, video, creates objects and installations. She has participated in solo and group exhibitions in Poland and abroad (Germany, Ukraine, Japan). Lives and works in Słupsk and Ustka. Director of the Baltic Contemporary Art

Gallery in Słupsk since 2006. Jury member of the National Youth Art Biennale “Rybie Oko” (Fish Eye) and curator of the post-competition exhibitions of the Youth Art Biennale since 2006. Curator of the Festival of Contemporary Art Ustka in 2009. Exhibition “Images from memory” Stadtische Galerie Burgerhaus Swabach (Germany) 2010. Curator of the international exhibition “Not Me” (BWA Katowice 2014, Site Specific Sicily Italy 2015, Culture and Art Center “Dzyga” Lviv 2015). Founder and curator of the international scientific and exhibition project Hommage á Otto Freundlich “Spaces Between Spaces” BGSW Słupsk , Army of Art ASP Gdansk 2019 , Aula ASP Katowice 2020. Coordinator of International Poetic Realities Symposium 2006 , Discontextuum-visions-shadows-meditations -international group of artists from the United States of America 2006, International Manifestations Session 2007, International group exhibition “This measureless sky” by Japanese artists from the group A 21 International Art. Exhibition from Osaka. Coordinator and founder of many educational projects, including: art workshops “The Alphabet of Art” and film workshops “My Street” organised by BGSW Słupsk (2008-2010).

Oksana Karpovets

Оксана Карповець

polaki

Oksana Karpovets (ur. 1984, Dowżańsk, obwód Ługański) jest ukraińską kuratorką i historyczką sztuki, która dorastała na Białorusi, studiowała w Stanach Zjednoczonych, a obecnie mieszka i pracuje między Lwowem a Paryżem. Kuratorka wielu wystaw, w tym „When the Inconceivable Takes Form” (2023), Cité Internationale des Arts, Paryż; „Human” (z Edytą Wolską) (2023), Bałtycka Galeria Sztuki Współczesnej, Słupsk/ Ustka; „Index” (2021-2022), Voloshyn Gallery, Kijów. Jej artykuły były publikowane w czasopiśmie artystycznych, takich jak Support Your Art i Histoire de l'art oraz w katalogu 5. Triennale Ukraińskiej Sztuki Współczesnej „Ukrainian Cross-Section” (2022/2023). Odbyła staże zawodowe w Muzeum Sztuki Nowoczesnej

w Nowym Jorku i Muzeum Sztuki Nowoczesnej w San Francisco, a także zajmowała stanowiska kuratorskie w Zimmerli Art Museum w New Brunswick w stanie New Jersey oraz w Jam Factory Art Center we Lwowie na Ukrainie. Uzyskała tytuł magistra muzealnictwa na Uniwersytecie Nowojorskim przy wsparciu stypendium Fulbrighta. Obecnie pracuje nad rozprawą doktorską na temat: „Ukraińska sztuka wideo (1980-2020): Intermedialny instrument emancypacji, re-polityzacji i zmiany społecznej” na Uniwersytecie Sorbonne w Paryżu.

Оксана Оксана Карповець (нар. 1984, Довжанськ, Луганська область) — українська кураторка та мистецтвознавиця, яка виросла в Білорусі, навчалася у США, а зараз живе і працює між Львовом і Парижем. Кураторка низки виставок, серед яких «Коли немислиме набуває форми» (2023), Cité Internationale des Arts, Париж; «Human» (спільно з Едитою Вольською) (2023), Bałtycka Galeria Sztuki Współczesnej, Слупськ/Устка; «Індекс» (2021-2022), Voloshyn Gallery, Київ. Її статті публікувалися в таких мистецьких журналах, як Support Your Art та Histoire de l'art, а також у каталозі 5-ї триєнале українського сучасного мистецтва «Український зріз» (2022/2023). Вона пройшла професійне стажування в Музеї сучасного мистецтва в Нью-Йорку та Сан-Франциському Музеї сучасного мистецтва, а також обіймала кураторські позиції в Художньому музеї Зіммерлі в Нью-Брансвіку, штат Нью-Джерсі, та Jam Factory Art Center у Львові, Україна. Здобула ступінь магістра музейних студій у Нью-Йоркському університеті за підтримки стипендії Фулбрайта. Наразі працює над докторською дисертацією на тему: «Українське відеомистецтво (1980-2020): Інтермедійний інструмент емансипації, реполітизації та соціальних змін» в Університеті Сорбонни, Париж.

Oksana Karpovets (b. 1984, Dovzhansk, Lugansk region) is a Ukrainian curator and art historian, who grew up in Belarus, studied in the United States, and currently lives and works between Lviv and Paris. She has curated a number of exhibitions, including “When the Inconceivable

ble Takes Form” (2023), Cité Internationale des Arts, Paris; “Human” (with Edyta Wolska) (2023), Bałtycka Galeria Sztuki Współczesnej, Słupsk/Ustka; “Index” (2021-2022), Voloshyn Gallery, Kyiv. Her articles have been published in art magazines such as Support Your Art and Histoire de l'art and in the catalogue of the 5th Triennial of Ukrainian Contemporary Art “Ukrainian Cross-Section” (2022/2023). Oksana completed professional training at the Museum of Modern Art in New York and the San Francisco Museum of Modern Art, and held curatorial positions at the Zimmerli Art Museum in New Brunswick, New Jersey, and the Jam Factory Art Centre in Lviv, Ukraine. With the support of a Fulbright Scholarship, she received her MA in Museum Studies from New York University. She is currently working on her doctoral thesis entitled: “Ukrainian Video Art (1980-2020): An Inter-media Instrument for Emancipation, Re-politicization and Social Change” at the Sorbonne University, Paris.

Roman Lewandowski Роман Левандовський

polski

Moderator panelu dyskusyjnego – krytyk i teoretyk sztuki, kurator, adiunkt w Zakładzie Teorii i Historii Sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach. W latach 2001 - 2002 prowadził Galerię Kronika w Bytomiu. Od 2007 r. związany z Bałtycką Galerią Sztuki Współczesnej w Słupsku. Autor około 300 publikacji w czasopiśmie, książkach i witrynach internetowych a także ponad 100 projektów wystawienniczych w galeriach polskich i zagranicznych. Uczestnik i organizator sympozjów i konferencji poświęconych sztuce współczesnej (Muzeum Narodowe w Krakowie, Uniwersytet Śląski w Katowicach i in.). W latach 2004 – 2007 redaktor naczelny czasopisma „Fort Sztuki”. Autor monografii „Efekt pasażu. Konfrontacje i negocjacje tożsamości we współczesnych praktykach artystycznych” (Katowice 2018). Zredagował kilka książek, w tym m.in. „Kroki w historii grafiki” (Kraków 2006), „Eksplodza litery. Ikonoграфия tekstualności jako źródło cierpień” (Gdańsk – Katowice 2016) oraz

український

„Tomasz Struk. Prześwity i (nie)pamięci” (Katowice 2018). W działalności teoretycznej zajmuje się w szczególności tematyką antropologii tożsamości i podmiotowości oraz jej ikonograficznego zobrazowania w świecie sztuki współczesnej.

мистецтвознавець і критик, куратор, ад'юнкт кафедри теорії та історії мистецтва Академії образотворчих мистецтв у Катовицях. У 2001-2002 роках керував галереєю Kronika в Битомі. З 2007 року співпрацює з Балтійською галереєю сучасного мистецтва в Слупську. Автор близько 300 публікацій у часописах, книгах та на сайтах, а також понад 100 виставкових проєктів у польських та закордонних галереях. Учасник та організатор симпозіумів і конференцій із сучасного мистецтва (Національний музей у Кракові, Сілезький університет у Катовицях та інші). У 2004-2007 роках головний редактор журналу “Fort Sztuki”. Автор монографії “Ефект пасажу. Конфронтації та переговори ідентичності в сучасних мистецьких практиках” (Катовиці 2018). Редактор кількох книг, серед яких, зокрема, “Кроки в історії графіки” (Краків 2006), “Вибух літери. Іконография текстовості як джерело страждань” (Гданськ – Катовиці 2016) та “Томаш Струк. Просвіти й (не)пам'ять” (Катовиці 2018). У своїй теоретичній роботі він серед іншого займається темою антропології ідентичності та суб'єктності та її іконографічного зображення у світі сучасного мистецтва.

english

Moderator of the panel discussion - art critic and theoretician, curator, assistant professor at the Department of Theory and History of Art at the Academy of Fine Arts in Katowice. Between 2001 and 2002 he ran the Kronika Gallery in Bytom. Since 2007, associated with the Baltic Gallery of Contemporary Art in Słupsk. Author of about 300 publications in magazines, books and websites as well as over 100 exhibition projects in Polish and foreign galleries. Participant and organiser of symposia and conferences on contemporary art (National Museum in Kraków, Silesian University in Katowice, etc.). Between 2004 and 2007 editor-in-chief of the magazine

“Fort of Art”. Author of the monograph “The Passage Effect. Confrontations and identity negotiations in contemporary artistic practices” (Katowice 2018). He has edited several books, including “Steps in the History of Graphics” (Kraków 2006), “Explosion of the Letter. The iconography of textuality as a source of suffering” (Gdańsk - Katowice 2016) and “Tomasz Struk. Transparencies and (un)memories” (Katowice 2018). In his theoretical activity, he is particularly concerned with the anthropology of identity and subjectivity and its iconographic depiction in the world of contemporary art.

HUMAN | wystawa międzynarodowa

Tereza Barabash, Yuriy Bolsa, Grzegorz Bożek, Piotr Desperak, Alevtina Kakhidze, Ola Koziół & Suavas Lewy, Myro Klochko & Anatolij Tatarenko, Paweł Korbus, Dmytro Krasnyi, Zdzisław Pacholski, Sergiy Petlyuk, Andriy Rachinskiy & Daniil Revkovskiy, Vasyl Savchenko, Vahram Mkhitarian, Ewa Zarzycka, Krzysztof Zajęc

Kuratorcki: Edyta Wolska i Oksana Karpovets

Wernisaż oraz panel dyskusyjny z artystami

07.07.2023, godz. 18:00 / wstęp wolny
Centrum Aktywności Twórczej, Zaruskiego 1a w Ustce
Moderator panelu: dr Roman Lewandowski

Wystawa

08.07.2023 – 08.10.2023

Bałtycka Galeria Sztuki Współczesnej w Słupsku:
Galeria Kameralna, Partyzantów 31a w Słupsku
Baszta Czarownic, F. Nullo 8 w Słupsku
Centrum Aktywności Twórczej, Zaruskiego 1a w Ustce

**Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
w ramach programu Narodowego Centrum Kultury: Kultura – Interwencje. Edycja 2023.**

Patronat honorowy:

Konsul Generalny Ukrainy w Gdańsku – Oleksandr Płodysty
Marszałek Województwa Pomorskiego – Mieczysław Struk
Prezydent Miasta Słupska – Krystyna Danilecka-Wojewódzka
Burmistrz Miasta Ustka – Jacek Maniszewski

Okladka: Zdzisław Pacholski, „A Moment Before Sadness”

Tłumaczenie: Jarosław Fejdych, Volodymyr Dyshlevuk, Oksana Karpovets, Antonina Kucherovska

Redaktorka wydawnictwa: Katarzyna Kujawska-Murphy

Human | Міжнародна виставка**Художниці і художники:**

Тереза Барабаш, Юрій Болса, Гжегож Божек, Пьотр Десперак, Алевтина Кахідзе, Ола Козьол & Суас Леві, Міро Клочко і Анатолій Татаренко, Павел Корбус, Дмитро Красний, Зджіслав Пахолскі, Сергій Петлюк, Андрій Рачинський і Данііл Рєвковський, Василь Савченко, Вахрам Мхітарян, Ева Зажицька, Кшиштоф Зайонц

Кураторки: Едита Вольська, Оksana Карповець

Вернісаж та панельна дискусія з художниками

7 липня 2023 о 18:00 / вхід вільний
Центр творчої діяльності, вулиця Zaruskiego 1a в Устці
Модератор дискусії: доктор Роман Левандовскі

Виставка

08.07.2023 – 08.10.2023

Балтійська галерея сучасного мистецтва у Слупську:
Камерна галерея, вулиця Partyzantów 31a у Слупську
Відьомська вежа, вулиця Ф. Нулло 8 у Слупську
Центр творчої діяльності, вулиця Zaruskiego 1a в Устці

**Співфінансовано Міністерством культури та національної спадщини в рамках програми
„Культура - інтервенції” Національного центру культури. Видання 2023 року.**

Організатори:

Балтійська галерея сучасного мистецтва у Слупську

Почесний патронат:

Генеральний Консул України в Гданську – Олександр Плодистий,
Маршалок Воеводства Поморського – Мечислав Струк,
Президент Міста Слупськ – Кристина Данілецька-Воевудська,
Голова Міста Слупськ – Яцек Манішевський

Обкладинка: Зджіслав Пахолський, „За мить до смутку”

Переклад: Ярослав Фейдич, Володимир Дишлевук, Оксана Карповець, Антоніна Кучеровська
редактор видавництва: Катажина Куявська-Марфі

HUMAN | an international exhibition**Participating artists:**

Tereza Barabash, Yuriy Bolsa, Grzegorz Bożek, Piotr Desperak, Alevtina Kakhidze, Ola Koziół & Suavas Lewy, Myro Klochko & Anatolij Tatarenko, Paweł Korbus, Dmytro Krasnyi, Zdzisław Pacholski, Sergiy Petlyuk, Andriy Rachinskiy & Daniil Revkovskiy, Vasyl Savchenko, Vahram Mkhitarian, Ewa Zarzycka, Krzysztof Zajęc

Curators: Edyta Wolska i Oksana Karpovets

Opening and panel discussion with the artists

07.07.2023, at 6 pm / admission free
Centre for Creative Activity, ul. Zaruskiego 1a in Ustka
Panel moderator: Roman Lewandowski

Exhibition time

08.07.2023 – 08.10.2023

The Baltic Gallery of Contemporary Art in Słupsk:
Small Gallery, ul. Partyzantów 31a in Słupsk
Witch Tower, ul. F. Nullo 8 in Słupsk
The Centre for Creative Activity, ul. Zaruskiego 1a in Ustka

**Co-financed by the Ministry of Culture and National Heritage as part of the program
of the National Center for Culture: Culture - Interventions. 2023 edition.**

Organiser:

The Baltic Gallery of Contemporary Art in Słupsk

Official patronage:

Consul General of Ukraine in Gdańsk – Oleksandr Płodysty
Marshal of the Pomeranian Voivodship – Mieczysław Struk
Mayor of the City of Słupsk – Krystyna Danilecka-Wojewodzka
Mayor of the City of Ustka – Jacek Maniszewski

Cover: Zdzisław Pacholski, “A Moment Before Sadness”

Translation: Jarosław Fejdych, Volodymyr Dyshlevuk, Oksana Karpovets, Antonina Kucherovska
Editor of the publication: Katarzyna Kujawska-Murphy

Patronat honorowy:

Konsul Generalny Ukrainy w Gdańsku – Oleksandr Płodysty
Генеральний Консул України в Гданську – Олександр Плідистий
Consul General of Ukraine in Gdańsk – Oleksandr Płodysty

PATRONAT HONOROWY:

MIECZYŚLAW STRUK
MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Marszałek Województwa Pomorskiego – Mieczysław Struk
Маршалок Воеводства Поморського – Мечислав Струк
Marshal of the Pomeranian Voivodeship – Mieczysław Struk

Słupsk

Prezydent Miasta Słupsk – Krystyna Danilecka-Wojewódzka
Президент Міста Слупськ – Кристина Данілецька-Воевудська
Mayor of the City of Słupsk – Krystyna Danilecka-Wojewódzka

Burmistrz Miasta Ustka – Jacek Maniszewski
Голова Міста Слупськ – Яцек Манішевський
Mayor of the City of Ustka – Jacek Maniszewski

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

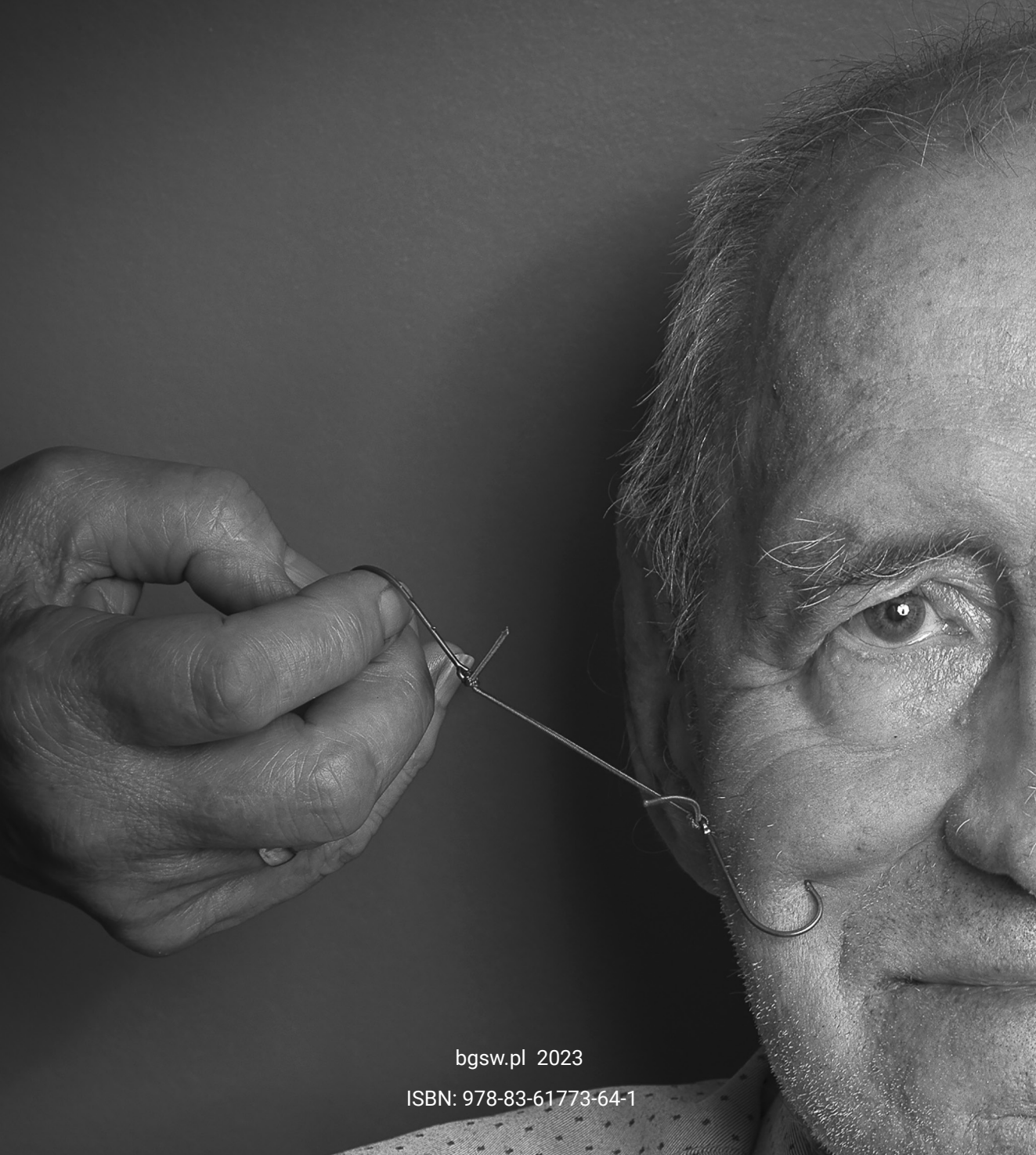
NARODOWE
CENTRUM
KULTURY

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach programu Narodowego Centrum Kultury: Kultura – Interwencje. Edycja 2023

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach programu Narodowego Centrum Kultury: Kultura – Interwencje. Edycja 2023.

Співфінансовано Міністерством культури та національної спадщини в рамках програми „Культура - інтервенції” Національного центру культури. Видання 2023 року.

Co-financed by the Ministry of Culture and National Heritage as part of the program of the National Center for Culture: Culture - Interventions. 2023 edition.

bgs.w.pl 2023

ISBN: 978-83-61773-64-1